

การพัฒนาความเสียสละของนักเรียนที่มีแรงจูงใจต่างกันในการเข้าร่วมกิจกรรมยุวกาชาด
ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 โรงเรียนวัดพรหมสุวรรณสามัคคี
สังกัดกรุงเทพมหานคร

สารนิพนธ์
ของ
พัชรีย์ ศักดิ์

เสนอต่อบัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ เพื่อเป็นส่วนหนึ่งของการศึกษา
ตามหลักสูตรปริญญาการศึกษามหาบัณฑิต สาขาวิชาการวัดผลการศึกษา

พัชรีย์ ศักดิ์. (2547). การพัฒนาความเสี่ยสละของนักเรียนที่มีแรงจูงใจต่างกันในการเข้าร่วมกิจกรรม ยุวกาชาดของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 โรงเรียนวัดพรหมสุวรรณสามัคคี สังกัด กรุงเทพมหานคร สารนิพนธ์ กศ.ม.(การวัดผลการศึกษา). กรุงเทพฯ: บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ. อาจารย์ที่ปรึกษาสารนิพนธ์ : อาจารย์ชวลิต รวยอาจิณ

การวิจัยครั้งนี้มีจุดมุ่งหมายเพื่อศึกษาการพัฒนาความเสี่ยสละของนักเรียนที่มีแรงจูงใจในการเข้าร่วมกิจกรรมยุวกาชาดต่างกัน ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 โรงเรียนวัดพรหมสุวรรณสามัคคี สังกัดกรุงเทพมหานคร ปีการศึกษา 2546 กลุ่มตัวอย่างเป็นนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 ที่มีความเสี่ยสละอยู่ในกลุ่มต่ำ จำนวน 20 คน แล้วแบ่งออกเป็นกลุ่มทดลอง 2 กลุ่ม คือ กลุ่มที่มีแรงจูงใจในการเข้าร่วมกิจกรรมสูง จำนวน 10 คน และกลุ่มที่มีแรงจูงใจในการเข้าร่วมกิจกรรมต่ำ จำนวน 10 คน โดยคัดเลือกจากการตอบแบบสอบถาม ซึ่งกลุ่มทดลองทั้งสองกลุ่มได้รับการพัฒนาความเสี่ยสละ โดยใช้แผนกิจกรรมยุวกาชาดที่ผู้วิจัยสร้างขึ้น เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยคือแบบสอบถามวัดความเสี่ยสละ แบบสอบถามวัดแรงจูงใจในการเข้าร่วมกิจกรรมและแผนการจัดกิจกรรมยุวกาชาด สถิติที่ใช้วิเคราะห์ข้อมูล คือ t – test for dependent และ t – test for independent

ผลการวิจัยสรุปได้ว่า

1. นักเรียนที่เข้าร่วมกิจกรรมยุวกาชาด มีความเสี่ยสละหลังเข้าร่วมกิจกรรมสูงกว่าก่อนเข้าร่วมกิจกรรมอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05
2. นักเรียนกลุ่มแรงจูงใจสูงที่เข้าร่วมกิจกรรมยุวกาชาด มีความเสี่ยสละหลังเข้าร่วมกิจกรรมสูงกว่าก่อนเข้าร่วมกิจกรรม อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05
3. นักเรียนกลุ่มแรงจูงใจต่ำที่เข้าร่วมกิจกรรมยุวกาชาด มีความเสี่ยสละหลังเข้าร่วมกิจกรรมสูงกว่าก่อนเข้าร่วมกิจกรรม อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05
4. นักเรียนที่มีแรงจูงใจในการเข้าร่วมกิจกรรมยุวกาชาดสูง มีความเสี่ยสละหลังจากเข้าร่วมกิจกรรมสูงกว่านักเรียนที่มีแรงจูงใจในการเข้าร่วมกิจกรรมยุวกาชาดต่ำ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

Phacharee Sukdee. (2004). *THE DEVELOPMENT OF STUDENTS' ALTRUISM WITH DIFFERENT MOTIVATIONS FOR PARTICIPATING IN THE RED CROSS YOUTH ACTIVITIES OF PRATHOMSUKSA IV STUDENTS, WADPROMSUWAN SAMAKKEE SCHOOL, BANGKOK*. Master thesis, M.Ed. (Educational Measurement). Bangkok : Graduate School, Srinakharinwirot University. Advisor Committee : Chaowalit ruay-ajin.

The purpose of this experimental research was to study the development of students' altruism with different motivations for participating in the red cross youth activities of prathom sukka IV students, wadpromsuwan samakkee school, bangkok in academic year 2003 of the 20 samples. Then they were divided into experimental two group was motivations high group consisted of 10 students and motivations low group consisted of 10 students. The experimental two group was exposed to development of altruism to use plan the red cross youth activities. The instruments were altruism questionnaire , motivations questionnaire and the red cross youth activities program. The data was analyzed by t – test for dependent and t – test for independent.

The results were as follow :

1. The participating in the red cross youth activities of the students that were altruism after the participating to activities significantly increased more than before the participating to activities at .05 level.
2. The participating in the red cross youth activities of the motivations high group students that were altruism after the participating to activities significantly increased more than before the participating to activities at .05 level.
3. The participating in the red cross youth activities of the motivations low group students that were altruism after the participating to activities significantly increased more than before the participating to activities.
4. The motivations high for participating in the red cross youth activities of the students that were altruism after the participating to activities significantly increased more than the motivations high for participating in the red cross youth activities of the students at .05 level.

ประกาศคุณูปการ

สารนิพนธ์ฉบับนี้สำเร็จสมบูรณ์ด้วยดีเนื่องจากได้รับความกรุณาอย่างยิ่งจาก อาจารย์ชวลิต รวยอาจินอาจารย์ที่ปรึกษาสารนิพนธ์ และประธานกรรมการสอบสารนิพนธ์ รองศาสตราจารย์นิภา ศรีไพโรจน์ ประธานคณะกรรมการบริหารหลักสูตร รองศาสตราจารย์วิญญา วิศาลาภรณ์ และผู้ช่วยศาสตราจารย์ระวีวรรณ พันธุ์พานิช กรรมการสอบสารนิพนธ์ที่กรุณาให้คำปรึกษา พร้อมทั้งชี้แนะแนวทางในการจัดทำงานวิจัยทุกขั้นตอน ตลอดจนแก้ไขข้อบกพร่องต่างๆ ทำให้ผู้วิจัยได้รับประสบการณ์ในการทำงานวิจัยและรู้ถึงคุณค่าของงานวิจัย ผู้วิจัยขอกราบขอบพระคุณอาจารย์ทุกท่านเป็นอย่างยิ่งไว้ ณ ที่นี้ด้วย

ขอกราบขอบพระคุณอาจารย์ทุกท่านที่ให้ความกรุณาเป็นผู้เชี่ยวชาญในการตรวจสอบ ปรับปรุงและแก้ไขแบบสอบถามที่ใช้ในการวิจัย ประกอบด้วย รองศาสตราจารย์วิญญา วิศาลาภรณ์ ดร.วิไล ทองแผ่ อาจารย์อุดมศักดิ์ นาคี และอาจารย์ธำรงค์ศักดิ์ พลบำรุง

ขอกราบขอบพระคุณ ดร.สุวพร เข้มเฮง ที่กรุณาให้คำปรึกษาในการปรับปรุง และแก้ไขแบบสอบถามที่ใช้ในการวิจัย ซึ่งผู้วิจัยได้นำคำแนะนำมาใช้ในการปรับปรุง แก้ไขแบบสอบถามด้วย

ขอขอบพระคุณอาจารย์ทุกท่านที่ให้ความกรุณาเป็นผู้เชี่ยวชาญในการตรวจสอบ ปรับปรุงและแก้ไขแผนการจัดกิจกรรมยุวกาชาดที่ใช้ในการวิจัย ประกอบด้วย อาจารย์สุภาณี สวัสดิ์มงคล อาจารย์อัมพร พลายน้อย และอาจารย์ปรีวดี บุญยรัตพันธ์

ขอขอบพระคุณผู้อำนวยการโรงเรียนวัดจันทร์ประดิษฐาราม และผู้อำนวยการโรงเรียนวัดศาลาแดงที่ให้ความอนุเคราะห์ในการทดลองเครื่องมือเพื่อหาคุณภาพและนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 ที่ให้ความร่วมมืออย่างดีในการเป็นกลุ่มทดลองใช้เครื่องมือ (Try out)

ขอขอบพระคุณผู้อำนวยการโรงเรียนวัดพรหมสุวรรณสามัคคีที่ให้ความอนุเคราะห์ในการทำวิจัย และนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 ที่ให้ความร่วมมือในการเก็บรวบรวมข้อมูลและดำเนินการทดลองในการวิจัยเป็นอย่างดี ทำให้สารนิพนธ์ฉบับนี้สำเร็จได้

และท้ายสุดผู้วิจัยขอกราบขอบพระคุณ พ่อ แม่ พี่ น้อง ที่ให้โอกาสทางการศึกษาและผู้ที่เกี่ยวข้องทุกท่านที่ให้การสนับสนุนให้ความหวังใจ และเป็นกำลังใจที่สำคัญอย่างยิ่งตลอดระยะเวลาที่ศึกษาและทำงานวิจัย และคณาจารย์ทุกท่านที่มีส่วนในการวางรากฐานทางการศึกษา และประสิทธิ์ประสาทวิชาความรู้แก่ผู้วิจัย

พัชรีย์ ศักดิ์

สารบัญ

บทที่	หน้า
1 บทนำ	1
ภูมิหลัง	1
ความมุ่งหมายของการศึกษาค้นคว้า.....	3
ความสำคัญของการศึกษาค้นคว้า.....	3
ขอบเขตของการศึกษาค้นคว้า.....	3
นิยามศัพท์เฉพาะ	4
กรอบแนวคิดเพื่อการวิจัย	5
สมมุติฐานการวิจัย.....	6
2 เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง	7
เอกสารที่เกี่ยวข้องกับความเสียสละ	7
ความหมายของความเสียสละ	7
ความสำคัญของความเสียสละ	9
การวัดความเสียสละ	9
เอกสารที่เกี่ยวข้องกับแรงจูงใจ	10
ความหมายของแรงจูงใจ	10
ประเภทของแรงจูงใจ	11
ความสำคัญของแรงจูงใจ	11
ปัจจัยเกี่ยวกับแรงจูงใจ	12
ทฤษฎีแรงจูงใจ.....	13
เอกสารเกี่ยวกับกิจกรรมยูวกาชาติ	17
ประวัติการกาชาด.....	17
วัตถุประสงค์ของยูวกาชาติ.....	18
ประเภทของยูวกาชาติ.....	19
แนวการจัดกิจกรรมยูวกาชาติ.....	19
การบริหารงานยูวกาชาติ.....	23
งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง	24
งานวิจัยที่เกี่ยวกับความเสียสละ	24

สารบัญ (ต่อ)

บทที่		หน้า
2 (ต่อ)	งานวิจัยที่เกี่ยวกับแรงจูงใจ	25
	งานวิจัยที่เกี่ยวกับกิจกรรมยูวาทาชาด	29
3	วิธีดำเนินการศึกษาค้นคว้า	30
	ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง	30
	เครื่องมือที่ใช้ในการศึกษาค้นคว้า	31
	วิธีดำเนินการสร้างเครื่องมือที่ใช้ในการศึกษาค้นคว้า	31
	การเก็บรวบรวมข้อมูล	40
	แบบแผนการทดลอง	41
	วิธีดำเนินการทดลอง.....	42
	การวิเคราะห์ข้อมูล.....	42
	สถิติที่ใช้ในการศึกษาค้นคว้า	43
4	ผลการวิเคราะห์ข้อมูล	46
	สัญลักษณ์ที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล	46
	ผลการวิเคราะห์ข้อมูล	46
5	สรุป อภิปรายผล และข้อเสนอแนะ	
	ความมุ่งหมายของการศึกษาค้นคว้า	51
	สมมติฐานการศึกษาค้นคว้า	51
	ขอบเขตของการศึกษาค้นคว้า	51
	เครื่องมือที่ใช้ในการศึกษาค้นคว้า	52
	การเก็บรวบรวมข้อมูล	52
	วิธีดำเนินการทดลอง	53
	การวิเคราะห์ข้อมูล	54
	สรุปผลการวิเคราะห์ข้อมูล	54
	การอภิปรายผล	54
	ข้อเสนอแนะ	57

สารบัญ (ต่อ)

บทที่	หน้า
บรรณานุกรม	58
ภาคผนวก	63
ประวัติย่อผู้วิจัย	150

บัญชีตาราง

ตาราง	หน้า
1 ค่าสถิติพื้นฐานจากผลการตอบแบบสอบถามวัดความเสียหายของกลุ่มตัวอย่าง	47
2 เปรียบเทียบค่าเฉลี่ยคะแนนความเสียหายของกลุ่มทดลอง ก่อนและหลังการทดลอง	48
3 เปรียบเทียบค่าเฉลี่ยคะแนนความเสียหายของกลุ่มแรงจูงใจสูง ก่อนและหลังการทดลอง	48
4 เปรียบเทียบค่าเฉลี่ยคะแนนความเสียหายของกลุ่มแรงจูงใจต่ำ ก่อนและหลังการทดลอง	49
5 เปรียบเทียบค่าเฉลี่ยคะแนนความเสียหาย จากการทดลองของกลุ่มที่มีแรงจูงใจ ในการเข้าร่วมกิจกรรมสูง และกลุ่มที่มีแรงจูงใจในการเข้าร่วมกิจกรรมต่ำ	50
6 ผลการวิเคราะห์ค่าความสอดคล้อง (IOC) ของแบบสอบถามวัดความเสียหาย	138
7 ผลการวิเคราะห์ค่าความสอดคล้อง (IOC) ของแบบสอบถามวัดแรงจูงใจในการ เข้าร่วมกิจกรรมยูวากาชาด	140
8 ผลการวิเคราะห์ค่าอำนาจจำแนก (t) ของแบบสอบถามวัดความเสียหาย	142
9 ผลการวิเคราะห์ค่าอำนาจจำแนก (t) ของแบบสอบถามวัดแรงจูงใจในการเข้าร่วม กิจกรรมยูวากาชาด	144
10 คะแนนความเสียหายของกลุ่มทดลอง ก่อนและหลังการทดลอง	146
11 คะแนนความเสียหายของกลุ่มที่มีแรงจูงใจในการเข้าร่วมกิจกรรมสูง ก่อนและหลังการทดลอง	147
12 คะแนนความเสียหายของกลุ่มที่มีแรงจูงใจในการเข้าร่วมกิจกรรมต่ำ ก่อนและหลังการทดลอง	148
13 คะแนนแรงจูงใจในการเข้าร่วมกิจกรรมยูวากาชาดของนักเรียนจำนวน 28 คน	149

บัญชีภาพประกอบ

ภาพประกอบ	หน้า
1 ลำดับชั้นความต้องการของมนุษย์ตามทฤษฎีความต้องการของมาสโลว์	14
2 ขั้นตอนการสร้างแบบสอบถามวัดความเสียสละ	32
3 ขั้นตอนการสร้างแบบสอบถามวัดแรงจูงใจในการเข้าร่วมกิจกรรมยูวาทชาติ	36

1 ลำดับชั้นความต้องการของมนุษย์ตามทฤษฎีความต้องการของมาสโลว์	14
2 ขั้นตอนการสร้างแบบสอบถามวัดความเสียสละ	32
3 ขั้นตอนการสร้างแบบสอบถามวัดแรงจูงใจในการเข้าร่วมกิจกรรมยูวภาษาต	36

บทที่ 1

บทนำ

ภูมิหลัง

ในปัจจุบันสถานศึกษา สังกัดกรุงเทพมหานครทุกแห่งได้นำหลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐานมาใช้ในการจัดการเรียนการสอน เพื่อมุ่งที่จะพัฒนาให้ผู้เรียนเป็นคนที่สมบูรณ์ทั้งด้านจิตใจ ร่างกาย สติปัญญา อารมณ์และสังคม มีคุณธรรม จริยธรรมและค่านิยมที่พึงประสงค์ มีความรู้ความสามารถในด้านต่างๆ สามารถอยู่ร่วมกับบุคคลอื่น

ได้อย่างมีความสุขและดำรงไว้ซึ่งความเป็นไทยโดยยึดแนวทางในการพัฒนาผู้เรียนทั้งทางด้านความรู้ ทักษะ ตลอดจนคุณธรรม จริยธรรมและค่านิยม หลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐานของแต่ละช่วงชั้นจึงประกอบด้วย 3 ส่วน คือ ส่วนที่เป็นสาระการเรียนรู้ ส่วนที่เป็นกิจกรรมพัฒนาผู้เรียนและส่วนที่เป็นคุณลักษณะอันพึงประสงค์ (กรมวิชาการ. 2544 : 4) โดยอาจจัดเป็นแนวทางหนึ่งที่จะสนองนโยบายในการสร้างเยาวชนของชาติให้เป็นผู้มีศีลธรรม มีจริยธรรม มีระเบียบวินัยและมีคุณภาพเพื่อพัฒนาองค์รวมของความเป็นมนุษย์ที่สมบูรณ์ ปลูกฝังและสร้างจิตสำนึกของการทำประโยชน์เพื่อสังคม ซึ่งสถานศึกษาต้องดำเนินการอย่างมีเป้าหมาย มีรูปแบบและวิธีการที่เหมาะสม (กระทรวงศึกษาธิการ. 2545 : 6) ซึ่งเป็นหน้าที่ของสถานศึกษาในการจัดกิจกรรมพัฒนาผู้เรียนในลักษณะของการบูรณาการองค์ความรู้ต่างๆ ที่ส่งเสริมการเรียนรู้ตามกลุ่มสาระการเรียนรู้ให้มีความกว้างขวางลึกซึ้งยิ่งขึ้น (กรมวิชาการ. 2545 : 2)

ในหลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐานพุทธศักราช 2544 กิจกรรมพัฒนาผู้เรียนถือว่าเป็นส่วนที่สำคัญส่วนหนึ่ง ซึ่งเป็นกระบวนการที่มุ่งปลูกฝังคุณธรรม จริยธรรมและค่านิยมที่พึงประสงค์ ซึ่งแบ่งออกเป็น 2 ลักษณะ คือ กิจกรรมแนะแนวและกิจกรรมนักเรียน (กรมวิชาการ. 2544 : 6) กิจกรรมยูวากาชาดเป็นกิจกรรมนักเรียนกิจกรรมหนึ่งที่มุ่งปลูกฝังระเบียบวินัย กฎเกณฑ์ เพื่อการอยู่ร่วมกันในสภาพชีวิตต่างๆ นำไปสู่พื้นฐานการทำประโยชน์ให้แก่สังคมและวิถีชีวิตในระบอบประชาธิปไตยอันมีพระมหากษัตริย์เป็นประมุข (กรมวิชาการ. 2545 : 2) การจัดกิจกรรม

ยูวากาชาดในโรงเรียนประถมศึกษาจะสำเร็จตามวัตถุประสงค์ของหลักสูตรได้นั้นจำเป็นต้องอาศัยครูผู้สอนที่มีความรู้ความสามารถและได้รับการสนับสนุนส่งเสริมจากผู้บริหารโรงเรียนเป็นอย่างดี ครูผู้สอนต้องทราบหลักการแล้วนำมาปฏิบัติโดยอาศัยประสบการณ์ช่วยนำทาง เพราะเป็นกิจกรรมที่พัฒนาเยาวชนให้มีพัฒนาการทุกส่วนของร่างกาย ตลอดจนการสร้างคุณธรรม จริยธรรม (สำนักการศึกษา. 2542)

เนื่องจากหลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐานพุทธศักราช 2544 ได้ให้สถานศึกษาแต่ละแห่งกำหนดคุณลักษณะอันพึงประสงค์ของนักเรียนที่ต้องการให้เกิดขึ้น เมื่อเข้ามารับการศึกษาศึกษาในสถานศึกษาแต่ละแห่ง ซึ่งโรงเรียนวัดพรหมสุวรรณสามัคคีเป็นสถานศึกษาแห่งหนึ่งในสังกัดกรุงเทพมหานคร ดังนั้น

จึงได้กำหนดคุณลักษณะอันพึงประสงค์ โดยกำหนดไว้ 7 ประการ คือ 1. มีคุณธรรม จริยธรรมและ ค่านิยมอันพึงประสงค์ 2. มีทักษะในการใช้ภาษาเพื่อ การสื่อสาร 3. ทำงานร่วมกับผู้อื่นได้อย่างมีความสุข 4. กล้าแสดงออกในสิ่งเหมาะสมและสร้างสรรค์ 5. มีสุขภาพกายและจิตที่ดี 6. มีทักษะกระบวนการเพื่อนำไปสู่อาชีพ 7. มีความรู้ที่เป็นสากล ซึ่งใน คุณลักษณะทั้ง 7 ประการของนักเรียนนั้น คุณลักษณะข้อแรกคือ นักเรียนมีคุณธรรม จริยธรรมและ ค่านิยมอันพึงประสงค์ ซึ่งโรงเรียนต้องการให้นักเรียนมีคุณธรรม จริยธรรมตามคุณลักษณะอันพึง ประสงค์ และจากการที่ผู้วิจัยได้ปฏิบัติหน้าที่ในการสอนที่โรงเรียนแห่งนี้มาเป็นเวลา 3 ปี และเห็นว่า นักเรียนส่วนใหญ่ยังขาดคุณธรรมด้านความเสียสละอยู่มาก เช่น นักเรียนไม่ยอมทำสิ่งใด ๆ นอกเหนือ หน้าที่ของตน โดยมีข้ออ้างว่า "ไม่ใช่หน้าที่ของตนเอง" นักเรียนจะไม่ช่วยรักษาความสะอาดบริเวณ โรงเรียน หากว่าไม่ใช้วันที่นักเรียนมีหน้าที่หรือต้องรอให้ครูสั่งแล้วจึงจะยอมทำจากตัวอย่างข้างต้น ทำ ให้ผู้วิจัยเห็นว่า จำเป็นต้องมีการฝึกฝนที่จะพัฒนาความเสียสละให้เกิดขึ้นกับนักเรียนให้มากที่สุด จึง จะช่วยให้แก่นักเรียน

มีจิตใจที่มุ่งให้ผู้อื่นได้คล้ายทุกข์ มีความเมตตาปราณีต่อผู้อื่น ซึ่งเป็นที่ยอมรับกันแล้วว่าบุคคลที่มี คุณธรรม จริยธรรมที่ดีจะเป็นบุคคลที่มีคุณภาพของสังคมและถ้าสังคมใดมีบุคคลที่มีจริยธรรมจะทำให้ สังคมนั้นพัฒนาไปได้อย่างรวดเร็ว หรือกล่าวได้ว่าจริยธรรมที่บุคคลในสังคมประพฤติปฏิบัติย่อมเอื้อ ต่อการให้ประเทศชาติเจริญก้าวหน้า ในทางตรงกันข้ามถ้าสังคมใดขาดจริยธรรมที่เป็นมาตรฐานกลาง ย่อมมีความสับสนอลเวงและมีผลต่อการพัฒนา (บรรพต วีระชัย. 2532 : 304-309)

พฤติกรรมที่พึงประสงค์อย่างหนึ่งที่ต้องการให้เกิดขึ้นกับนักเรียนนั้น จำเป็นต้องมีการปลูกฝัง อย่างถูกวิธีและมีการกระตุ้นให้เกิดพฤติกรรมนั้นให้มากขึ้นด้วย พฤติกรรมที่กล่าวถึง คือ ความเสียสละ และการแสดงออกซึ่งพฤติกรรมความเสียสละนั้นมีปัจจัยต่างๆ ที่มีผลต่อการเกิดพฤติกรรมและการ พัฒนาคุณธรรม จริยธรรมด้านความเสียสละให้แก่บุคคลนั้น จำเป็นต้องใช้กิจกรรมที่กระตุ้นให้ นักเรียนคิดและตัดสินใจด้วยเหตุผลของตนเอง (ปรีชา วิหคโต. 2527 : 12) นอกจากนี้พัชรี เอี่ยมทัศน ์ได้กล่าวว่า กิจกรรมกลุ่มเป็นกระบวนการที่จะช่วยส่งเสริมพัฒนาการด้านต่างๆ และกิจกรรมกลุ่มได้ ถูกนำมาใช้ในการพัฒนาคุณธรรมเป็นส่วนมาก (พัชรี เอี่ยมทัศน. 2518 : 14) จึงเป็นเหตุผลหนึ่งที่ทำให้ผู้วิจัยสร้างแผนการจัดกิจกรรมยุวกาชาดขึ้นมาโดยมีการนำกิจกรรมกลุ่ม การเล่นเกมบทบาทสมมุติ มา ใช้ในการศึกษาค้นคว้าด้วย

นอกจากจำเป็นต้องอาศัยครูผู้สอน กระบวนการในการจัดการเรียนการสอนแล้ว องค์ประกอบ ที่ส่งผลต่อการเรียนอีกประการหนึ่ง คือ แรงจูงใจซึ่งเป็นองค์ประกอบภายในที่กระตุ้นหรือนำไปสู่ เป้าหมายที่วางไว้ ดังที่เมอเรย์ (โสภนา แจ่มยวง. 2538 : 4 ; อ้างอิงมาจาก Murray. 1983 : 84) กล่าวว่า แรงจูงใจเป็นองค์ประกอบพื้นฐานที่สำคัญในการเรียน ที่ทำให้ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูงขึ้น ตามความต้องการ และผู้วิจัยมีความเห็นว่าจะมีผลต่อการพัฒนาคุณธรรม จริยธรรมด้านความเสียสละ ด้วยเช่นกัน และการที่จะพัฒนาความเสียสละของนักเรียนได้นั้นจำเป็นต้องมีการจัดกิจกรรมการเรียน การสอนหลายๆ รูปแบบ เช่น โปรแกรมการสอน ชุดกิจกรรม สื่อการเรียนการสอนอื่นๆ จากการศึกษา ที่ผู้วิจัยได้ศึกษาค้นคว้างานวิจัยต่างๆ แล้วได้พบว่าแผนการจัดกิจกรรมนั้นมีคุณภาพและสามารถพัฒนา

ความเสียสละได้ จึงตัดสินใจที่จะเลือกใช้แผนการจัดกิจกรรมในการพัฒนาความเสียสละ เช่นเดียวกับ การเข้าร่วมกิจกรรมการเรียนรู้ นั้น จากการศึกษาของเจ้อจันท์ จงสถิตอยู่ ได้พบว่าปัจจัยที่มีส่วน เกี่ยวข้องกับการเข้าร่วมกิจกรรมของบุคคลขึ้นอยู่กับปัจจัยต่างๆ เช่น ฐานะ วัย โอกาสและแรงจูงใจ เป็นต้น (เจ้อจันท์ จงสถิตอยู่. 2538 : 4) และเพื่อให้การจัดกิจกรรมยุวกาชาดเป็นไปอย่างมีคุณภาพ ผู้วิจัยจึงมีความสนใจที่จะศึกษาเกี่ยวกับแรงจูงใจในการเข้าร่วมกิจกรรมยุวกาชาดว่ามีผลต่อการพัฒนา ความเสียสละของนักเรียนหรือไม่เพื่อนำข้อมูลที่ได้ไปใช้ในการวางแผนการจัดกิจกรรมที่สามารถกระตุ้น ให้ผู้เรียนเกิดความสนใจในการเข้าร่วมกิจกรรม ตลอดจนเพื่อปรับปรุงและพัฒนา การจัดกิจกรรมพัฒนาผู้เรียนในช่วงที่ผ่านมาให้ดีขึ้น

จากเหตุผลที่กล่าวมาข้างต้นและจากการศึกษาเอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง จะเห็นได้ว่า ความเสียสละเป็นคุณลักษณะที่สำคัญอย่างหนึ่งของจริยธรรมที่จะทำให้นักเรียนเป็นคนดีมีคุณลักษณะ อันพึงประสงค์และเนื่องจากแรงจูงใจในการเข้าร่วมกิจกรรมนั้นมีส่วนเกี่ยวข้องกับการปรับพฤติกรรม ของนักเรียน ผู้วิจัยจึงได้ศึกษาค้นคว้าเรื่อง”การพัฒนาความเสียสละของนักเรียนที่มีแรงจูงใจต่างกันในการเข้าร่วมกิจกรรมยุวกาชาด ของชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 โรงเรียนวัดพรหมสุวรรณสามัคคี สังกัด กรุงเทพมหานคร”

ความมุ่งหมายของการศึกษาค้นคว้า

การศึกษาค้นคว้าครั้งนี้ ผู้วิจัยกำหนดความมุ่งหมาย ดังนี้

1. เพื่อเปรียบเทียบความเสียสละของนักเรียนก่อนและหลังการเข้าร่วมกิจกรรมยุวกาชาด
2. เพื่อเปรียบเทียบความเสียสละของนักเรียนก่อนและหลังการเข้าร่วมกิจกรรมยุวกาชาด ของนักเรียนกลุ่มแรงจูงใจสูง
3. เพื่อเปรียบเทียบความเสียสละของนักเรียนก่อนและหลังการเข้าร่วมกิจกรรมยุวกาชาด ของนักเรียนกลุ่มแรงจูงใจต่ำ
4. เพื่อเปรียบเทียบความเสียสละจากการเข้าร่วมกิจกรรม ของนักเรียนที่มีแรงจูงใจต่างกัน ในการเข้าร่วมกิจกรรมยุวกาชาด

ความสำคัญของการศึกษาค้นคว้า

ผลของการศึกษาค้นคว้าในครั้งนี้ ทำให้ทราบเกี่ยวกับการพัฒนาความเสียสละของนักเรียนที่มี แรงจูงใจในการเข้าร่วมกิจกรรมยุวกาชาดต่างกัน หลังจากที่ได้เข้าร่วมกิจกรรมยุวกาชาดของนักเรียน ในชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2546 โรงเรียนวัดพรหมสุวรรณสามัคคี เพื่อให้ คณะครู ผู้บริหารและผู้ที่เกี่ยวข้องสามารถนำข้อมูลที่ได้ไปใช้ในการวางแผนพัฒนาการจัดกิจกรรมยุว กาชาด เพื่อให้ผู้เรียนเกิดความสนใจในการเข้าไปมีส่วนร่วมในกิจกรรมที่ทางโรงเรียนจัดให้มากขึ้น เพื่อให้ นักเรียนสามารถพัฒนาในเรื่องที่ครูจัดให้ และเพื่อเป็นข้อมูลในการปรับปรุงและพัฒนาการจัด กิจกรรมยุวกาชาดต่อไป

ขอบเขตของการศึกษาค้นคว้า

ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

1. ประชากร

ประชากรที่ใช้ในการศึกษาค้นคว้าครั้งนี้เป็นนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 โรงเรียนวัดพรหมสุวรรณ
สามัคคี สำนักงานเขตบางแค สังกัดกรุงเทพมหานคร ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2546 ที่เข้าร่วมกิจกรรมยุวกาชาด มีจำนวนทั้งสิ้น 107 คน

2. กลุ่มตัวอย่าง

กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการศึกษาค้นคว้า เป็นนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 โรงเรียนวัดพรหมสุวรรณ
สามัคคี สำนักงานเขตบางแค สังกัดกรุงเทพมหานคร ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2546 ที่เข้าร่วมกิจกรรมยุวกาชาดและมีความเสียสละอยู่ในกลุ่มต่ำ จำนวน 20 คน แล้วแบ่งออกเป็น 2 กลุ่ม คือ กลุ่มที่มีแรงจูงใจในการเข้าร่วมกิจกรรมยุวกาชาดระดับสูง จำนวน 10 คน และกลุ่มที่มีแรงจูงใจในการเข้าร่วมกิจกรรมยุวกาชาดระดับต่ำ จำนวน 10 คน โดยมีขั้นตอน ดังนี้

2.1 ดำเนินการสอบวัดความเสียสละของนักเรียนจำนวน 107 คน

2.2 นำคะแนนที่ได้มาเรียงลำดับจากต่ำไปหาสูง แล้วเลือกนักเรียนที่มีความเสียสละอยู่ในกลุ่มต่ำ คือ นักเรียนที่มีคะแนนต่ำกว่าเปอร์เซ็นต์ไทล์ที่ 25 (P_{25}) ซึ่งมีจำนวน 28 คน

2.3 ดำเนินการสอบวัดแรงจูงใจในการเข้าร่วมกิจกรรมยุวกาชาดของนักเรียนจำนวน 28 คน

เพื่อนำคะแนนที่ได้มาเรียงลำดับจากต่ำไปหาสูง โดยนักเรียนที่มีคะแนนในช่วงกลาง จำนวน 8 คน นั้นคัดออก แล้วเลือกนักเรียนที่มีคะแนนสูง จำนวน 10 คน เป็นกลุ่มที่มีแรงจูงใจสูง และเลือกนักเรียนที่มีคะแนนต่ำ จำนวน 10 คน เป็นกลุ่มที่มีแรงจูงใจต่ำ

3. ตัวแปรที่ศึกษา

3.1 ตัวแปรจัดกระทำ คือ แผนการจัดกิจกรรมยุวกาชาด

3.2 ตัวแปรตาม คือ ความเสียสละ

3.3 ตัวแปรที่ใช้ในการจัดกลุ่ม คือ แรงจูงใจในการเข้าร่วมกิจกรรม

4. ระยะเวลาที่ใช้ในการศึกษาค้นคว้า

กำหนดระยะเวลาในการพัฒนาความเสียสละของนักเรียน โดยจัดการทดลองสัปดาห์ละ 4 คาบ

คาบละ 50 นาที รวมเป็นระยะเวลา 3 สัปดาห์ คือ ช่วงเดือนธันวาคม พ.ศ. 2546 ถึง เดือนมกราคม พ.ศ. 2547

นิยามศัพท์เฉพาะ

1. ความเสียสละ หมายถึง การให้สิ่งที่ตนมีอยู่หรือสิ่งที่ตนควรได้รับแก่ผู้อื่นหรือส่วนรวม โดยไม่หวังผลตอบแทน ซึ่งจำแนกออกเป็น

1.1 การเสียสละทรัพย์สินของ หมายถึง คุณลักษณะของนักเรียนในการให้ทรัพย์สิน หรือ สิ่งของที่ตนมีอยู่เพื่อช่วยเหลือหรือทำประโยชน์ให้แก่บุคคลอื่นหรือสังคม เช่น การให้เงินหรือสิ่งของแก่ บุคคลอื่น

1.2 การเสียสละกำลังกาย หมายถึง คุณลักษณะของนักเรียนในการใช้ร่างกายของตนเพื่อ ช่วยเหลือหรือทำประโยชน์ให้แก่บุคคลอื่นหรือสังคม เช่น ช่วยผู้อื่นยกของ

1.3 การเสียสละสติปัญญา หมายถึง คุณลักษณะของนักเรียนในการใช้ความคิดของตน เพื่อช่วยเหลือหรือทำประโยชน์ให้แก่บุคคลอื่นหรือสังคม เช่น ช่วยอธิบายสิ่งที่ผู้อื่นไม่รู้

1.4 การเสียสละเวลา หมายถึง คุณลักษณะของนักเรียนในการใช้เวลาของตน เพื่อ ช่วยเหลือ หรือทำประโยชน์ให้แก่บุคคลอื่นหรือสังคม เช่น การให้เวลาที่จะต้องทำงานของตนเองไป ช่วยเหลือผู้อื่น

1.5 การเสียสละความสุขสบาย หมายถึง คุณลักษณะของนักเรียนในการให้ความสุขสบาย ส่วนตัว เพื่อช่วยเหลือหรือทำประโยชน์ให้แก่ผู้อื่น เช่น การสละที่นั่งบนรถเมล์ให้แก่ผู้อื่น

2. การพัฒนาความเสียสละ หมายถึง การที่นักเรียนมีความเสียสละทางด้านการเสียสละ ทรัพย์สินสิ่งของ การเสียสละกำลังกาย การเสียสละกำลังสติปัญญา การเสียสละเวลาและการเสียสละ ความสุขสบายสูงขึ้นหลังจากที่ได้เข้าร่วมกิจกรรมยุวกาชาดตามแผนการจัดกิจกรรมที่ผู้วิจัยสร้างขึ้น ซึ่งสามารถวัดได้โดยใช้แบบสอบถามวัดความเสียสละ

3. แรงจูงใจในการเข้าร่วมกิจกรรม หมายถึง ปัจจัยต่างๆ ที่มากระตุ้นให้นักเรียนเกิดความ ต้องการที่จะเข้าร่วมกิจกรรม และแสดงออกโดยการเข้าไปมีส่วนร่วมในกิจกรรมนั้นๆ ตามความ ต้องการของตนเอง ซึ่งได้แก่

3.1 ความต้องการทางร่างกาย หมายถึง ปัจจัยที่เป็นเหตุผลของความต้อการเบื้องต้น ของชีวิต เช่น อาหาร น้ำ ที่อยู่อาศัย ยารักษาโรค และความต้องการทางเพศ ถ้าหากนักเรียนเกิด ความต้องการทางนี้ ก็จะทำให้เกิดความต้องการที่จะเข้าร่วมกิจกรรม

3.2 ความต้องการความปลอดภัย หมายถึง ปัจจัยที่เป็นเหตุผลในการเข้าร่วมกิจกรรม เพื่อที่จะพยายามหลีกเลี่ยงภัยอันตรายทั้งปวง ความเจ็บปวดรวดร้าว ความผิดหวังต่าง ๆ

3.3 ความต้องการความรัก หมายถึง ปัจจัยที่เป็นเหตุผลในการเข้าร่วมกิจกรรม เพื่อที่จะมี ความ

ผูกพันกับบุคคลอื่น ปราบปรามที่จะได้รับความรัก ความเอาใจใส่ เอื้ออาทรจากผู้อื่น

3.4 ความต้องการได้รับการยกย่อง หมายถึง ปัจจัยที่เป็นเหตุผลในการเข้าร่วมกิจกรรมยุวกาชาด เพื่อที่จะให้สังคมยอมรับและยกย่องตนเองว่าเป็นผู้ที่มีความเก่งกล้าสามารถ มีคุณค่า เป็นคน สำคัญหรือต้องการที่จะแสดงออกว่าตนเหนือกว่าผู้อื่นเสมอ

3.5 ความต้องการประสบผลสำเร็จในชีวิต หมายถึง ปัจจัยที่เป็นเหตุผลในการเข้าร่วมกิจกรรมเพื่อที่จะเข้าใจตนเองในสภาพที่ตนเป็น เข้าใจถึงความสามารถและความต้องการของตนเอง ยอมรับในจุดเด่นและจุดอ่อนของตนเอง นับเป็นความต้องการของคนที่ตนปรารถนาที่จะเป็น ซึ่งหมายถึงความต้องการที่จะพยายามสร้างสรรค์ประโยชน์ให้แก่ตนเองและสังคมอย่างพร้อมมูลและเต็มความสามารถ

4. ระดับแรงจูงใจในการเข้าร่วมกิจกรรม หมายถึง คะแนนของแรงจูงใจในการเข้าร่วมกิจกรรมของนักเรียนที่แตกต่างกัน จากการตอบแบบสอบถาม ดังนี้

4.1 ระดับแรงจูงใจในการเข้าร่วมกิจกรรมสูง หมายถึง คะแนนที่ได้จากการสอบวัดแรงจูงใจในการเข้าร่วมกิจกรรมของนักเรียน ซึ่งเป็นนักเรียนที่มีคะแนนเรียงจากสูงสุดลงมา จำนวน 10 คน จากกลุ่มที่มีคะแนนความเสียหายต่ำกว่าเปอร์เซ็นต์ไทล์ที่ 25

4.2 ระดับแรงจูงใจในการเข้าร่วมกิจกรรมต่ำ หมายถึง คะแนนที่ได้จากการสอบวัดแรงจูงใจในการเข้าร่วมกิจกรรมของนักเรียน ซึ่งเป็นนักเรียนที่มีคะแนนเรียงจากต่ำสุดขึ้นไป จำนวน 10 คน จากกลุ่มที่มีคะแนนความเสียหายต่ำกว่าเปอร์เซ็นต์ไทล์ที่ 25

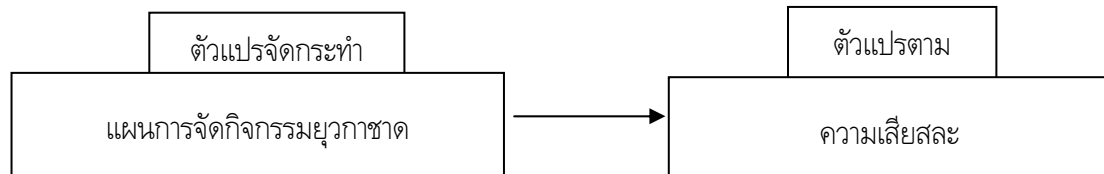
5. กิจกรรมยูกาซาด หมายถึง การเรียนการสอนที่จัดขึ้น โดยใช้แผนกิจกรรมยูกาซาดที่ผู้วิจัยสร้างขึ้นจำนวน 10 กิจกรรม ดังนี้

- กิจกรรมที่ 1 ทำความเข้าใจความหมายของความเสียหาย
- กิจกรรมที่ 2 ตระหนักถึงประโยชน์ของการเสียหาย
- กิจกรรมที่ 3 สร้างเสริมการเสียหายทรัพย์สิน
- กิจกรรมที่ 4 สร้างเสริมการเสียหายสิ่งของ
- กิจกรรมที่ 5 สร้างเสริมการเสียหายกำลังกาย
- กิจกรรมที่ 6 สร้างเสริมการเสียหายสติปัญญา
- กิจกรรมที่ 7 สร้างเสริมการเสียหายเวลา
- กิจกรรมที่ 8 สร้างเสริมการเสียหายความสุขสบาย
- กิจกรรมที่ 9 สร้างเสริมการเสียหายประโยชน์ส่วนตน
- กิจกรรมที่ 10 สรุป โดยเปิดโอกาสให้แสดงทัศนคติที่มีต่อความเสียหาย

6. นักเรียน หมายถึง ผู้ที่กำลังศึกษาอยู่ในระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2546 และเข้าร่วมกิจกรรมยูกาซาดของโรงเรียนวัดพรหมสุวรรณสามัคคี สำนักงานเขตบางแค สังกัดกรุงเทพมหานคร

กรอบแนวคิดทางการศึกษาค้นคว้า

ในการศึกษาค้นคว้าครั้งนี้ ผู้วิจัยได้ทำการศึกษาเกี่ยวกับการพัฒนาความเสียหายของนักเรียนที่มีแรงจูงใจต่างกันในการเข้าร่วมกิจกรรมยุวกาชาด โดยมีกรอบแนวคิดในการวิจัย ดังนี้

สมมุติฐานการศึกษาค้นคว้า

ในการศึกษาค้นคว้าครั้งนี้มีสมมุติฐาน ดังนี้

1. นักเรียนที่เข้าร่วมกิจกรรมยุวกาชาดมีความเสียหายหลังเข้าร่วมกิจกรรม สูงกว่าก่อนเข้าร่วมกิจกรรม
2. นักเรียนกลุ่มแรงจูงใจสูงที่เข้าร่วมกิจกรรมยุวกาชาดมีความเสียหายหลังเข้าร่วมกิจกรรม สูงกว่าก่อนเข้าร่วมกิจกรรม
3. นักเรียนกลุ่มแรงจูงใจต่ำที่เข้าร่วมกิจกรรมยุวกาชาดมีความเสียหายหลังเข้าร่วมกิจกรรม สูงกว่าก่อนเข้าร่วมกิจกรรม
4. นักเรียนกลุ่มแรงจูงใจสูงมีความเสียหายจากการเข้าร่วมกิจกรรมยุวกาชาด สูงกว่านักเรียนกลุ่มแรงจูงใจต่ำ

บทที่ 2

เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

ในการศึกษาค้นคว้าครั้งนี้ ผู้วิจัยได้ศึกษาเอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง และได้นำเสนอตามหัวข้อต่อไปนี้

1. เอกสารเกี่ยวกับความเสียสละ
 - 1.1 ความหมายของความเสียสละ
 - 1.2 ความสำคัญของความเสียสละ
2. เอกสารเกี่ยวกับแรงจูงใจในการเข้าร่วมกิจกรรม
 - 2.1 ความหมายของแรงจูงใจ
 - 2.2 ประเภทของแรงจูงใจ
 - 2.3 ความสำคัญของแรงจูงใจ
 - 2.4 ปัจจัยเกี่ยวกับแรงจูงใจ
 - 2.5 ทฤษฎีแรงจูงใจ
3. เอกสารเกี่ยวกับกิจกรรมยุวกาชาด
 - 3.1 ประวัติกิจกรรมยุวกาชาด
 - 3.2 วัตถุประสงค์ของยุวกาชาด
 - 3.3 ประเภทของยุวกาชาด
 - 3.4 แนวการจัดกิจกรรมยุวกาชาด
 - 3.5 การบริหารการจัดกิจกรรมยุวกาชาด
4. งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง
 - 4.1 งานวิจัยเกี่ยวกับความเสียสละ
 - 4.2 งานวิจัยเกี่ยวกับแรงจูงใจ
 - 4.3 งานวิจัยเกี่ยวกับกิจกรรมยุวกาชาด

เอกสารเกี่ยวกับความเสียสละ

1. ความหมายของความเสียสละ

นักจิตวิทยาและนักการศึกษาหลายท่านได้กล่าวว่า "ความเสียสละ" หรือ (Altruism) หมายถึง ผู้ที่ให้ความช่วยเหลือผู้อื่น หรือผู้ที่เห็นแก่ประโยชน์ของผู้อื่น ซึ่งมีผู้ให้ความหมายของความเสียสละไว้หลายท่าน ดังนี้

วัชรินทร์ จับเกต (2528 : 16) ได้กล่าวว่า ความเสียสละ หมายถึง การที่บุคคลแสดงออก โดยการให้สิ่งที่ตนยังต้องการรักษาไว้ไปช่วยเหลือ ทำประโยชน์เพื่อเห็นแก่ความสุขของบุคคลอื่นหรือสังคม

วารินทร์ ม่วงสุวรรณ (2517 : 8) ได้ให้นิยามความเสียสละไว้ว่า เป็นความรู้สึกภายในตัวบุคคลที่ไวต่อความต้องการความช่วยเหลือของผู้อื่น ในขณะที่ได้พบสถานการณ์ที่ก่อให้เกิดความรู้สึกดังกล่าวบุคคลจะแสดง

พฤติกรรมในทางที่ดี โดยการสละทรัพย์ สิ่งของ กำลังกาย เวลาหรือความสุขส่วนตัว เพื่อช่วยเหลือผู้อื่นให้ได้รับความสุขและพ้นจากความลำบาก หรือได้รับสิ่งที่เขาต้องการ

สำเร็จ บุญเรืองรัตน์ (2528 : 8) ได้ให้ความหมายความเสียสละ โดยรวบรวมนิยามจากการสอบถาม

ความหมายของความเสียสละและพฤติกรรมความเสียสละ จากความเห็นของอาจารย์วิทยาลัยพยาบาล และ

อาจารย์สำนักทดสอบทางการศึกษาและจิตวิทยา มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ จำนวน 26 คน แล้วสรุปพฤติกรรมผู้ที่มีความเสียสละไว้เป็นด้าน ๆ ดังนี้

1. ให้ความช่วยเหลือผู้อื่นด้านทรัพย์สิน ความรู้ แรงงาน
2. เห็นแก่ส่วนรวมมากกว่าส่วนตน
3. มีความปรารถนาดีต่อผู้อื่นในด้านการพูด และการกระทำ หรือความมีน้ำใจ
4. ไม่เอาเปรียบผู้อื่น

กรองแก้ว สานุสนธิ์ (2529 : 21) ได้สรุปความหมายของความเสียสละไว้ว่า หมายถึง ความคิด ความรู้สึกที่มีแนวโน้มที่จะแสดงออกในการสละหรือให้ผลประโยชน์ส่วนตน เพื่อช่วยเหลือหรือทำประโยชน์ให้แก่บุคคลอื่นหรือสังคม

บรรทม มณีโชติ (2530 : 25 - 26) ได้สรุปจริยธรรมด้านความเสียสละไว้ว่า หมายถึง การแสดงออก

ของบุคคลในพฤติกรรมต่อไปนี้

1. การให้ปัน หมายถึง การช่วยเหลือหรือให้ผู้อื่นในด้านทรัพย์สิน สิ่งของ ความรู้ และแรงงาน
2. การเห็นแก่ส่วนรวม หมายถึง การอุทิศตนทำงานเพื่อสังคมและส่วนรวม
3. ความมีน้ำใจ หมายถึง ความปรารถนาดีต่อผู้อื่นในด้านการพูดและการกระทำ โดยให้กำลังใจและแสดงความเห็นใจผู้อื่น
4. การไม่เอาเปรียบผู้อื่น หมายถึง การสละทรัพย์ สิ่งของและแรงงานของตนเท่ากันหรือมากกว่าผู้อื่น

นอกจากนี้ท่านพุทธทาสภิกขุ (กรองแก้ว สานุสนธิ์. 2529 : 21 ; อ้างอิงมาจาก พุทธทาสภิกขุ , 2526: 96) ยังได้กล่าวถึงคุณธรรมด้านความเสียสละว่าไม่ใช่เรื่องให้ทาน ไม่ใช่เรื่องกุศลสงเคราะห์

ที่แท้จริงคือ การเสียสละสิ่งที่ไม่ควรมีในตัวของคนเราออกไป อะไรทุกอย่างที่เป็นการเห็นแก่ตัวต้อง สละออกไป

จากนิยามและข้อสรุปข้างต้น ผู้วิจัยสามารถสรุปได้ว่าในการศึกษาค้นคว้าครั้งนี้ ความเสียสละ หมายถึง การแสดงออกทางร่างกายที่มีวัตถุประสงค์เพื่อการช่วยเหลือผู้อื่นและส่วนรวมมากกว่าเห็นแก่ประโยชน์ส่วนตน ได้แก่ การเสียสละทรัพย์สิ่งของ การเสียสละกำลังกาย การเสียสละสติปัญญา การเสียสละเวลาและการเสียสละความสุขสบาย

2. ความสำคัญของการเสียสละ

ปัจจุบันสังคมกำลังประสบกับปัญหาต่างๆ ซึ่งเป็นสาเหตุหรือรากฐานของปัญหานั้นส่วนหนึ่ง เกิดจาก

ความเห็นแก่ตัวของบุคคล การไม่รู้จักเสียสละและขาดคุณธรรมด้านต่างๆ ธ. ธรรมศรี (ธ. ธรรมศรี. 2513 : 93) ได้กล่าวถึงเรื่องความเสียสละไว้ว่าให้รู้จักเสียสละในเมื่อควรเสียสละ ให้รู้จักช่วยเหลือ สงเคราะห์แก่กันเมื่อถึงโอกาส

อันควร ไม่เห็นแก่ตัวเกินไป อันเป็นการชำระจิตใจให้มีเมตตาปราณีและมีจิตใจไม่กระด้าง ให้ผู้อื่น คลายทุกข์ทรมานได้ตามควรแก่ฐานะ และสามารถเป็นเครื่องผูกใจไว้อีกส่วนหนึ่ง

พระเทพวิมลโมลี (พระเทพวิมลโมลี. 2528 : 42 - 44) ได้กล่าวถึงประโยชน์ของคุณธรรม ด้านความเสียสละไว้ดังนี้ ธรรมดาคนเราที่อยู่ในสังคมจะต้องรู้จักเป็นคนเสียสละในคราวที่ควรเสียสละ จะต้องเป็นคนเสียสละให้ปันสิ่งของต่างๆ ของตนแก่คนที่ควรแบ่งปัน ซึ่งเป็นการแสดงน้ำใจเพื่อผูกมิตร ไมตรี เพราะมีคำพังเพยว่า “บริวารมาเพราะน้ำใจมี บริวารหนีเพราะน้ำใจลด บริวารหมดเพราะน้ำใจแห้ง” และได้กล่าวถึงการเสียสละอารมณ์ไว้ว่า เป็นการชำระล้างมลทินในจิตใจของเราให้สะอาดปลอด โปร่งแจ่มใส ทำให้เกิดความสุขใจในชีวิตประจำวัน การเสียสละอารมณ์ขุ่นข้องหมองใจ เป็นสิ่งจำเป็น อย่างยิ่งสำหรับคนเราที่ใช้ชีวิตเกือกกแล้วอยู่กับความคิดที่สับสนวุ่นวายของโลกตลอดเวลา ถ้าเก็บ อารมณ์ขุ่นข้องไว้มากๆ จะทำให้จิตใจคนเราหย่อนสมรรถภาพ เสียคุณภาพของความเป็นคนดี ดังคำ พังเพยว่า

“ คนใจดี	ทำให้กลายเป็น	คนใจดำ
คนใจสูง	”	คนใจต่ำ
คนใจงาม	”	คนใจง่าย
คนไว้ใจได้	”	คนโลเล
คนมีเสน่ห์	”	คนน่ารัง
คนพูดน่าฟัง	”	คนพูดไม่เข้าหูคน ”

3. การวัดความเสียสละ

วิธีการวัดความเสียสละมีวิธีวัดเช่นเดียวกับการวัดบุคลิกภาพ ซึ่งเป็นเรื่องที่วัดได้ยากและ ซับซ้อน การวัดทำได้ยากเมื่อเทียบกับการวัดด้านอื่นๆ แต่นักจิตวิทยาและนักวัดผลการศึกษาก็ได้ พยายามหาวิธีการ และสร้างเครื่องมือที่มีคุณภาพพอที่จะกระตุ้น (Elicit) ให้ตรงตามลักษณะที่แท้จริง ของผู้ถูกวัด เพื่อให้ได้ข้อมูลที่เชื่อถือได้ (ทวี ท่อแก้ว และอบรม สนิทบาล. 2517 : 121) ซึ่งกล่าว

ว่า ถ้าจะให้ผลดี ความเที่ยงตรงสูงๆ ก็ควรจะใช้หลายๆ วิธีประกอบกัน สรุปวิธีการที่ใช้วัดทั่วๆ ไป มีอยู่ 5 วิธี ดังนี้

3.1 วิธีสังเกต เป็นวิธีการวัดพฤติกรรมและลักษณะทั่วๆ ไปที่บุคคลแสดงออก มี 2 แบบ คือ

การสังเกตแบบควบคุมเป็นการสังเกตพฤติกรรมของบุคคลในสถานการณ์ที่จัดไว้โดยเฉพาะอีกแบบหนึ่งเป็นการสังเกตทั่วๆ ไปในชีวิตประจำวันที่บุคคลแสดงออก ทั้งสองแบบต้องบันทึกผลตามที่เห็นไม่นำความรู้สึกส่วนตัวไปเกี่ยวข้องและควรมีการฝึกฝนผู้สังเกตเป็นพิเศษจึงจะได้ผลดี

3.2 วิธีการรายงานตัวเอง มี 2 แบบ คือ

3.2.1 การวิเคราะห์ตนเอง คือ การให้บุคคลประมาณตนเองแบบวิเคราะห์ตนเอง

จะเป็นคำถามแบบปรนัย เช่น ความสนใจในวิชาต่าง ๆ แล้วแปลผลเข้าสู่มาตราการวัด

3.2.2 การสัมภาษณ์ หมายถึง การสนทนาระหว่างบุคคลสองคนอย่างมีจุดมุ่งหมาย

โดยผู้สัมภาษณ์เตรียมคำถามมาและจดบันทึกประมาณค่า ผู้ถูกสัมภาษณ์จะไม่วัดว่าถูกทดสอบความเสียหาย

3.2.3 วิธีการศึกษาความคิดเห็นจากคนอื่น เป็นวิธีที่ผู้สร้างแบบสอบถามขึ้นเพื่อถาม

บุคคลอื่นว่ามีความรู้สึกเกี่ยวกับบุคคลนั้นอย่างไร เช่น ครู เพื่อน ผู้ปกครอง เป็นต้น

3.2.4 วิธีการใช้แบบทดสอบ เป็นวิธีที่นิยมใช้กันมากมีการสร้างแบบทดสอบซึ่งประกอบด้วยคำถามและข้อความหลายข้อโดยถือเอาปกติวิสัยของคนทั่วไปเป็นมาตรฐาน คำถามหรือสถานการณ์ที่สร้างขึ้นมักจะเกี่ยวข้องกับความรู้สึกของผู้ถูกทดสอบเองหรือสิ่งแวดล้อมหรือพฤติกรรมที่ทำอยู่เสมอๆ เมื่อตกอยู่ในสภาพนั้นๆ ผู้ถูกทดสอบต้องร่วมมือกับผู้ทดลองจึงจะได้ผลตามวัตถุประสงค์

3.2.5 วิธีสร้างจินตนาการ เป็นวิธีการวัดที่ได้จากการจัดสิ่งเร้าเข้ามาให้บุคคลแสดง

พฤติกรรมตอบสนอง เช่น เล่าเรื่องจากรูปที่นำมาให้ดู ให้ความสัมพันธ์ต่อเนื่องจากที่กำหนดให้ ให้เติมข้อความที่ไม่สมบูรณ์ ให้แสดงออกโดยการวาดรูป เป็นต้น ซึ่งล้วนแล้วแต่ต้องใช้ผู้ทดสอบที่ได้รับการฝึกฝนมาอย่างดี

แมคไกวร์ (กรองแก้ว สาธุสินธุ์. 2529 : 17 ; อ้างอิงมาจาก Mc Guire. 1969 : 151 – 156) ได้สรุปไว้ว่า ความรู้สึกเป็นลักษณะทางอารมณ์ของบุคคลที่คล้อยตามความคิด ความเชื่อ ถ้าบุคคลมีความคิดในแง่ดีต่อสิ่งใดก็จะมีความรู้สึกที่ดีต่อสิ่งนั้นๆ และพร้อมที่จะกระทำออกมาในรูปของการประพฤติปฏิบัติโดยการยอมรับ อันเป็นการกระทำที่สังเกตเห็นได้ ซึ่งสอดคล้องกับกมลรัตน์ หล้าสุวรรณ (2529 : 240) ที่สรุปไว้ว่า ความรู้สึกเป็นดัชนีที่จะ

ชี้แนวทางในการแสดงพฤติกรรมถ้ามีความรู้สึกที่ดีก็มีแนวโน้มที่จะถอยหนีหรือต่อต้านการแสดงพฤติกรรมนั้นๆ

เอกสารเกี่ยวกับแรงจูงใจ

1. ความหมายของแรงจูงใจ

จากการศึกษาค้นคว้าเกี่ยวกับความหมายของแรงจูงใจ มีผู้ให้ความหมายไว้ในลักษณะต่างๆ ดังนี้

กลูเอ็ค (ตรีพร ชุมศรี. 2545 : 9. อ้างอิงจาก Glueck. 1982 : 138) กล่าวว่า แรงจูงใจ หมายถึงสภาวะภายในของบุคคลซึ่งจะเป็นตัวกำหนดทิศทาง และระดับของพฤติกรรมทำให้การทำงานของแต่ละบุคคลมีพลังมากขึ้น

บราวน์ (ศุวิมล ควรวเจริญ. 2535 : 24 ; อ้างอิงจาก Brown. 1980 : 112 – 113) กล่าวว่า แรงจูงใจเป็นความคิดซึ่งเป็นแรงขับอยู่ภายในซึ่งประกอบด้วยอารมณ์ ความปรารถนาซึ่งเป็นเหตุให้คนแสดงพฤติกรรมออกมา ซึ่งมีปริมาณมากน้อยไม่เท่ากัน

สถิต วงษ์สวรรค์ (2525 : 114) ให้ความหมายว่า แรงจูงใจ หมายถึง แรงผลักดันที่ทำให้บุคคลกระทำอย่างใดอย่างหนึ่งจนสำเร็จหรือเป็นแรงชักนำสิ่งที่มาเราให้เกิดความต้องการ

ศิริวรรณ เสรีรัตน์และสมชาย หิรัญกิตติ (2530 : 150) กล่าวว่า แรงจูงใจ หมายถึง วิธีการชักนำ

พฤติกรรมของบุคคลให้ปฏิบัติตามวัตถุประสงค์ตามความต้องการของมนุษย์ สิ่งจูงใจจะเกิดขึ้นได้จากภายในและภายนอกตัวบุคคล

เบญจมาภรณ์ มะวิญชรณ์ (2545 : 10) กล่าวว่าแรงจูงใจ หมายถึงสิ่งที่จะกระตุ้น (Incentives)

หรือสิ่งเร้า (Stemulus) ให้คนเกิดแรงบีบ (Drive) ผลักดันพลังที่มีอยู่ในตนเองออกมา เพื่อแสดงพฤติกรรมต่างๆ ให้ประสบความสำเร็จ และบรรลุเป้าหมายหรือวัตถุประสงค์ตามที่ต้องการ

กล่าวโดยสรุป แรงจูงใจ หมายถึง สิ่งที่มากระตุ้นหรือเร้าให้คนเกิดแรงผลักดันให้บุคคลเกิดความพยายามที่จะกระทำสิ่งต่างๆ เพื่อให้ประสบผลสำเร็จและบรรลุเป้าหมายหรือวัตถุประสงค์ตามที่ต้องการ

2. ประเภทของแรงจูงใจ

การแบ่งแรงจูงใจส่วนใหญ่จะแบ่งออกเป็น 2 ประเภท ซึ่งกมลรัตน์ หล้าสูงษ์ (ตรีพร ชุมศรี. 2545 :

10, พงษ์ศักดิ์ โกมลเสน. 2537 : 22 ; อ้างอิงมาจากกมลรัตน์ หล้าสูงษ์. 2528 : 227) แบ่งไว้ดังนี้

2.1 แรงจูงใจภายใน (Intrinsic Motivation) หมายถึง การที่บุคคลมองเห็นคุณค่าที่จะกระทำ

ด้วยความเต็มใจหรือสภาวะของบุคคลที่มีความต้องการ และอยากแสดงออกพฤติกรรมบางสิ่งบางอย่างด้วยเหตุผลและความชอบของตนเอง เช่น ความพอใจ ความสำเร็จ ความผิิดหวัง

นักจิตวิทยาเชื่อว่า แรงจูงใจภายในมีความสำคัญกว่าแรงจูงใจภายนอก เพราะแรงจูงใจที่เกิดขึ้นในตัวบุคคลทำให้บุคคลประสบความสำเร็จได้มากกว่า เช่น ความพอใจ ความสำเร็จ ความผิดหวัง เป็นต้น

2.2 แรงจูงใจภายนอก (Extrinsic Motivation) หมายถึง สภาวะของบุคคลที่ได้รับการกระตุ้น

จากภายนอกทำให้มองเห็นจุดมุ่งหมายและนำไปสู่การแสดงพฤติกรรมของบุคคล โดยทั่วไป พฤติกรรมของบุคคล

จะได้รับการจูงใจจากภายนอก เช่น รางวัล การแข่งขัน การลงโทษ คะแนนเรียน เป็นต้น

จากที่กล่าวมาข้างต้น ประเภทของแรงจูงใจสามารถจะสรุปได้ว่า แรงจูงใจสามารถแบ่งตาม การแสดงออกของพฤติกรรม โดยแบ่งเป็นแรงจูงใจภายนอกและแรงจูงใจภายใน ซึ่งแรงจูงใจภายในมีความสำคัญกว่าแรงจูงใจภายนอก เพราะแรงจูงใจภายในจะทำให้ผู้ปฏิบัติสามารถประสบความสำเร็จในงานสูงกว่า

3. ความสำคัญของแรงจูงใจ

สำหรับความสำคัญของแรงจูงใจ มีผู้กล่าวถึง ดังนี้

น้อมฤดี จงพยุหะและคนอื่นๆ (2516 : 76) กล่าวว่า การสร้างแรงจูงใจมีประโยชน์ต่อการเรียนการ

สอนมาก ซึ่งสรุปได้ดังนี้

1. การสร้างแรงจูงใจจะช่วยให้เด็กสนใจ ตั้งใจและอดทนในการเรียน การทำงานและ กิจกรรมอื่นๆ ที่เกี่ยวข้องกับการเรียน

2. การสร้างแรงจูงใจจะช่วยส่งเสริมให้เด็กประสบความสำเร็จในการเรียน การทำงาน และการ

ทำกิจกรรมอื่นๆ ตามความสามารถและความถนัด

3. การสร้างแรงจูงใจจะช่วยกระตุ้น และชี้แนวทางให้เด็กประพฤติและปฏิบัติในทางที่ดีงาม

เหมาะสม เช่น มีระเบียบวินัย เป็นต้น

4. การสร้างแรงจูงใจจะช่วยให้เด็กทราบถึงความสามารถของตน เช่น การสอบ การแข่งขันและการประกวด ทั้งจะได้ทราบถึงความถนัดอันเป็นประโยชน์ในการพิจารณาตัดสินใจเลือก ศึกษา และเลือกอาชีพต่อไปในอนาคต

5. การสร้างแรงจูงใจจะช่วยปลูกฝังเจตคติที่ดีต่อการเรียน การทำงาน และการทำกิจกรรม มี

เจตคติต่อการทำดี คือ ทำดีแล้วได้ดี

6. การสร้างแรงจูงใจจะช่วยให้เด็กทราบถึงความก้าวหน้า และข้อบกพร่องของตน ซึ่งจะทำให้

เด็กพยายามรักษาความดี และพยายามแก้ไขข้อผิดพลาดได้ดีขึ้น

สุชา จันท์เอมและสมชาย จันท์เอม (นวลฉวี วิชาลศิริกุล. 2538 : 11 ; อ้างอิงมาจาก สุชา และสมชาย จันท์เอม. 2528 : 71 - 72) กล่าวว่า แรงจูงใจเป็นสิ่งที่ทำให้บุคคลเกิดพลังที่จะแสดงพฤติกรรมต่างๆ อันที่จะทำให้เกิดการกระทำหรือไม่กระทำการใด และทำให้เกิดความพร้อมในการเรียนรู้ได้เป็นอย่างดี นอกจากนี้ แรงจูงใจทำให้บุคคลหรือผู้เรียนสามารถไปสู่จุดมุ่งหมายปลายทางตามที่คาดหวังไว้

สมถวิล วิเศษสมบัติ (2538 : 122) กล่าวถึงแรงจูงใจในการสอนภาษาไทยว่า การสร้างบรรยากาศในการเรียน การจัดกิจกรรมประกอบการเรียน การจัดประสบการณ์ต่าง ๆ ที่น่าสนใจ สนุกสนาน เมื่อนักเรียนมีแรงจูงใจภายนอกแล้วแรงจูงใจภายในก็จะเกิดขึ้น ทำให้นักเรียนประสบผลสำเร็จในการเรียน โดยแรงจูงใจจะเป็นแรงกระตุ้นให้นักเรียนพร้อมที่จะเรียนและรับรู้สิ่งต่าง ๆ ในที่สุด

อรุณ รักรธรรม (ตรีพร ชุมศรี. 2545 : 14; อ้างอิงมาจากอรุณ รักรธรรม. 2522 : 268) กล่าวว่า แรงจูงใจเป็นส่วนหนึ่งของการสร้างขวัญและกำลังใจในการทำงาน พฤติกรรมต่าง ๆ ของมนุษย์ เกิดจากแรงจูงใจที่ทำให้เกิดความต้องการและแสดงการกระทำออกมาตามปกติคนเรามีความสามารถในการทำสิ่งต่าง ๆ ได้หลายอย่างหรือมีพฤติกรรมแตกต่างกันแต่พฤติกรรมเหล่านี้จะแสดงออกมาเพียงบางโอกาสเท่านั้น สิ่งที่จะผลักดันเอาความสามารถของคนออกมาได้คือ แรงจูงใจนั่นเอง แรงจูงใจจึงเป็นความเต็มใจนั่นเอง แรงจูงใจจึงเป็นความเต็มใจที่จะใช้พลังความสามารถเพื่อให้ประสบความสำเร็จตามเป้าหมาย

นอกจากนี้แล้วยังมีชาวต่างประเทศ ได้กล่าวถึงความสำคัญของแรงจูงใจ ดังนี้

กิปสัน อิวานเชวิช และดอนเนลลี (ตรีพร ชุมศรี. 2545 : 14; อ้างอิงมาจาก Gibson, Ivancevich and Donnelly. 1982) กล่าวว่า ตัวแปรต่าง ๆ เช่น ความรู้ความสามารถ ระดับของความใฝ่ฝัน ภูมิหลังของแต่ละคนรวมทั้งผลตอบแทนต่าง ๆ มีส่วนที่ทำให้ผลการปฏิบัติงานของแต่ละคนมีความแตกต่างกัน แต่มีสำคัญซึ่งช่วยในการกระตุ้นให้บุคคลเพิ่มความพยายามในการทำงาน คือ การจูงใจ บุคคลที่ถูกจูงใจจะมีแนวทางการทำงานที่แน่นอน ระดับการทำงานจะสม่ำเสมอซึ่งผลการปฏิบัติงานจะสูงกว่าเมื่อไม่มีแรงจูงใจ

สเตียร์ และพอตเตอร์ (ตรีพร ชุมศรี. 2545 : 14 ; อ้างอิงมาจาก Steers and Porter. 1977) กล่าวว่าเมื่อบุคคลใดเริ่มทำงาน เขาจะทำงานเต็มความสามารถ หรือตั้งใจทำเพียงอย่างเดียว หรือจะทำเพียงให้เห็นว่าได้ปฏิบัติหน้าที่แล้วเท่านั้น การจูงใจจะช่วยกระตุ้นให้คนใช้ความพยายามในการทำงานมากขึ้น

จากความสำคัญของแรงจูงใจตามทัศนะของบุคคลต่างๆ ที่กล่าวมาข้างต้นสามารถสรุปได้ว่า แรงจูงใจ มีความสำคัญที่เป็นเหตุให้บุคคลแสดงพฤติกรรมอย่างใดอย่างหนึ่งออกมาเพื่อสนองความต้องการของตนเอง

4. ปัจจัยที่เกี่ยวกับแรงจูงใจ

ปัจจัยที่เกี่ยวข้องกับแรงจูงใจได้รับความสนใจและมีการศึกษาค้นคว้ามาเป็นเวลานานแล้ว สำหรับ

ในต่างประเทศได้มีนักวิชาการ เช่น เฮอร์เบิร์ก (Gross and Etzionii. 1984 : 48 – 51 ; citing Herberg.1966)

ได้กล่าวถึงปัจจัยที่ก่อให้เกิดความพึงพอใจในงานนั้น ได้แก่ สภาพการทำงาน เงินเดือน และการนิเทศงาน เป็นต้น ในการแก้ปัญหาเรื่องความพอใจในงานนั้น จึงควรดูสองประเด็นนี้ไปพร้อม ๆ กัน

เจ็จันท์ จงสถิตอยู่ (2525 : 19 - 20) ได้กล่าวถึง ปัจจัยที่มีส่วนเกี่ยวข้องกับแรงจูงใจในการเข้าร่วมกิจกรรมของบุคคลนั้นขึ้นอยู่กับฐานะทางเศรษฐกิจ จำนวนค่าใช้จ่ายในการศึกษาชื่อเสียงด้านคุณภาพในการจัดการศึกษา ที่ตั้งของสถานศึกษา นอกจากนี้ยังได้แก่ความต้องการทางการศึกษา ค่านิยมในปรัชญา การยังไม่ได้ประกอบอาชีพ การเห็นคุณค่าและความสำคัญของการศึกษา

นวลฉวี วิศาลศิริกุล (2538) กล่าวว่า นักศึกษาโรงเรียนฝึกอาชีพที่มีเพศ อายุ สถานภาพ การสมรส และการศึกษาต่างกัน มีแรงจูงใจในการมาเรียนแตกต่างกัน

พจน์ สะเพียรชัย (2525 : 8 - 13) ได้กล่าวถึงแรงจูงใจในการศึกษาต่อในระดับต่างๆ โดยเฉพาะในระดับอุดมศึกษาว่า นับว่ามีแนวโน้มสูงขึ้นตามลำดับส่วนหนึ่งเนื่องมาจากการมีและไม่มีงานทำและที่สำคัญการศึกษาได้รับการยอมรับให้เป็นปัจจัยพื้นฐานอีกประการหนึ่งที่จะทำให้ชีวิตเป็นชีวิตที่สมบูรณ์ เช่นเดียวกับปัจจัยด้านอาหาร เครื่องนุ่งห่ม ที่อยู่อาศัยและยารักษาโรค เมื่อทุกคนเห็นคุณค่าและความสำคัญของการศึกษา ทุกคนจึงมีความต้องการและใฝ่หาการศึกษา

นอกจากนั้นแล้วแรงจูงใจยังมีอิทธิพลโดยตรงต่อการเข้าร่วมกิจกรรมการเรียน คือ แรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ (Achievement Motivation) เป็นสิ่งที่มีอยู่ในตัวบุคคลอีกด้วย (ประหยัด ทองมาก. 2529 : 48)

สุชา จันท์เอม (2536 : 75) ได้กล่าวถึงการสร้างแรงจูงใจไว้ว่า เด็กมีความสนใจเพิ่มขึ้นตามลำดับอายุ เด็กจะมีพัฒนาการมากขึ้น ความสนใจของเด็กก็กว้างขวางยิ่งขึ้นและเมื่อมีความสามารถเพิ่มขึ้น ความสนใจของเด็กจึงขึ้นอยู่กับความสามารถ การศึกษา ความถนัดตามธรรมชาติ บุคลิกภาพ ความคล่องแคล่ว ความแปลกประหลาดของสิ่งที่ได้พบเห็น การเอาอย่างและความต้องการ นอกจากนี้ยังกล่าวถึง สาเหตุที่ทำให้แต่ละคนสนใจแตกต่างกันประกอบด้วย 2 ส่วน ซึ่งได้แก่ สิ่งแวดล้อม ซึ่งหมายถึงทุกสิ่งที่อยู่รอบตัวที่สำคัญ คือ การศึกษา ฐานะทางเศรษฐกิจและสังคม บุคลิกภาพของบุคคลที่สำคัญๆ ซึ่งหมายถึงอายุ เพศ ระดับสติปัญญา ความสามารถทางร่างกาย ความถนัดตามธรรมชาติ สุขภาพ

จากที่กล่าวมาข้างต้นพอสรุปได้ว่า ปัจจัยที่เกี่ยวข้องกับแรงจูงใจทางจิตวิทยามีอยู่ 2 ประการ คือ

แรงกระตุ้นและเครื่องล่อ ส่วนปัจจัยที่มีส่วนเกี่ยวข้องกับแรงจูงใจในการเข้าร่วมกิจกรรมการเรียน ได้แก่ ที่ตั้ง ฐานะทางเศรษฐกิจ ชื่อเสียงและคุณภาพของสถานศึกษา ความต้องการทางการศึกษา ค่านิยมในปรัชญา การมีเวลาว่างและยังไม่ได้ประกอบอาชีพ การเห็นคุณค่าและความสำคัญของการศึกษา ความสามารถ อายุ เพศ ระดับสติปัญญา ความสามารถทางร่างกาย การศึกษา ความ

ถนัดตามธรรมชาติ บุคลิกภาพ ความคล่องแคล่ว ความแปลกประหลาดของสิ่งที่ได้พบเห็น การเอา
 อย่าง ความต้องการ ลักษณะของผู้เรียน ลักษณะของสิ่งที่จะเรียนรู้
 วิธีการเรียนรู้ แรงจูงใจในการเรียนและแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์

5. ทฤษฎีแรงจูงใจ

ในที่นี้จะกล่าวถึงทฤษฎีแรงจูงใจต่าง ๆ ซึ่งได้แก่ ความต้องการของ Maslow , ทฤษฎี
 แรงจูงใจของ Alderfer , ทฤษฎีของ McClelland และทฤษฎีของ Thomal J. Sergiovanni ดังนี้

5.1 ทฤษฎีลำดับขั้นความต้องการของมาสโลว์ (Maslow’s Hierarchy of Needs)

มาสโลว์ (Abraham H. Maslow) เป็นผู้หนึ่งที่ได้ศึกษาค้นคว้าถึงความต้องการของ
 มนุษย์และ

พบว่า ความต้องการของมนุษย์มีความหลากหลาย และมนุษย์ทุกคนก็พยายามหาทางที่จะสนองความ
 ต้องการของตนเองทั้งสิ้น มาสโลว์ได้นำความต้องการของมนุษย์เรียงเป็นลำดับขั้น โดยกล่าวไว้ว่า
 ความต้องการของคนเรานั้นสามารถเรียงลำดับขั้นตอนได้ตามความสำคัญ และขั้นตอนความต้องการนี้
 สามารถยืดหยุ่นได้ เมื่อความต้องการเบื้องต้นได้รับการสนองแล้วคนเราก็จะให้ความสนใจกับความ
 ต้องการในลำดับขั้นที่สูงต่อไป โดยมาสโลว์เริ่มต้นจากความต้องการขั้นมูลฐาน ได้แก่ ความต้องการ
 ทางกาย(Physiological Needs) เรื่อยไปจนถึงขั้นความต้องการที่จะเกิดความตระหนักแท้ในตนเอง
 (Needs for Self - Actualization) ไปจนถึงขั้นความต้องการทางด้านสุนทรียะ (Aesthetic Needs)
 (พงษ์พันธ์ พงษ์โสภา. 2542:144) ดังภาพ

ภาพประกอบ 1 ลำดับขั้นความต้องการของมนุษย์ตามทฤษฎีความต้องการของมาสโลว์
 ที่มา : (เบญจมาภรณ์ มะวิญชร. 2545 : 17)

5.1.1 ความต้องการทางกาย เป็นความต้องการเบื้องต้นของชีวิต เช่น อาหาร
 น้ำ

ที่อยู่อาศัย ยารักษาโรคและความต้องการทางเพศ ถ้าหากคนเราขาดสิ่งเหล่านี้บางประการก็อาจรู้สึกทรมานท้อหรือเอาชีวิตรอด และต้องพยายามดิ้นรนทุกวิถีทาง เพื่อให้ได้มาซึ่งสิ่งเหล่านี้ไม่ว่าจะโดยวิธีใดก็ตาม

5.1.2 ความต้องการความปลอดภัย เป็นความต้องการของคนเราที่พยายามหลีกเลี่ยงภัย

อันตรายทั้งปวง ความเจ็บปวดรวดร้าว ความผิดหวังต่างๆ ดังนั้นองค์การทั้งหลายไม่ว่าจะเป็นหน่วยงานทั้งของภาครัฐบาลและเอกชน จึงได้จัดตั้งงานสวัสดิการต่างๆ ขึ้น เพื่อให้พนักงานมั่นใจว่าในยามที่ตนเอง หรือครอบครัวเจ็บป่วยก็ยังมีผู้คอยให้ความช่วยเหลือในเรื่องการรักษาพยาบาล หรือการประกันชีวิตให้ มีการประกันสุขภาพ ประกันอุบัติเหตุในขณะที่ทำงาน สิ่งเหล่านี้จะช่วยให้คนเราทำงานด้วยความสบายใจมากขึ้น

5.1.3 ความต้องการความรัก เป็นความปรารถนาของคนเราที่ต้องการ จะมีความผูกพันกับบุคคลอื่น ปรารถนาที่จะได้รับความรัก ความเอาใจใส่ เอื้ออาทรจากผู้อื่น สำหรับบุคคลที่รู้สึกวาทนขาดความรักมาตั้งแต่เด็กนั้น เมื่อโตขึ้นก็อาจกลายเป็นคนที่รักตนเองพฤติกรรมของคนพวกนี้ที่แสดงออกจึงค่อนข้างจะไม่สมดุล บางครั้งอาจเห็นแก่ตัวจนเกินไป แต่บางครั้งก็พยายามเอาใจผู้อื่นมากเกินไป เพื่อให้ผู้อื่นมารัก เพื่อเป็นการเติมในสิ่งที่ตนเองรู้สึกว่าขาดแคลน บางครั้งก็อาจแสดงความก้าวร้าวออกมา หรือเห็นผู้อื่นเป็นศัตรูไปหมด โดยพยายามแสดงออกเพื่อเป็นการเรียกร้องความสนใจ ดังนั้น คนเราจึงควรหัดที่จะเป็นฝ่ายให้ความรักแก่ผู้อื่น และในเวลาเดียวกันก็ยอมตนเป็นที่รักของผู้อื่นไปด้วยหรือรู้จักรับความรักที่ผู้อื่นมอบให้ด้วยไม่ตรีจิตมิตรภาพ

5.1.4 ความต้องการที่จะได้รับการยกย่อง เป็นความต้องการที่จะให้สังคมยอมรับและยกย่องตนเองเป็นผู้ที่มีความเก่งกล้าสามารถ มีคุณค่า เป็นคนสำคัญหรือต้องการที่จะแสดงออกว่าตนเหนือกว่าผู้อื่นเสมอ ถ้าบุคคลใดมีความต้องการในเรื่องดังกล่าวสูงจนเกินไปบุคคลนั้นก็มักจะเป็นคนที่ชอบพูดจาโอ้อวดยกตนเองดังที่คนทั่วไปเรียกว่า “ซีโม” หรือ “ซีคุย” นั่นเอง สำหรับคนที่มีความมั่นคงในตนเอง เชื่อว่าตนเองมีคุณค่า มีความสามารถพฤติกรรมของคนพวกนี้จะเป็นไปตามธรรมชาติ ไม่มีการคุดโวหรือพูดจาโอ้อวดต่างๆ และทำงานไปด้วยความมั่นคง

5.1.5 ความต้องการตระหนักแท้ในตนเอง เป็นความต้องการที่จะเข้าใจตนเองในสภาพที่ตนเป็น เข้าใจถึงความสามารถและความต้องการของตนเอง ยอมรับในจุดเด่นและจุดอ่อนของตนเอง นับเป็นความต้องการของคนที่ตนปรารถนาที่จะเป็น ซึ่งหมายถึงความต้องการที่จะพยายามสร้างสรรค์ประโยชน์ให้แก่ตนเองและสังคมอย่างพร้อมมูล และเต็มความสามารถหรือทำงานตามที่ตนชอบหรือประกอบอาชีพตามที่ตนเองรัก บุคคลที่ขึ้นมาถึงระดับนี้จะเป็นผู้ที่อึดใ้บในตนเองพร้อมที่จะทำงานสร้างสรรค์ประโยชน์ให้แก่สังคม (เบญจมาภรณ์ มะวิญชร. 2545 : 18)

5.2 ทฤษฎีแรงจูงใจ Alderfer (Alderfer's Existence-Relatedness-Growth Theory) หรือ ทฤษฎี E.R.G.

Alderfer พัฒนาจากทฤษฎีลำดับขั้นความต้องการ 5 ชั้นของ Maslow มาเป็นความต้องการ

3 ระดับ ดังนี้

5.2.1 ความต้องการในการดำรงชีวิต (Existence Needs: E) ความต้องการในการดำรงชีวิตนี้เป็นความต้องการในระดับต่ำสุดและมีลักษณะเป็นรูปธรรม(Concrete)ประกอบด้วยความต้องการตามทฤษฎีมาสโลว์ คือความต้องการทางด้านร่างกายและความต้องการความปลอดภัยซึ่งสามารถพิสูจน์ได้

5.2.2 ความต้องการด้านสัมพันธ์ (Related Need: R) ความต้องการด้านสัมพันธ์มีลักษณะเป็นรูปธรรมน้อยลง ประกอบด้วยความต้องการด้านสังคมตามทฤษฎีมาสโลว์บวกด้วยความต้องการความปลอดภัย และความต้องการความยกย่อง

5.2.3 ความต้องการด้านความเจริญเติบโตก้าวหน้า เป็นความต้องการในระดับสูงสุดใน

ระดับขั้นตามทฤษฎีของ Alderfer และมีความเป็นรูปธรรมต่ำที่สุดประกอบด้วยส่วนที่เป็นความต้องการความยกย่อง และบวกด้วยความต้องการประสบความสำเร็จตามทฤษฎีของมาสโลว์ (เบญจมาภรณ์ มะวิญชร. 2545 : 18; อ้างอิงมาจาก ศิริวรรณ เสรีรัตน์และคณะ. 2542 : 412 – 413)

สมยศ นาวิการกล่าวว่าทั้งสองทฤษฎี คือทฤษฎีของ Alderfer และMaslow ยังมีข้อแตกต่างกัน ดังนี้

1. ทฤษฎีของ E.R.G. จะไม่ระบุว่า ความต้องการแต่ละอย่างเรียงลำดับกันอย่างไร เพียงแต่อ้างว่า หากความต้องการในการดำรงชีวิตไม่ได้รับการตอบสนอง อิทธิพลความต้องการด้านนี้จะรุนแรงขึ้น แต่

ความต้องการด้านอื่นๆ ยังคงมีความสำคัญต่อการกำกับพฤติกรรมให้มุ่งไปสู่เป้าหมาย

2. ทฤษฎีของ E.R.G. เน้นประเด็นที่ว่า แม้ความต้องการอย่างหนึ่งถูกตอบสนองแล้วความต้องการดังกล่าวอาจจะมีอิทธิพลต่อไปในการตัดสินใจ (เบญจมาภรณ์ มะวิญชร. 2545 : 18 ; อ้างอิงมาจากสมยศ นาวิการ. 2527 : 68)

5.3 ทฤษฎีแรงจูงใจของ McClelland (McClelland' Motivation Theory)

McClelland ศึกษาความต้องการของมนุษย์แบ่งประเภทของความต้องการไว้ 3 ประเภท คือ

5.3.1 ความต้องการความสำเร็จ (Need for Achievement) บุคคลที่ต้องการความสำเร็จสูงจะมีความปรารถนาอย่างรุนแรงที่จะประสบความสำเร็จและกลัวต่อความล้มเหลว ต้องการแข่งขันและถ่ายทอดเป้าหมายที่ยากลำบากสำหรับตนเอง มีทัศนคติชอบเสี่ยงแต่ไม่ชอบการพนัน พอใจที่จะวิเคราะห์และประเมินปัญหา มีความรับผิดชอบ เพื่อให้งานสำเร็จลุล่วง และมีการป้อนกลับในการทำงานตลอดจนมีความปรารถนาที่จะทำงานให้ดีกว่าบุคคลอื่น แสวงหาหรือพยายามรับผิดชอบในการค้นหาวิธีแก้ปัญหาให้ดีที่สุด

5.3.2 ความต้องการมีอำนาจ (Need for Power) บุคคลที่มีความต้องการอำนาจสูง จะมี

ความเกี่ยวข้องกับอิทธิพลและการควบคุม บุคคลเช่นนี้ต้องการความเป็นผู้นำ เป็นนักพูด เป็นผู้ที่ต้องการงานให้เหนือกว่าบุคคลอื่น เป็นกลุ่มที่แสวงหาหรือค้นหาวิธีการแก้ปัญหาให้ดีที่สุด ชอบสอนและชอบพูดในที่ชุมชน ชอบแข่งขันเพื่อให้มีสถานภาพสูงขึ้น จะกังวลเพื่ออำนาจมากกว่าการทำงานให้ได้ประสิทธิภาพ

5.3.3 ความต้องการความสัมพันธ์ (Need for Affiliations) บุคคลที่มีความต้องการใน

ข้อนี้สูงจะพอใจจากการเป็นที่รัก และมีแนวโน้มจะเลี่ยงความเจ็บปวดจากการต่อต้านโดยสมาชิกกลุ่มสังคม เขาจะรักษาความสัมพันธ์อันดีในสังคม พอใจในการให้ความร่วมมือมากกว่าการแย่งชิงพยายามรักษาสัมพันธ์ภาพกับผู้อื่น ต้องการสร้างความเข้าใจดีจากสังคมที่เขาเป็นสมาชิกอยู่ (เบญจมาภรณ์ มะวิญชร. 2545:22; อ้างอิงมาจากศิริวรรณ เสรีรัตน์และคณะ. 2542 : 415 – 416)

5.4 ทฤษฎีความต้องการของ Thomal J. Sergiovanni

Sergiovanni ได้ดัดแปลงทฤษฎีลำดับขั้นความต้องการจำเป็นของ Maslow โดยจัดแบ่งลำดับขั้นเป็น 3 ระดับใหญ่ ๆ คือ

5.4.1 ความต้องการทางด้านสวัสดิการ

5.4.2 ความต้องการติดต่อเกี่ยวข้องกับบุคคลและสิ่งของ

5.4.3 ความต้องการมีชื่อเสียงและได้รับการยกย่องทั้ง 3 ลำดับนี้ถือเป็นความ

ต้องการ

จำเป็นเบื้องต้น

5.4.4 ความต้องการอิสรภาพ

5.4.3 ความต้องการที่จะมีความสมหวังและสามารถทำงานได้ด้วยตนเอง (เบญจมาภรณ์

มะวิญชร. 2545 : 24 ; อ้างอิงมาจากเมธี ปลัณธานนท์. 2528 : 43)

ในงานวิจัยนี้ใช้การสร้างเครื่องมือวัดแรงจูงใจตามทฤษฎีแรงจูงใจของมาสโลว์ ซึ่งแบ่งออกเป็น

5 ด้าน คือ ความต้องการทางกาย ความต้องการความปลอดภัย ความต้องการความรัก ความต้องการชื่อเสียงเกียรติยศ และความต้องการประสบผลสำเร็จสูงสุดในชีวิต

เอกสารเกี่ยวกับกิจกรรมยุวกาชาด

1. ประวัติกิจกรรมยุวกาชาด

ยุวกาชาด (Red Cross Youth) เป็นกิจกรรมกาชาดสำหรับเยาวชน เกิดขึ้นด้วยข้อเสนอของสันนิบาต

สภากาชาด เมื่อปีพุทธศักราช 2462 ให้สภากาชาดทุกประเทศที่เป็นสมาชิกของสภาสากล จัดกิจกรรมกาชาดสำหรับ

เยาวชน โดยมีวัตถุประสงค์ให้เยาวชนมีจิตใจฝักใฝ่ในทางสันติสุข การรักษาสุขภาพอนามัย ทำประโยชน์ต่อสังคมส่วนรวม และมีสัมพันธภาพที่ดีกับเพื่อนมนุษย์ทั่วไป วิธีดำเนินการให้จัดให้สอดคล้องกับระบบการศึกษาของแต่ละประเทศ (กองยุวกาชาด. 2538ก : 33 - 34)

การจัดกิจกรรมยุวกาชาดในประเทศไทยริเริ่มจัดขึ้นเมื่อปีพุทธศักราช 2465 โดยสมเด็จพระนครสวรรค์

วรพินิต ซึ่งขณะนั้นดำรงตำแหน่งองค์อุปนายกสภาการศึกษาไทย ทรงพระดำริว่าตามที่สันนิบาตสภาการศึกษาได้มีมติในการประชุมใหญ่ เมื่อปีพุทธศักราช 2464 ให้สภาการศึกษาของประเทศต่าง ๆ ก่อตั้งอนุสภาการศึกษาขึ้น และทรงเห็นว่าควรจะได้ดำเนินการตามมติของสันนิบาตสภาการศึกษาจึงได้ทรงมีลายพระหัตถ์เชิญเจ้าพระยาธรรมศักดิ์มนตรี พระยาไพศาลศิลปศาสตร์ ซึ่งเป็นเสนาบดีและปลัดกระทรวงศึกษาธิการในสมัยนั้น ส่วนทางฝ่ายสภาการศึกษาได้เชิญเจ้าพระยารามพ ซึ่งเป็นกรรมการที่ปรึกษาของสภาการศึกษา และอีกท่านหนึ่ง คือ นายแพทย์ เอ็ม อี บาร์นส์ ซึ่งเป็นแพทย์ผู้อำนวยการกองสุขาภิบาลของสภาการมาร่วมประชุมปรึกษาหารือที่จะก่อตั้งอนุสภาการศึกษาขึ้น (กองยุวกาชาด.

2538ข : 20 - 22) ซึ่งนายแพทย์ เอ็ม อี บาร์นส์ ได้บันทึกความเห็นเกี่ยวกับการจัดตั้งอนุสภาการศึกษาเพื่อเป็นข้อพิจารณาในที่ประชุม และในที่ประชุม สภาการศึกษาได้ลงมติให้มีการจัดตั้งอนุสภาการศึกษาขึ้น โดยมีการออกข้อบังคับสภาการศึกษาแก้ไขเพิ่มเติม (ฉบับที่ 3) ว่าด้วยอนุสภาการศึกษา ลงวันที่ 27 มกราคม 2465 ให้มีกองอนุสภาการศึกษาเป็นกองแยกกองหนึ่งของสภาการศึกษา และได้แต่งตั้งให้พระยาไพศาลศิลปศาสตร์ ดำรงตำแหน่งเป็นผู้อำนวยการกองอนุสภาการศึกษาเป็นท่านแรก และกระทรวงศึกษาธิการได้ทำหน้าที่เป็นผู้จัดดำเนินงานเกี่ยวกับอนุสภาการศึกษาเรื่อยมาจนกระทั่งปีพุทธศักราช 2476 กิจการอนุสภาการศึกษาได้โอนมาอยู่ความรับผิดชอบของกรมพลศึกษา โดยความร่วมมือสนับสนุนจากสภาการศึกษาไทย และได้มีการเปลี่ยนชื่อจาก “อนุสภาการศึกษา” เป็น “อนุการศึกษา” และเป็น “ยุวกาชาด” ตามลำดับ ทั้งนี้เพื่อให้กิจกรรมยุวกาชาดครอบคลุมกลุ่มเยาวชนได้มากยิ่งขึ้น และได้กำหนดเกณฑ์อายุของสมาชิกยุวกาชาดว่าจะต้องมีอายุระหว่าง 7 – 25 ปี (กองยุวกาชาด.

2538ก : 35 - 36)

2. วัตถุประสงค์ของยุวกาชาด

ตามข้อบังคับของสภาการศึกษาไทยได้กำหนดวัตถุประสงค์ยุวกาชาดไทยไว้ดังนี้ (กองยุวกาชาด.

2530: 3)

“เพื่อฝึกอบรมให้สมาชิกมีอุดมคติในศาสนาดีสุข มีความจงรักภักดีต่อชาติ ศาสนา พระมหากษัตริย์ มีความรู้ ความชำนาญ ในเรื่องการรักษาอนามัยของตนเองและการส่งเสริมอนามัยของผู้อื่น ตลอดจนพัฒนาตนเองทางด้านร่างกาย จิตใจ คุณธรรมและชำระไว้ซึ่ง เอกลักษณ์ทางวัฒนธรรมของชาติ รู้จักบำเพ็ญตนให้เป็นประโยชน์ต่อผู้อื่น ชุมชน สังคม ประเทศชาติ ปฏิบัติตนเป็นพลเมืองดีตามระบอบประชาธิปไตย อันมีพระมหากษัตริย์เป็นประมุข มีจิตใจเมตตากรุณาต่อเพื่อนมนุษย์ทั่วไป”

ในการเผยแพร่กิจกรรมกาชาดและยุวกาชาดสู่เยาวชน ยึดวัตถุประสงค์ยุวกาชาดสากล 4 ประการ คือ

1. Education for Peace คือ การเผยแพร่การกาชาต หลักการกาชาตและกฎหมายมนุษยธรรม
2. Good Health คือ การฝึกฝนทักษะการป้องกันชีวิตและสุขภาพ
3. Good Service คือ การบริการชุมชน บริการอาสาสมัครและการบำเพ็ญประโยชน์
4. International Friendsip คือ การสร้างสัมพันธภาพ และความเข้าใจอันดีในหมู่ยูวกาชาต
ทั้งในประเทศและต่างประเทศ

คำปฏิญาณของยูวกาชาตไทย

- ข้อ 1 ข้าฯ จะจงรักภักดีต่อชาติ ศาสนา พระมหากษัตริย์
- ข้อ 2 ข้าฯ จะเป็นมิตรกับคนทั่วไป และจะบำเพ็ญตนให้เป็นประโยชน์ต่อส่วนรวม
- ข้อ 3 ข้าฯ จะรักษาอนามัยของตนเองและส่งเสริมอนามัยของผู้อื่น

3. ประเภทของยูวกาชาต

ตามข้อบังคับของสภากาชาตไทยแก้ไขเพิ่มเติม (ฉบับที่ 28) ยูวกาชาตแบ่งออกเป็น 2 ประเภท (อภิรักษ์ วังศิริ. 2530 : 56) คือ

3.1 ยูวกาชาตในสถานศึกษา หมายถึง ยูวกาชาตที่กำลังศึกษาเล่าเรียนอยู่ในระดับประถมศึกษา มัธยมศึกษา อาชีวศึกษา และอุดมศึกษา

3.2 ยูวกาชาตนอกโรงเรียน หมายถึง เยาวชนชายและหญิงที่มีอายุระหว่าง 13 – 25 ปี

ไม่เป็นนักเรียน นิสิต นักศึกษา ในระบบของสถานศึกษาใด ๆ มีความสมัครใจที่จะปฏิบัติตามวัตถุประสงค์

การจัดกิจกรรมยูวกาชาต แบ่งตามประเภทตามระดับการศึกษา ดังนี้

1. กิจกรรมยูวกาชาตในสถานศึกษา
 - 1.1 ยูวกาชาตระดับประถมศึกษา
 - เตรียมยูวกาชาต (ป.1 – ป.2)
 - ยูวกาชาต ระดับ 1 (ป.3 – ป.4)
 - ยูวกาชาต ระดับ 2 (ป.5 – ป.6)
 - 1.2 ยูวกาชาตระดับมัธยมศึกษา
 - ยูวกาชาต ระดับ 3 (ป.3 – ป.4)
 - ยูวกาชาต ระดับ 4 (ป.5 – ป.6)
 - 1.3 ยูวกาชาตระดับอุดมศึกษา
 - ผู้นำยูวกาชาต

- สมาชิกอาสาสมัคร

กิจกรรมอาสาสมัครในสถานศึกษาระดับประถมศึกษา มัธยมศึกษา อาชีวศึกษาและอุดมศึกษา เน้นความรู้เรื่องการขาดสากล ภาษาไทย ยุวกาชาด การฝึกทักษะด้านปฐมพยาบาล เคนพยาบาล การบำเพ็ญประโยชน์ กิจกรรมด้านสัมพันธ์ภาพ เช่น ค่ายพักแรม กิจกรรมกลางแจ้ง ทักษะยุวกาชาดสำหรับสมาชิกอาสาสมัครได้มีการฝึกอบรมหลักสูตรอาสาสมัครด้วย นอกจากนี้ยังมีกิจกรรมเลือก เช่น พี่เลี้ยงเด็ก ทักษะในครอบครัว มารยาทสังคม บุกเบิกผจญภัย เดินทางไกล มีหน่วยการเรียนรู้ และเวลาเรียนกำหนดไว้ในหลักสูตรการเรียนการสอนของทุกระดับการศึกษา นอกจากการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนในหลักสูตรแล้ว ยังมีโครงการเฉพาะด้านอื่นๆ เช่น โครงการบำเพ็ญประโยชน์ในโอกาสสำคัญต่างๆ โครงการยุวกาชาดสัมพันธ์ โครงการชุมนุมยุวกาชาดภูมิภาคสัมพันธ์ โครงการชุมนุมยุวกาชาดกลุ่มประเทศเอเชียแปซิฟิก

กิจกรรมอาสาสมัครนอกโรงเรียน เป็นกิจกรรมสำหรับเยาวชนนอกโรงเรียนและเยาวชนกลุ่มพิเศษ

วิธีดำเนินการจัดกิจกรรมฝึกอบรม จัดแบบอยู่ค่ายพักแรมหรือค่ายกลางวัน หลังการอบรมมีการจัดกิจกรรมต่อเนื่อง

เช่น โครงการอบรมความรู้เพื่อชีวิต โครงการค่ายสัมพันธ์ภาพ โครงการด้านวิชาชีพ โครงการฝึกอบรมหลักสูตรอาสาสมัคร ปัจจุบันมีหน่วยงานต่างๆ เช่น ศูนย์การศึกษาออกโรงเรียน ศูนย์พัฒนาและสงเคราะห์ชาวเขา เรือนจำ และทัณฑสถานหลายแห่ง การจัดกิจกรรมดังกล่าว เพื่อเปิดโอกาสให้เยาวชนได้ปฏิบัติตามหลักการกาชาด และช่วยเหลือเพื่อนมนุษย์ เป็นการสร้างคุณธรรม จริยธรรมในจิตใจของเยาวชน ให้เป็นผู้มีความเสียสละ ทำตนเป็นพลเมืองดีของสังคม และร่วมพัฒนาสังคม ชุมชนท้องถิ่นของตนให้เจริญก้าวหน้ายิ่งขึ้น

4. แนวการจัดกิจกรรมยุวกาชาด

กรมวิชาการ (กรมวิชาการ. 2546 : 13 - 44) ได้กล่าวถึง แนวการจัดกิจกรรมยุวกาชาด

หลักสูตรกิจกรรมยุวกาชาด ระดับประถมศึกษา

1. ช่วงชั้นที่ 1 (ป.1- ป.3) เรียนตามหลักสูตรเตรียมยุวกาชาด และยุวกาชาด ระดับ 1 แบ่งออกได้ ดังนี้

- 1.1 เตรียมยุวกาชาด (ชั้นประถมศึกษาปีที่ 1)
- 1.2 ยุวกาชาดระดับ 1 (ชั้นประถมศึกษาปีที่ 2)
- 1.3 ยุวกาชาดระดับ 1 (ชั้นประถมศึกษาปีที่ 3)

2. ช่วงชั้นที่ 2 (ป.4 - ป.6) เรียนตามหลักสูตรยุวกาชาดระดับ 2

ฝ่ายลูกเสือและกิจกรรมยุวกาชาด กองโรงเรียน (กองโรงเรียน สำนักงานการศึกษา. 2542 : 17)

ได้

กล่าวว่า เพื่อให้สามารถวางแผนกำหนดกิจกรรมยุวกาชาดประจำปีได้อย่างมีประสิทธิภาพและสามารถจัดทำแผนการสอนและดำเนินการสอนได้อย่างสัมฤทธิ์ผล จึงได้จัดทำแผนการจัดกิจกรรมยุวกาชาดทุกระดับชั้น โดยจัดแบ่งเนื้อหา และจำนวนคาบในแต่ละภาคเรียนไว้อย่างชัดเจน ซึ่งศึกษาจากคู่มือการ

จัดกิจกรรมยูวกาชาดในโรงเรียน แล้วนำมาปรับให้เหมาะสมกับสภาพโรงเรียน และในที่นี่จะกล่าวถึงเพียงการจัดกิจกรรมยูวกาชาดในระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 เท่านั้น ซึ่งมีรายละเอียดการกำหนดการจัดกิจกรรมยูวกาชาดชั้นประถมศึกษา มีดังนี้ (กองโรงเรียน สำนักงานการศึกษา. 2542)

จุดประสงค์

เพื่อให้ผู้เรียนพัฒนาทางกาย สติปัญญา จิตใจและศีลธรรมให้เป็นพลเมืองดี มีความรับผิดชอบ ช่วยสร้างสรรค์สังคมให้มีความเจริญก้าวหน้า ความสงบสุขและความมั่นคงของชาติจึงต้องปลูกฝังให้มีคุณลักษณะดังนี้

1. มีความรู้ความเข้าใจในกิจกรรมยูวกาชาด และสามารถปฏิบัติตามคำ

ปฏิญาณของ

ยูวกาชาดและหลักการกาชาด

2. มีระเบียบวินัย
3. มีทักษะในการทำงานและอยู่ร่วมกับผู้อื่น
4. มีความเมตตากรุณา และมีไมตรีจิตต่อเพื่อนร่วมโลก
5. มีความคิดสร้างสรรค์ สามารถประดิษฐ์และปรับปรุงผลงานให้มี

ประสิทธิภาพ

คำอธิบาย

เปิดการเรียนการสอน ดำเนินการตามกระบวนการของยูวกาชาดและจัดกิจกรรมโดย การให้ศึกษา วิเคราะห์ วางแผน ปฏิบัติกิจกรรมตามฐานโดยเน้นระบบหน่วย สรุปผลการปฏิบัติ กิจกรรม ปิดการเรียนการสอน

เนื้อหา กิจกรรมหลักสูตรเตรียมยูวกาชาด – ยูวกาชาดระดับ 1 ชั้นประถมศึกษาปีที่ 1

- 3

(ช่วงชั้นที่ 1) มีดังนี้

1. หลักสูตรเตรียมยูวกาชาด (ชั้นประถมศึกษาปีที่ 1,2)
 - 1.1 การกาชาด
 - 1.2 บำเพ็ญประโยชน์
 - 1.3 เสริมสุขภาพ
 - 1.4 ระเบียบแถว
 - 1.5 อนุรักษ์ธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม
2. หลักสูตรยูวกาชาดระดับ 1 (ชั้นประถมศึกษาปีที่ 3)
 - 2.1 การกาชาด
 - 2.2 บำเพ็ญประโยชน์
 - 2.3 เสริมสุขภาพ
 - 2.4 ระเบียบแถว
 - 2.5 ทักษะกิจกรรมยูวกาชาด

2.6 กิจกรรมกลางแจ้ง

2.7 อนุรักษ์ธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม

เนื้อหา กิจกรรมหลักสูตรยวภูษาศาตราระดับ 2 ชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 – 6 (ช่วงชั้นที่ 1)

มีดังนี้

1. หลักสูตรยวภูษาศาตราระดับ 2 ชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 – 6
 - 1.1 การภาษา
 - 1.2 บำเพ็ญประโยชน์
 - 1.3 ปฐมพยาบาลและเคหะพยาบาล
 - 1.4 ระเบียบแถว
 - 1.5 ทักษะกิจกรรมยวภูษาศาตรา
 - 1.6 กิจกรรมกลางแจ้ง
 - 1.7 อนุรักษ์ธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม
 - 1.8 ค่ายพักแรม

การประดับเครื่องหมายกิจกรรมพิเศษยวภูษาศาตรา

ฝ่ายลูกเสือและกิจกรรมยวภูษาศาตรา กองโรงเรียน (กองโรงเรียน สำนักงานการศึกษา. 2542 : 48) ได้กล่าวถึง การประดับเครื่องหมายกิจกรรมพิเศษยวภูษาศาตรา (Badge) ให้ประดับที่แขนเสื้อด้านซ้าย กึ่งกลางระหว่างไหล่กับศอก เรียงกันเป็นแถวตามแนวนอน แถวละ 1 เครื่องหมาย เครื่องหมายแต่ละวิชาห่างกัน 1 ซม. สอบได้กิจกรรมใดก่อน – หลัง ก็ให้เรียงตามลำดับ ถ้าได้เกิน 3 เครื่องหมาย ก็ให้ขึ้นแถวต่อไป โดยมีลำดับการประดับ

แนวการปฏิบัติทดสอบกิจกรรมพิเศษยวภูษาศาตรา

ฝ่ายลูกเสือและกิจกรรมยวภูษาศาตรา กองโรงเรียน (กองโรงเรียน สำนักงานการศึกษา.

2542 : 48) ได้

กล่าวถึงแนวการปฏิบัติทดสอบกิจกรรมพิเศษยวภูษาศาตรา ไว้ดังนี้

1. ให้ผู้บริหารโรงเรียนหรือประธานกลุ่มโรงเรียนเป็นผู้เสนอโครงการ และตัดสินผลการสอบกิจกรรมพิเศษยวภูษาศาตราของโรงเรียน หรือกลุ่มโรงเรียนของตน
2. ให้นายกยวภูษาศาตราเขตอนุมัติโครงการกำหนดกิจกรรมที่จะเปิดสอบให้กว้างขวางและอนุมัติผลการสอบกิจกรรมพิเศษยวภูษาศาตราของทุกโรงเรียนในสังกัด
3. ให้จัดหาเครื่องหมายกิจกรรมพิเศษให้กับสมาชิกยวภูษาศาตราที่ผ่านเกณฑ์การประเมินในกิจกรรมพิเศษนั้น ๆ
4. ให้ดำเนินการได้ตั้งแต่เดือนพฤษภาคมเป็นต้นไป (ดำเนินการได้ตลอดปี)
5. ให้สำนักงานคณะกรรมการยวภูษาศาตราเขตรายงานให้สำนักงานคณะกรรมการยวภูษาศาตรา

กรุงเทพฯ ในเรื่องจำนวนกิจกรรมที่เปิดสอบ จำนวนยวภูษาตที่สอบผ่านหลังการอนุมัติผลการสอบแล้ว (ตามตัวอย่างแบบรายงานที่แนบ)

ขั้นตอนที่ทางโรงเรียนต้องดำเนินการ

ฝ่ายลูกเสือและกิจกรรมยวภูษาต กองโรงเรียน (กองโรงเรียน สำนักงานการศึกษา.

2542 : 49) ได้

อธิบายถึงขั้นตอนที่ทางโรงเรียนต้องดำเนินการ มีดังนี้

1. ตั้งคณะกรรมการสอบกิจกรรมพิเศษในโรงเรียนจากครูประจำชั้นทุกคน (อาจรวมถึงครู

พิเศษด้วย ตามตัวอย่าง)

2. จัดทำข้อสอบตามกิจกรรมที่ต้องการ (จำนวนควรจะเป็นอย่างน้อยร้อยละ 10 ของจำนวนยวภูษาตในโรงเรียน คือ ระหว่าง 10 – 50 ชุด แล้วรวมไว้เป็นคลังข้อสอบ (ถ้าทำได้ทุกกิจกรรมจะดีมาก) การสอบข้อเขียนจะใช้ช่วงเวลาใดก็ได้ เช่น พักกลางวัน ตอนเย็นหลังเลิกเรียน ตอนเช้าก่อนเข้าแถว หรือในค่าย

พักแรม (ตามแนวข้อสอบ)

3. กิจกรรมที่โรงเรียนจะเปิดสอบได้มากน้อยเพียงใด ให้ดูจากการบูรณาการกับวิชาอื่น ๆ ในหลักสูตรปกติด้วย

4. ผู้บริหารโรงเรียนจัดประชุมกรรมการสอบกิจกรรมพิเศษยวภูษาตในโรงเรียน โดยมี

ผู้ช่วยฝ่ายวิชาการและกรรมการกลางของสำนักงานเขตเป็นแกนกลางให้ความรู้ ความเข้าใจ

5. ครูประจำชั้น (กรรมการสอบกิจกรรมพิเศษในโรงเรียน) จัดทำแบบสอบ (ต.2 ก.) ตั้งแต่

เดือน.....

6. ครูประจำชั้นหรือกรรมการกลางของสำนักงานเขตจัดประชุมแจ้งให้สมาชิกยว

ภูษาตทราบ

ดังนี้

6.1 กิจกรรมที่จะเปิดสอบ

6.2 วิธีการสอบ

6.3 การประเมินผลสอบ

6.4 การประดับเครื่องหมาย

7. เมื่อสมาชิกยวภูษาตคนใดมีผลงานทั้งภาคทฤษฎี และภาคปฏิบัติเป็นที่พอใจแก่

กรรมการสอบแล้ว ให้กรอกผลการสอบลงในแบบสอบ (ต. 2 ก.)

8. สมาชิกยูวกาชาดที่ผ่านการสอบตามข้อ 7 ถือว่าเป็นผู้ที่สามารถประดับเครื่องหมายได้โดยหาซื้อและประดับได้เลย หรือทางโรงเรียนจะพิจารณาโอกาสมอบท่ามกลางนักเรียนคนอื่น ๆ ก็ได้

9. แบบสอบ (ต. 2 ก.) โรงเรียนเป็นผู้ตัดสินและนำส่งเขตเพื่ออนุมัติผลภายในเดือนมกราคมของทุกปี (ทำ 2 ชุด/โรงเรียน 1 ชุด, เขต 1 ชุด)

10. ในบันทึกขออนุมัติผลที่แจ้งเขตให้มีรายละเอียด ดังนี้

10.1 จำนวนกิจกรรมที่เปิดสอบ

10.2 จำนวนผู้เข้าสอบในแต่ละกิจกรรม

10.3 จำนวนผู้สอบผ่านในแต่ละกิจกรรม

5. การบริหารกิจกรรมยูวกาชาด

กิจกรรมยูวกาชาดเข้ามามีบทบาทในประเทศไทย ด้วยความตระหนักในความสำคัญของยูวกาชาด ในการ

ที่จะเป็นเครื่องมือเพื่อกล่อมเกลานิรันดร์ใจคอ และสร้างคุณลักษณะอันพึงประสงค์ เช่น ความมีระเบียบวินัย ความรับผิดชอบ ความเสียสละ ความสามัคคีในหมู่คณะและการบำเพ็ญตนเพื่อประโยชน์ต่อส่วนรวม ความเสียสละ ทั้งนี้จุดหมายสุดท้ายเพื่อให้เจริญเติบโตเป็นพลเมืองที่มีคุณภาพต่อไปนั่นเอง (สำนักการศึกษา. 2542 : 3) จึงมีเอกสารต่างๆ ที่เกี่ยวกับการบริหารกิจกรรมยูวกาชาด ดังนี้

บทบาทของผู้บริหารโรงเรียน

ด้านบทบาทของผู้บริหารโรงเรียนนั้น ฝ่ายลูกเสือและยูวกาชาด กองโรงเรียน สำนักการศึกษา

(กองโรงเรียน สำนักการศึกษา. 2542 : 3 – 4) ได้กล่าวว่ากิจกรรมยูวกาชาดเป็นกิจกรรมที่สำคัญกิจกรรมหนึ่งที่มีความสำคัญเหมือนกับสาระอื่นๆ ในหลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐาน ซึ่งกำหนดให้เป็นกิจกรรมพัฒนาผู้เรียนกิจกรรมหนึ่ง ดังนั้นผู้บริหารโรงเรียนต้องให้ความสนใจและกำหนดขั้นตอนการบริหารไว้อย่างชัดเจน โดยกำหนดไว้ 4 ขั้นตอน เป็นแนวปฏิบัติ ดังนี้

1. ศึกษาสภาพปัญหาและความต้องการ
2. ชั่งวางแผน
3. ชั่งดำเนินการตามแผน
4. ชั่งประเมินผล

บทบาทของครูผู้สอนต่อการใช้หลักสูตร

ฝ่ายลูกเสือและยูวกาชาด (กองโรงเรียน สำนักการศึกษา. 2542) กล่าวถึงบทบาทของครูผู้สอนไว้ว่า ในการจัดกิจกรรมยูวกาชาดในโรงเรียนให้สำเร็จได้นั้นครูผู้สอน ควรมียุวกาชาดดังนี้

1. ครูผู้สอน ควรจัดหาเอกสารประกอบหลักสูตรให้ครบและทำความเข้าใจหลักสูตรอย่างถ่องแท้ เพื่อนำไปใช้อย่างถูกต้อง และสอดคล้องกับเจตนารมณ์ของหลักสูตรต่อไป

2. ในการนำหลักสูตรไปใช้ ควรปรับปรุงหรือจัดให้เหมาะสมกับสภาพของ

โรงเรียน

จำนวนผู้เรียน และความต้องการของผู้เรียน

3. ด้านการทำแผนการสอน เป็นหน้าที่ของครูผู้สอนในการจัดทำแผนการสอน
4. การพัฒนาเทคนิคการสอนของครูผู้สอนเป็นสิ่งสำคัญอย่างยิ่งในการประสบผลสำเร็จ

ครูผู้สอนควรฝึกฝนเพื่อให้เกิดความชำนาญ หรือก่อนสอนควรได้มีการอบรมหลักสูตรผู้นำยุวกาชาด หรือสัมมนาในการเป็นผู้นำยุวกาชาด

5. ครูผู้สอนควรพัฒนาสื่อการสอนพร้อมทั้งจัดสภาพแวดล้อมให้เอื้อต่อการเรียนรู้ และการปฏิบัติกิจกรรม
6. ควรใช้ทรัพยากรธรรมชาติ ทรัพยากรท้องถิ่นเข้ามามีส่วนร่วมในการจัดการเรียนการสอน และจัดกิจกรรมเสริมหลักสูตรยุวกาชาด
7. ในการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนเพื่อให้ทราบถึงผลสัมฤทธิ์ของการเรียน จึงเป็นหน้าที่ของครูผู้สอนที่จะทำการวัดผลและประเมินผลผู้เรียนเพื่อนำไปปรับปรุงแก้ไขซ่อมเสริมและตัดสิ้นใจ

งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

งานวิจัยเกี่ยวกับความเสียสละ

มลิวัลย์ บำรุงการ (2531 : 53-57, 112 - 113) ได้สร้างแบบทดสอบวัดคุณธรรม 4 ประการ ตามพระบรมราโชวาทของรัชกาลที่ 9 โดยแบบทดสอบที่สร้างเป็นสถานการณ์ที่เกี่ยวข้องกับคุณธรรม 4 ประการ ตามพระบรมราโชวาทของรัชกาลที่ 9 มี 4 ด้านย่อยๆ ด้านละ 20 สถานการณ์ รวม 80 สถานการณ์ แต่ละสถานการณ์จะมีคำตอบให้ 3 คำตอบ ตามระดับจริยธรรม ตามทฤษฎีของโคลเบิร์ต เพียเจต์หรือเพค ผลการศึกษาพบว่า ค่าความเชื่อมั่นของแบบทดสอบแต่ละด้านโดยวิธีสัมประสิทธิ์แอลฟา เท่ากับ .644, .782, .628, .739 และความเชื่อมั่นรวมทั้งฉบับเท่ากับ .881 หาความเที่ยงตรงเชิงโครงสร้างโดยใช้เทคนิคกลุ่มที่รู้จักอยู่แล้วค่าความเที่ยงตรงที่ได้มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

ตัวอย่างแบบทดสอบ

0) ถ้าท่านถูกเพื่อนทำทนายให้ทำในสิ่งที่ท่านคิดดูแล้วว่าตัวเองไม่สามารถทำได้ ท่านจะบอกกับเพื่อนคนนั้นอย่างไร

- ยอมรับว่าทำไม่ได้เพื่อให้เพื่อนเห็นใจ
- สามารถทำได้เพราะเพื่อศักดิ์ศรีของตนเอง
- บอกเพื่อนว่าทำไม่ได้เพราะความสามารถมีไม่พอ

บรรทม มณีโชติ (2530 : 49-53, 70-76) ได้สร้างแบบทดสอบวัดจริยธรรมด้านความเสียสละชนิดข้อความและชนิดสถานการณ์ จำนวน 40 ข้อ ในแต่ละสถานการณ์จะมีคำตอบ 40 ข้อ จำนวน 1-4 สถานการณ์ ผลการศึกษาพบว่า ค่าความเชื่อมั่นของแบบทดสอบแต่ละด้าน ซึ่งหาโดยใช้สูตร KR-20 เท่ากับ .5878, .5347, .5310, .4931 และความเชื่อมั่นรวมทั้งฉบับเท่ากับ .975 หา

ความเที่ยงตรงเชิงโครงสร้างโดยใช้วิธีวิเคราะห์แบบ Multitrait Multimethod ค่าความเที่ยงตรงที่ได้มี
นัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

ตัวอย่างแบบทดสอบ

สถานการณ์ที่ 0 สายใจและนารีเป็นเพื่อนนักเรียนร่วมชั้นกัน สายใจเป็นคนที่ชอบ
กล่าวร้ายผู้อื่น รวมทั้งนารีก็ถูกกล่าวร้ายอยู่บ่อยๆ วันนี้สายใจไม่ได้ทำการบ้านมาจึงถูกรูดุ และ
กำชับให้สายใจทำการบ้านมาส่งในตอนพักกลางวัน

(0) นักเรียนเป็นนารีจะอย่างไร

- ทำเฉย ๆ ไม่สนใจ
- เข้าไปไต่ถามถึงสาเหตุที่สายใจไม่ทำการบ้าน

(1) สายใจไม่ทำการบ้านมาเพราะสมุดหมด ถ้านักเรียนเป็นนารีจะอย่างไร

- ให้สายใจไปซื้อสมุดเอง
- เอาสมุดของตนที่มีอยู่ให้สายใจ

กรองแก้ว สานุสนธิ์ (2529 : บทคัดย่อ) ได้ศึกษาผลการใช้กิจกรรมกลุ่มเพื่อพัฒนาความ
เสียสละของ

นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 โรงเรียนมวกเหล็กวิทยาคม จังหวัดสระบุรี ปีการศึกษา 2528 จำนวน
24 คน เป็นกลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุมกลุ่มละ 12 คน โดยกลุ่มทดลองได้รับการฝึกโดยใช้โปรแกรม
กิจกรรมกลุ่ม กลุ่มควบคุมได้รับข้อเสนอแนะเกี่ยวกับความเสียสละ ผลการวิจัยพบว่า นักเรียนกลุ่ม
ทดลองมีความเสียสละสูงกว่าก่อนการฝึก อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 ส่วนกลุ่มควบคุมมี
ความเสียสละสูงกว่าก่อนได้รับข้อเสนอแนะ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 และเมื่อเปรียบเทียบ 2
กลุ่ม หลังการทดลองปรากฏว่านักเรียนกลุ่มทดลองมีความเสียสละสูงกว่ากลุ่มควบคุม อย่างมี
นัยสำคัญที่ระดับ .01

วัชรินทร์ จับเกตู (2534 : บทคัดย่อ) ได้ศึกษาผลของสถานการณ์จำลองที่มีต่อความ
เสียสละ โดยมีนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 โรงเรียนอินทรมพรรยอนุสรณ์ จังหวัดสมุทรปราการ ปี
การศึกษา 2533 ซึ่งมีความเสียสละต่ำ จำนวน 30 คน แบ่งเป็นกลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุม กลุ่ม
ละ 15 คน โดยกลุ่มทดลองใช้สถานการณ์จำลองและกลุ่มควบคุมใช้ข้อเสนอแนะ ผลการวิจัยพบว่า

1. นักเรียนกลุ่มทดลองมีความเสียสละสูงขึ้นกว่าเดิม อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่
ระดับ .01
2. นักเรียนกลุ่มควบคุมมีความเสียสละสูงขึ้นกว่าเดิม อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่
ระดับ .01
3. นักเรียนกลุ่มทดลองมีความเสียสละสูงกว่านักเรียนกลุ่มทดลอง อย่างมีนัยสำคัญทาง
สถิติที่
ระดับ .05

งานวิจัยเกี่ยวกับแรงจูงใจ

โสภณา แจ่มยวง (2538 : บทคัดย่อ) ได้ศึกษาการเปรียบเทียบความสามารถในการอ่าน และเขียน

ภาษาไทยของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 ที่มีระดับแรงจูงใจในการเข้าร่วมกิจกรรมการเรียนรู้ต่างกัน และได้รับการสอนตามแนวทฤษฎีอรรถฐานกับการสอนตามคู่มือครู ผลการวิจัยพบว่า

1. นักเรียนที่ได้รับการสอนตามแนวทฤษฎีอรรถฐานกับนักเรียนที่ได้รับการสอนตามคู่มือครู มี

ความสามารถในการอ่านภาษาไทยแตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ .01

2. นักเรียนที่มีระดับแรงจูงใจในการเรียนภาษาไทยต่างกัน มีความสามารถในการอ่านภาษาไทย

แตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ .01

3. การสอนและระดับแรงจูงใจในการเรียนวิชาภาษาไทยไม่มีปฏิสัมพันธ์ต่อความสามารถ

ในการอ่านภาษาไทย

4. นักเรียนที่ได้รับการสอนตามแนวทฤษฎีอรรถฐานกับนักเรียนที่ได้รับการสอนตามคู่มือครู

มีความสามารถในการเขียนภาษาไทยแตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ .01

5. นักเรียนที่มีระดับแรงจูงใจในการเรียนภาษาไทยต่างกัน มีความสามารถในการเขียนภาษาไทย

แตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ .01

6. การสอนและระดับแรงจูงใจในการเรียนวิชาภาษาไทย ไม่มีปฏิสัมพันธ์ต่อความสามารถใน

การเขียนภาษาไทย

ทองพูล เพิ่มดี (2542 : บทคัดย่อ) ทำการศึกษาแรงจูงใจของพนักงานห้างสรรพสินค้าใน

การเข้าเรียน

หลักสูตรการศึกษาสายสามัญ วิธีเรียนทางไกลของศูนย์การศึกษานอกโรงเรียน กรุงเทพมหานคร 1 ภาคเรียนที่ 2

ปีการศึกษา 2541 รวม 245 คน ผลการวิจัยพบว่า

1. แรงจูงใจของพนักงานห้างสรรพสินค้า โดยรวมอยู่ในระดับมาก
2. แรงจูงใจของพนักงานห้างสรรพสินค้าจำแนกตามเพศ โดยรวมและเป็นรายด้าน

แตกต่างกัน อย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ

3. แรงจูงใจของพนักงานห้างสรรพสินค้าจำแนกตามอายุ โดยรวมและเป็นรายด้าน

แตกต่างกัน อย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ

4. แรงจูงใจของพนักงานห้างสรรพสินค้าจำแนกตามระดับการศึกษา โดยรวมและเป็น

รายด้านแตกต่างกัน อย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ

5. แรงจูงใจของพนักงานห้างสรรพสินค้าจำแนกตามรายได้ โดยรวมและเป็นรายด้านแตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ

6. แรงจูงใจของพนักงานห้างสรรพสินค้าจำแนกตามลักษณะงานที่ทำ โดยรวมแตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ ส่วนรายด้านพบว่าด้านสังคม แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ .05

7. แรงจูงใจของพนักงานห้างสรรพสินค้าจำแนกตามขนาดของห้างสรรพสินค้า โดยรวมแตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ ส่วนรายด้านพบว่าด้านสังคม และด้านการพัฒนาอาชีพแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ .05

นันทา ศรีสังทรัพย์ (2545 : บทคัดย่อ) ศึกษาเรื่องแรงจูงใจในการตัดสินใจเรียนวิชาเอกธุรกิจศึกษาของนิสิตปริญญาโท มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร ปีการศึกษา 2543, 2544 และ 2545 และนิสิตโรงเรียนพณิชยการ ปีการศึกษา 2542, 2543, 2544 และ 2545 รวม 200 คน ผลการวิจัยพบว่า

1. นิสิตมีแรงจูงใจในการตัดสินใจเพื่อเลือกวิชาเอกธุรกิจศึกษาโดยรวมและรายด้านในระดับมาก

2. นิสิตที่มีเพศ สถานศึกษา อาชีพต่างกัน มีแรงจูงใจในการเลือกเรียนวิชาเอกธุรกิจศึกษา

แตกต่างกัน

3. นิสิตที่มีอายุแตกต่างกัน มีแรงจูงใจด้านส่วนตัวแตกต่างกัน ส่วนด้านอื่น ๆ ไม่แตกต่างกัน

4. นิสิตที่เข้าศึกษาปีการศึกษาต่างกัน มีแรงจูงใจด้านสถาบันแตกต่างกัน ส่วนด้านอื่น ๆ ไม่แตกต่างกัน

นวลฉวี วิศาลศิริกุล (2538 : บทคัดย่อ) ศึกษาเรื่องแรงจูงใจในการมาเรียนของนักศึกษาโรงเรียนฝึก

อาชีพ กรุงเทพมหานคร จำนวน 366 คน ผลการวิจัยพบว่า

1. นักศึกษาโรงเรียนฝึกอาชีพมีแรงจูงใจในการมาเรียน โดยรวมและเป็นรายด้านในระดับ

ปานกลาง

2. นักศึกษาโรงเรียนฝึกอาชีพที่มีเพศ อายุ สถานภาพการสมรสและการศึกษาต่างกัน มีแรงจูงใจ

ในการมาเรียนแตกต่างกัน

เบญจมาภรณ์ มะวิญชร (2545 : บทคัดย่อ) ศึกษาเรื่องแรงจูงใจในการปฏิบัติงานของพนักงานสายงาน

โรงงานรังสิต บริษัทไทยน้ำทิพย์ จำกัด โดยศึกษากับกลุ่มตัวอย่างจำนวน 196 คน โดยศึกษาแรงจูงใจตามลำดับขั้นความต้องการของมาสโลว์ ซึ่งผลการวิจัยพบว่า

1. พนักงานส่วนใหญ่เป็นพนักงานชาย อายุระหว่าง 31 – 40 ปี มีสถานภาพทางครอบครัวสมรส การศึกษาจบมัธยมศึกษาตอนปลาย หรือ ปวช. มีอายุงานต่ำกว่า 10 ปี และมีอัตราเงินเดือน 8,001 บาทขึ้นไป
 2. พนักงานสายงานโรงงานรังสิตมีแรงจูงใจในการปฏิบัติงาน โดยรวมอยู่ในระดับปานกลาง
 3. พนักงานสายงานโรงงานรังสิตที่มีเพศ อายุ สถานภาพการสมรสและการศึกษาต่างกัน มีแรงจูงใจในการปฏิบัติงานแตกต่างกัน
 4. ปัจจัยที่มีผลกระทบต่อการทำงานได้แก่เพศ อายุ สถานภาพครอบครัว การศึกษา อายุงาน และอัตราเงินเดือน
 5. พนักงานเพศชายมีแรงจูงใจในการปฏิบัติงานมากกว่าเพศหญิง อย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ .05
 6. พนักงานที่สมรสแล้วมีแรงจูงใจในการปฏิบัติงานมากกว่าพนักงานที่เป็นโสดอย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ .01
 7. พนักงานสายงานโรงงานรังสิตที่มีระดับการศึกษาต่างกัน มีแรงจูงใจในการปฏิบัติงานแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ .05
 8. พนักงานสายงานโรงงานรังสิตที่มีอายุต่างกัน มีแรงจูงใจในการปฏิบัติงานแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ .05
 9. พนักงานสายงานโรงงานรังสิตที่มีอัตราเงินเดือนต่างกัน มีแรงจูงใจในการปฏิบัติงานแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ .01
- รัตนภรณ์ โพธิ์ทอง (2544 : บทคัดย่อ) ศึกษาเรื่องกิจกรรมค่ายภาษาอังกฤษเพื่อสร้างแรงจูงใจในการเรียนภาษาอังกฤษ สำหรับนักเรียนชั้นต้นปีที่ 1 วิทยาลัยนาฏศิลป์สุพรรณบุรีโดยใช้กลุ่มตัวอย่างอย่างง่ายที่มีผลการเรียนเป็น 0 และ 1 และมีความสนใจเข้าร่วมกิจกรรม จำนวน 27 คน ผลการวิจัยพบว่า
1. กิจกรรมค่ายภาษาอังกฤษสามารถสร้างแรงจูงใจในการเรียนภาษาอังกฤษให้สูงขึ้นอย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ .01
 2. กิจกรรมค่ายภาษาอังกฤษทุกประเภทมีประสิทธิภาพสูง
- สุพรรณณี เสาวดี (2543 : บทคัดย่อ) ศึกษาเรื่องมูลเหตุจูงใจในการเลือกเรียนกลุ่มวิชาการบัญชีของ

นักเรียนระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ วิทยาลัยพาณิชยการธนบุรี กับกลุ่มตัวอย่างจำนวน 210 คน ผลการวิจัยพบว่า

1. นักเรียนระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ วิทยาลัยพาณิชยการธนบุรีมีมูลเหตุจูงใจในการเลือก

เรียนโดยรวมอยู่ในระดับมาก ส่วนรายด้านพบว่าด้านบุคลากรมีมูลเหตุจูงใจอยู่ในระดับน้อย ส่วนด้านความถนัดและความสนใจ ด้านบุคลิกภาพ ด้านความก้าวหน้าในอาชีพ และด้านการยอมรับในสังคมอยู่ในระดับมาก

2. นักเรียนที่มีเพศต่างกันมีมูลเหตุจูงใจในการเลือกเรียนด้านบุคลิกภาพและด้านบุคลิกที่เกี่ยวข้อง

แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ส่วนด้านอื่น ๆ แตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ

3. นักเรียนที่ผู้ปกครองมีอาชีพต่างกันมีมูลเหตุจูงใจในการเลือกเรียนด้านบุคลิกที่เกี่ยวข้องแตกต่าง

กันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ส่วนด้านอื่น ๆ แตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ

4. นักเรียนที่ผู้ปกครองมีรายได้ของครอบครัว/เดือนต่างกัน มีมูลเหตุจูงใจในการเลือกเรียนด้าน

ความก้าวหน้าในอาชีพแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ส่วนด้านอื่น ๆ แตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ

อัญชลี พวงสมบัติ (2540 : บทคัดย่อ) ศึกษาเรื่องแรงจูงใจในการเข้าเรียนของนักศึกษาหลักสูตรระยะสั้น คณะวิชาคหกรรมในวิทยาลัยสารพัดช่างสมุทรปราการ โดยใช้กลุ่มตัวอย่าง 301 คน จากจำนวนนักศึกษาหลักสูตรวิชาชีพระยะสั้น คณะวิชาคหกรรม ในวิทยาลัยสารพัดช่างสมุทรปราการ ที่ลงทะเบียนในภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2539 จากจำนวน 1,223 คน ผลการวิจัยพบว่า

1. แรงจูงใจในการเข้าเรียนโดยรวมอยู่ในระดับปานกลาง
2. เปรียบเทียบระหว่างอายุ พบว่าโดยรวมแตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ

เมื่อพิจารณารายด้าน พบว่า ด้านการประกอบอาชีพ อายุ มีแรงจูงใจแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 ส่วนด้านการเรียนเพื่อรู้ อายุ มีแรงจูงใจแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

3. เปรียบเทียบระหว่างวุฒิการศึกษา พบว่าโดยรวมแตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ เมื่อ

พิจารณารายด้าน พบว่า ด้านการทำตามความคาดหวังของผู้อื่นและด้านการประกอบอาชีพ มีแรงจูงใจแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

4. เปรียบเทียบระหว่างกลุ่มวิชาที่เรียนโดยรวมแตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ

เมื่อ

พิจารณารายด้าน พบว่า ด้านการประกอบอาชีพ ด้านการนำความรู้ไปช่วยเหลือชุมชนและด้านการเรียนเพื่อรู้ มีแรงจูงใจแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

5. เปรียบเทียบระหว่างรอบที่เรียนโดยรวมแตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ เมื่อพิจารณา

รายด้าน พบว่า ด้านการทำตามความคาดหวังของผู้อื่น มีแรงจูงใจแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

6. เปรียบเทียบระหว่างอาชีพโดยรวมแตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ เมื่อพิจารณารายด้าน

พบว่า ด้านการประกอบอาชีพ มีแรงจูงใจแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

7. เปรียบเทียบระหว่างรายได้โดยรวมแตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ เมื่อพิจารณาราย

ด้านพบว่า ด้านการทำตามความคาดหวังของผู้อื่น ด้านการประกอบอาชีพมีแรงจูงใจแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

มอร์สเทน และสมาร์ท. (1970). ได้ทำการศึกษาแรงจูงใจที่ทำให้ผู้ใหญ่ในสหรัฐเข้าเรียนในสถานศึกษา พบว่า ผู้ที่มีอายุน้อยมีแรงจูงใจในการเข้าเรียนด้านการติดต่อสัมพันธ์กับผู้อื่นสูง ส่วนเพศชายมีแรงจูงใจในการเข้าเรียนด้านการทำงานตามความคาดหวังของผู้อื่นสูง และเพศหญิงมาเรียนเพราะต้องการความรู้

โบเชียร์. (1971). ได้ศึกษาแรงจูงใจในการเรียนต่อของผู้ใหญ่ในประเทศแคนาดา นิวซีแลนด์ และสหรัฐอเมริกา โดยได้สร้างเครื่องมือหรือแบบวัดการเข้าเรียนต่อ (หรือ) และนำไปทำการศึกษาเปรียบเทียบแรงจูงใจในการเข้าเรียนของผู้ใหญ่ในประเทศดังกล่าว โดยเขาได้แบ่งแรงจูงใจออกเป็น 6 ด้าน คือ การติดต่อสัมพันธ์กับผู้อื่น การทำตามความคาดหวังของผู้อื่น การประกอบอาชีพ การหลีกเลี่ยงจากสภาพที่เป็นอยู่ การนำความรู้ไปช่วยเหลือชุมชน และการเรียนเพื่อรู้

จะเห็นได้ว่า ปัจจัยที่มีส่วนเกี่ยวข้องกับแรงจูงใจนั้นมีหลายประการ ซึ่งการที่มนุษย์จะเลือกกระทำการใดนั้น นอกจากการเกิดแรงจูงใจแล้วจะต้องอาศัยปัจจัยบางประการที่จะนำไปสู่เป้าหมายของความต้องการที่เกิดจากแรงจูงใจของบุคคลนั้นด้วย

งานวิจัยเกี่ยวกับกิจกรรมยูวกาชาด

สิริ เกิดไพโรจน์ (2529) ได้ทำการวิจัยเรื่องการศึกษาการใช้หลักสูตรยูวกาชาดระดับประถมศึกษา พุทธศักราช 2528 ในโรงเรียนประถมศึกษา สังกัดสำนักงานคณะกรรมการการประถมศึกษาแห่งชาติ เขตการศึกษา 1 ผลการวิจัยพบว่า โดยเฉลี่ยแล้วผู้บริหารโรงเรียนและครูมักมีปัญหาเกี่ยวกับการใช้หลักสูตร เอกสารหลักสูตร สื่อการเรียนการสอน การบริหารงานวิชาการ และครูส่วนใหญ่ไม่เคยได้รับการนิเทศจากศึกษานิเทศก์จังหวัดและอำเภอ

เบญจวรรณ สหวัชรินทร์ (2533) ได้ทำการวิจัยเรื่อง การศึกษาความต้องการนิเทศการ
สอนของครูผู้สอนกิจกรรมยุวกาชาดในโรงเรียนมัธยมศึกษา สังกัดกรมสามัญศึกษา เขตการศึกษา 1
กลุ่มตัวอย่าง ได้แก่ ครูผู้สอนกิจกรรมยุวกาชาดในโรงเรียน เครื่องมือที่ใช้คือ แบบสอบถาม
วิเคราะห์ข้อมูลโดยหาค่าร้อยละและค่าเฉลี่ย ผลการวิจัยมีดังนี้

1. ครูผู้สอนกิจกรรมยุวกาชาด มีความต้องการนิเทศการสอนรวมทุกด้าน คือ ด้าน
หลักสูตร และการใช้หลักสูตร ด้านข้อบังคับและข้อระเบียบยุวกาชาด ด้านการวัดผลและการ
ประเมินผลอยู่ในระดับปานกลาง

2. ครูผู้สอนกิจกรรมยุวกาชาด มีความต้องการนิเทศการสอนในด้านหลักสูตรและการ
ใช้หลักสูตร ด้านข้อบังคับและข้อระเบียบยุวกาชาด และด้านการวัดผลและประเมินผล อยู่ในระดับ
ปานกลาง ส่วนด้านการเรียนการสอนอยู่ในระดับน้อย

สุดา ตนะวรรณสมบัติ (2538) ได้ศึกษาเรื่องการศึกษาสถานภาพและความต้องการในการ
ใช้สื่อการเรียนการสอนกิจกรรมยุวกาชาดของครูประถมศึกษา สังกัดกรุงเทพมหานคร ผลการศึกษา
พบว่าครูผู้สอนกิจกรรม

ยุวกาชาดมีความต้องการใช้สื่อการเรียนการสอนกิจกรรมยุวกาชาดอยู่ในระดับมาก สื่อการสอนที่ต้อง
มากที่สุด คือ คู่มือผู้นำยุวกาชาด คู่มือเพลง คู่มือระเบียบแถวยุวกาชาด วัสดุเกี่ยวกับเกม-เพลง
พิธีเปิด-ปิดการเรียนการสอน การทำความเคารพ เครื่องแบบที่ถูกต้อง นอกจากนั้นครูผู้สอนกิจกรรม
ยุวกาชาดมีความต้องการนิตยสารหรือจุลสารที่ทางกองยุวกาชาด กรมพลศึกษา และสภากาชาดไทย
ได้จัดทำขึ้นเผยแพร่กิจกรรมต่าง ๆ และต้องการให้จัดทำ

คู่มือแนะนำวิธีการเตรียมการใช้เครื่องมือ สื่อการสอนและต้องให้มีการสำรวจความต้องการในการใช้สื่อ
การสอน

สุรเดช พระลัทธิรักษา (2542) ได้ศึกษากิจกรรมการเรียนการสอนยุวกาชาดเสริมสร้าง
ความรู้คู่คุณธรรม

สอดคล้องกับความมุ่งหมายและหลักการในพระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. 2541 พบว่า
กิจกรรมการเรียนการสอนยุวกาชาดในสถานศึกษาสามารถทำให้เยาวชนปรับเปลี่ยนพฤติกรรมไป
ในทางที่ดีขึ้น กล่าวได้ว่าเป็นกิจกรรมที่เน้นความรู้คู่คุณธรรม โดยเฉพาะสมาชิกยุวกาชาด มีการ
เปลี่ยนแปลงพฤติกรรมทางด้านคุณธรรมมากกว่าเด็กอื่นในวัยเดียวกัน สรุปได้ว่า ความมุ่งหมาย
หลักการ นโยบาย แนวทาง กระบวนการและกิจกรรมระหว่าง

พระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. 2542 กับกิจกรรมการเรียนมีความสอดคล้องกันทุกประการ
ฉะนั้น ผลการวิจัยแสดงให้เห็นถึงขบวนการยุวกาชาดที่มีต่อผลการเปลี่ยนแปลงพฤติกรรมของเยาวชน
ไปในทางที่พึงประสงค์ของสังคมสมควรที่สถานศึกษาจะนำไปพิจารณาในการส่งเสริมให้นักเรียนเข้า
ร่วมกิจกรรมยุวกาชาด โดยจัดการเรียนการสอนให้สอดคล้องกับความต้องการ ความสนใจของผู้เรียน
รวมไปถึงการที่เปิดโอกาสให้ทำกิจกรรมร่วมกับองค์กรภายนอกทั้งภาครัฐและเอกชนโดยเฉพาะอย่าง
ยิ่งกับเหล่ากาชาดจังหวัด สิ่งต่างๆ เหล่านี้จะทำให้สมาชิกยุวกาชาดเป็นเยาวชนที่มีคุณค่า ทั้งในการ
พัฒนาคุณภาพชีวิตของตนเองและส่วนรวมต่อไปในอนาคต

จากเอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการจัดกิจกรรมยุวกาชาด พบว่า เป็นกิจกรรมที่สามารถเปลี่ยนแปลงพฤติกรรมของเยาวชนได้ ผู้วิจัยจึงได้จัดทำแผนกิจกรรมยุวกาชาดเพื่อพัฒนาความเสียสละขึ้นมา โดยนำกิจกรรมที่มีความหลากหลายเข้ามาร่วมด้วย เช่น กิจกรรมกลุ่ม บทบาทสมมติ การใช้สถานการณ์จำลอง เป็นต้น เนื่องจากการศึกษาพบว่ากิจกรรมต่างๆ ที่ให้ผู้เข้าร่วมกิจกรรมได้มีโอกาสร่วมคิดร่วมปฏิบัติและแสดงออกอย่างอิสระ สามารถทำให้เกิดพัฒนาการในทางที่ดีขึ้นกับคุณธรรมด้านความเสียสละ และจากการศึกษาเกี่ยวกับพัฒนาการทางด้านความเสียสละนั้น แรงจูงใจเป็นส่วนหนึ่งที่มีผลต่อการเกิดความเสียสละ สำหรับการวิจัยในครั้งนี้ผู้วิจัยจึงได้นำกิจกรรมยุวกาชาดมาใช้เป็นกิจกรรมในการพัฒนาความเสียสละ และได้มีการศึกษาถึงแรงจูงใจในการเข้าร่วมกิจกรรมยุวกาชาดร่วมด้วย

บทที่ 3

วิธีดำเนินการศึกษาค้นคว้า

การศึกษาค้นคว้าครั้งนี้ เป็นการศึกษาค้นคว้าเพื่อพัฒนาความเสี่ยสละ ของนักเรียนในชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 โรงเรียนวัดพรหมสุวรรณสามัคคี โดยจำแนกตามระดับแรงจูงใจในการเข้าร่วมกิจกรรมยูวกาชาต ซึ่งผู้วิจัยดำเนินงานตามลำดับขั้นตอน ดังนี้

1. ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง
2. เครื่องมือที่ใช้ในการศึกษาค้นคว้า
3. วิธีดำเนินการสร้างเครื่องมือที่ใช้ในการศึกษาค้นคว้า
4. การเก็บรวบรวมข้อมูล
5. แบบแผนการทดลอง
6. วิธีดำเนินการทดลอง
7. การวิเคราะห์ข้อมูล
8. สถิติที่ใช้ในการศึกษาค้นคว้า

ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

1. ประชากร

ประชากรที่ใช้ในการศึกษาค้นคว้าครั้งนี้เป็นนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 โรงเรียนวัดพรหมสุวรรณสามัคคี สำนักงานเขตบางแค สังกัดกรุงเทพมหานคร ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2546 ที่เข้าร่วมกิจกรรมยูวกาชาต มีจำนวนทั้งสิ้น 107 คน

2. กลุ่มตัวอย่าง

กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการศึกษาค้นคว้า เป็นนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 โรงเรียนวัดพรหมสุวรรณสามัคคี สำนักงานเขตบางแค สังกัดกรุงเทพมหานคร ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2546 ที่เข้าร่วมกิจกรรมยูวกาชาตและมีความเสี่ยสละอยู่ในกลุ่มต่ำ จำนวน 20 คน แล้วแบ่งออกเป็น 2 กลุ่มคือ กลุ่มที่มีแรงจูงใจในการเข้าร่วมกิจกรรมยูวกาชาตระดับสูง จำนวน 10 คน และกลุ่มที่มีแรงจูงใจในการเข้าร่วมกิจกรรมยูวกาชาตระดับต่ำ จำนวน 10 คน โดยมีขั้นตอน ดังนี้

2.1 ดำเนินการสอบวัดความเสี่ยสละของนักเรียนจำนวน 107 คน

2.2 นำคะแนนที่ได้มาเรียงลำดับจากต่ำไปหาสูง แล้วเลือกนักเรียนที่มีความเสี่ยสละอยู่ในกลุ่มต่ำ คือ นักเรียนที่มีคะแนนต่ำกว่าเปอร์เซ็นต์ไทล์ที่ 25 (P_{25}) ซึ่งมีจำนวน 28 คน

2.3 ดำเนินการสอบวัดแรงจูงใจในการเข้าร่วมกิจกรรมยุวกาชาดของนักเรียนจำนวน 28 คน เพื่อนำ

คะแนนที่ได้มาเรียงลำดับจากต่ำไปหาสูง โดยนักเรียนที่มีคะแนนในช่วงกลาง จำนวน 8 คนนั้น ตัดทิ้ง แล้วเลือก

นักเรียนที่มีคะแนนสูง จำนวน 10 คน เป็นกลุ่มที่มีแรงจูงใจระดับสูง และเลือกนักเรียนที่มีคะแนนต่ำ จำนวน 10 คน เป็นกลุ่มที่มีแรงจูงใจระดับต่ำ

เครื่องมือที่ใช้ในการศึกษาค้นคว้า

ในการศึกษาค้นคว้าครั้งนี้ ได้สร้างเครื่องมือเพื่อใช้ในการศึกษา 3 ชนิด คือ

1. แบบสอบถามวัดความเสียสละ
2. แบบสอบถามวัดแรงจูงใจในการเข้าร่วมกิจกรรมยุวกาชาด
3. แผนการจัดกิจกรรมยุวกาชาด

วิธีดำเนินการสร้างเครื่องมือที่ใช้ในการศึกษาค้นคว้า

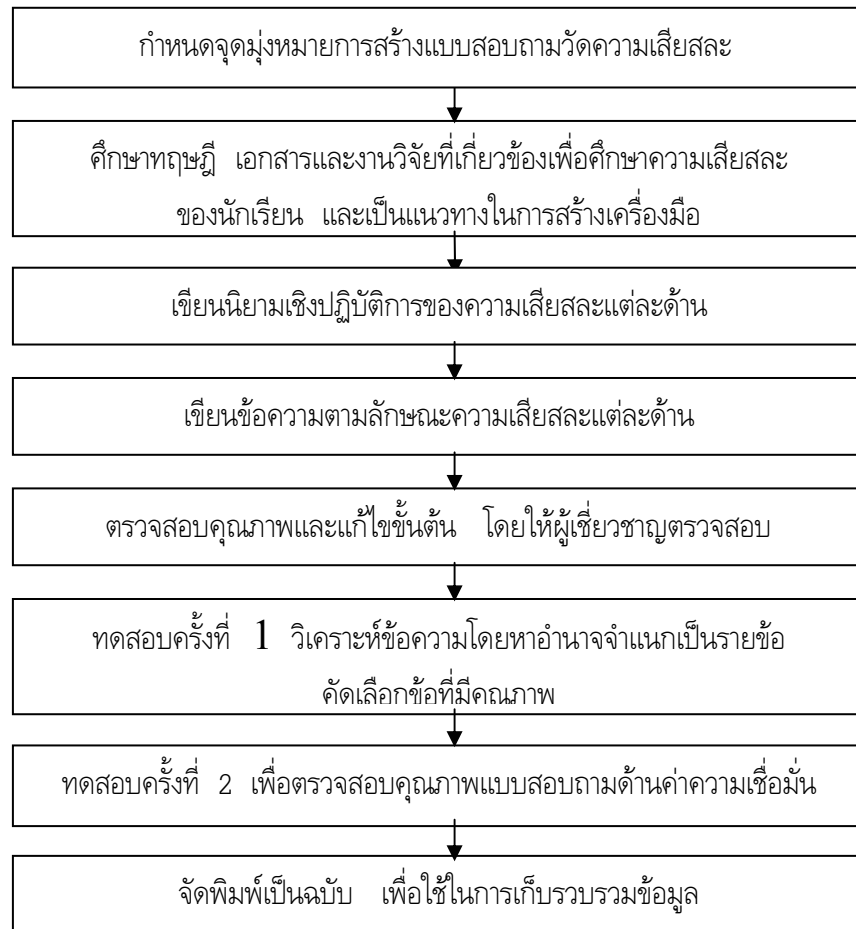
ในการศึกษาค้นคว้าครั้งนี้ มีเครื่องมือในการศึกษาค้นคว้าทั้ง 3 แบบ ซึ่งมีวิธีการสร้าง ดังนี้

1. แบบสอบถามวัดความเสียสละ

ในการสร้างแบบสอบถามวัดความเสียสละ สร้างเป็นแบบมาตราส่วนประมาณค่า (Rating Scale)

ซึ่งมี 5 ระดับ คือ มากที่สุด มาก ปานกลาง น้อย และน้อยที่สุด เป็นข้อมูลความคิดเห็นเกี่ยวกับความเสียสละของผู้เข้าร่วมกิจกรรมยุวกาชาด ซึ่งใช้วัดทั้งก่อนและหลังทำกิจกรรม โดยแบ่งออกเป็น 5 ด้าน คือ ด้านการเสียสละกำลังทรัพย์สิ่งของ ด้านการเสียสละกำลังกาย ด้านการเสียสละสติปัญญา ด้านการเสียสละเวลาและด้านการเสียสละความสุขสบาย ด้านละ 15 ข้อ รวมทั้งสิ้น 75 ข้อ

ขั้นตอนการสร้างแบบสอบถามวัดความเสี่ยสละ

ภาพประกอบ 3 ขั้นตอนการสร้างแบบสอบถามวัดความเสี่ยสละ

รายละเอียดขั้นตอนการสร้างแบบสอบถามวัดความเสี่ยสละ

การสร้างแบบสอบถามวัดความเสี่ยสละ ดังมีรายละเอียดต่อไปนี้

1. กำหนดจุดมุ่งหมายการสร้างแบบสอบถามวัดความเสี่ยสละ
 - 1.1 เพื่อสร้างแบบสอบถามวัดความเสี่ยสละ ตามนิยามที่กำหนด
 - 1.2 เพื่อตรวจสอบคุณภาพของแบบสอบถามวัดความเสี่ยสละ ด้านความเที่ยงตรง อำนาจจำแนก และความเชื่อมั่น
2. ศึกษาทฤษฎี เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง รวมทั้งตัวอย่างเครื่องมือวัดต่างๆ ที่เกี่ยวข้องเพื่อวิเคราะห์ความหมายและขอบข่ายของความเสี่ยสละ เพื่อเป็นแนวทางในการสร้างแบบสอบถาม
3. กำหนดนิยามของความเสี่ยสละในรูปนิยามเชิงปฏิบัติการโดยยึดความหมายขอบข่าย และพฤติกรรมที่ประมวลได้ในข้อ 2

4. สร้างแบบสอบถามวัดความเสียหาย ตามนิยามของความเสียหาย โดยลักษณะของแบบวัดเป็นแบบมาตราส่วนประมาณค่า (Rating Scale) 5 ระดับครอบคลุมพฤติกรรมความเสียหายตามที่กำหนดไว้ 5 ด้าน คือ ด้านการเสียหายกำลังทรัพย์สิ่งของ ด้านการเสียหายกำลังกาย ด้านการเสียหายสติปัญญา ด้านการเสียหายเวลา และด้านการเสียหายความสุขสบาย ด้านละ 15 ข้อ รวมทั้งหมด 75 ข้อ

5. นำแบบสอบถามที่สร้างไปให้ผู้เชี่ยวชาญจำนวน 5 ท่านตรวจสอบค่าความเที่ยงตรงเชิงพินิจ (Face Validity) ได้แก่ รองศาสตราจารย์วิญญา วิศาลาภรณ์ ดร.วิไล ทองแผ่ อาจารย์อุทุมศักดิ์ นาดี และอาจารย์ธำรงค์ศักดิ์ พลบูรณ์ โดยให้คะแนน 1 เมื่อแน่ใจว่าวัดได้ตรง ให้คะแนน 0 เมื่อไม่แน่ใจว่าวัดได้ตรงหรือไม่ และให้คะแนน -1 เมื่อแน่ใจว่าวัดได้ไม่ตรง เพื่อพิจารณาความสอดคล้องของแบบสอบถามกับเนื้อหา โดยหาค่า IOC และคัดเลือกข้อที่มีค่า IOC มากกว่า 0.5 ซึ่งมีค่าตั้งแต่ 0.6 ถึง 1.00 แล้วปรับปรุงข้อความตามคำแนะนำของผู้เชี่ยวชาญซึ่งได้จำนวน 67 ข้อ

6. นำแบบสอบถามที่ผ่านการพิจารณาโดยผู้เชี่ยวชาญแล้ว ไปทดลองครั้งที่ 1 กับนักเรียนที่ไม่ได้เป็นกลุ่มตัวอย่าง จำนวน 100 คน ซึ่งเป็นนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 โรงเรียนวัดศาลาแดง สังกัดสำนักงานเขตบางแค กรุงเทพมหานคร เพื่อหาค่าอำนาจจำแนกรายข้อ (t) ของแบบสอบถาม โดยใช้เทคนิค 25 % กลุ่มสูงกลุ่มต่ำของเอ็ดเวิร์ด (ล้วน สายยศและอังคณา สายยศ. 2543: 216 ;อ้างอิงมาจาก Edwards. 1957) แล้วคัดเลือกข้อที่มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ซึ่งมีค่า t ตั้งแต่ 2.18 ถึง 7.52 จำนวน 50 ข้อ

7. นำแบบสอบถามที่ได้จากข้อ 6 ไปทดลองครั้งที่ 2 กับนักเรียนอีกกลุ่มหนึ่งที่ไม่ได้เป็นกลุ่มตัวอย่าง จำนวน 100 คน ซึ่งเป็นนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 โรงเรียนวัดจันทร์ประดิษฐาราม สังกัดสำนักงานเขตภาษีเจริญ กรุงเทพมหานคร เพื่อนำผลที่ได้มาวิเคราะห์หาความเชื่อมั่นของแบบสอบถาม โดยใช้วิธีการหาสัมประสิทธิ์แอลฟาครอนบัค (Cronbach - Coefficient) ซึ่งได้ค่าความเชื่อมั่นเท่ากับ 0.93

8. จัดพิมพ์แบบสอบถามเป็นฉบับ เพื่อนำไปเก็บรวบรวมข้อมูล

ตัวอย่างแบบสอบถามวัดความเสียหายของนักเรียนเข้าร่วมกิจกรรมยุวกาชาดชั้นประถมศึกษาปีที่ 4
คำชี้แจง ให้นักเรียนทำเครื่องหมาย ✓ ลงในช่องระดับการปฏิบัติที่เป็นจริงของนักเรียนมากที่สุด

ข้อ ที่	ข้อความ	ระดับการปฏิบัติ				
		มากที่สุด	มาก	ปานกลาง	น้อย	น้อยที่สุด
เสียหายทรัพย์สิ่งของ						
00	นักเรียนสละเงินส่วนตัวให้ผู้ที่ยากไร้กว่า					
01	นักเรียนให้สิ่งของเครื่องใช้ต่าง ๆ เพื่อช่วยเหลือ					

ข้อ ที่	ข้อความ	ระดับการปฏิบัติ				
		มาก ที่สุด	มาก	ปาน กลาง	น้อย	น้อย ที่สุด
เสียดสละกาย						
00	นักเรียนมักจะอุทิศตนเข้าร่วมกิจกรรมต่างๆ ของโรงเรียน					
01	นักเรียนมักจะรับอาสาทำเองเมื่อแบ่งงานทำหากมีงานเหลือ					
เสียดสละสติปัญญา						
00	นักเรียนช่วยเพื่อนกลุ่มอื่นคิด ถึงแม้จะเป็นการแข่งขัน					
01	นักเรียนอธิบายการบ้านให้รุ่นน้องฟังเสมอ เมื่อเขาไม่เข้าใจ					
เสียดสละเวลา						
00	นักเรียนจะมาช่วยครูทำงานในวันหยุด ด้วยความเต็มใจ					
01	นักเรียนจะฟังเพื่อนรายงานจนจบ ก่อนที่จะทำสิ่งอื่น ๆ					
ความสุขสบาย						
00	นักเรียนทำงานด้วยตนเอง โดยไม่ขอให้ผู้อื่นทำแทน					
01	นักเรียนสละที่นั่งบนรถเมล์ให้ผู้อื่นเสมอ					

เกณฑ์การให้คะแนน

จากข้อมูลที่ได้จากแบบสอบถาม โดยกำหนดระดับการตอบ 5 ระดับ สำหรับข้อคำถามทางบวก ดังนี้

<u>คะแนน</u>	<u>ระดับการปฏิบัติ</u>
5	มากที่สุด
4	มาก
3	ปานกลาง
2	น้อย
1	น้อยที่สุด

ข้อคำถามทางลบ คือ

<u>คะแนน</u>	<u>ระดับการปฏิบัติ</u>
5	น้อยที่สุด
4	น้อย
3	ปานกลาง
2	มาก
1	มากที่สุด

การแปลความหมาย

จากการตรวจให้คะแนนแบบสอบถามแล้ว มีเกณฑ์การแปลความหมายจากค่าเฉลี่ย ดังนี้

1 – 50	หมายถึง	ความเสียสละระดับต่ำที่สุด
51 – 100	หมายถึง	ความเสียสละระดับต่ำ
101 – 150	หมายถึง	ความเสียสละระดับปานกลาง
151 – 200	หมายถึง	ความเสียสละระดับสูง
201 – 250	หมายถึง	ความเสียสละระดับสูงที่สุด (บุญชม ศรีสะอาด.

2542 : 82)

2. แบบสอบถามวัดแรงจูงใจในการเข้าร่วมกิจกรรมยุวกาชาด

ในการสร้างแบบวัดแรงจูงใจของนักเรียน โดยสร้างเป็นแบบมาตราส่วนประมาณค่า (Rating Scale) ซึ่งมี 5 ระดับ คือ เห็นด้วยมากที่สุด เห็นด้วยมาก เห็นด้วยปานกลาง เห็นด้วยน้อย และเห็นด้วยน้อยที่สุด เป็นข้อมูลความคิดเห็นเกี่ยวกับแรงจูงใจในการเข้าร่วมกิจกรรมยุวกาชาดของผู้ตอบแบบสอบถามตามทฤษฎีลำดับขั้นความต้องการ 5 ชั้นของมาสโลว์ โดยแบ่งออกเป็น 5 ด้าน คือ ด้านความต้องการทางกาย จำนวน 11 ข้อ ความต้องการความปลอดภัย จำนวน 14 ข้อ ความต้องการความรัก จำนวน 12 ข้อ ความต้องการได้รับการยกย่อง จำนวน 12 ข้อ และความต้องการความสำเร็จในชีวิต จำนวน 12 ข้อ จำนวนทั้งสิ้น 61 ข้อ

ขั้นตอนการสร้างแบบสอบถามวัดแรงจูงใจในการเข้าร่วมกิจกรรมยูวกาชาด

ภาพประกอบ 2 ขั้นตอนการสร้างแบบสอบถามวัดแรงจูงใจในการเข้าร่วมกิจกรรมยูวกาชาด

รายละเอียดขั้นตอนการสร้างแบบสอบถามวัดแรงจูงใจในการเข้าร่วมกิจกรรมยูวกาชาด

จากภาพประกอบแสดงขั้นตอนการสร้างแบบสอบถามวัดแรงจูงใจในการเข้าร่วมกิจกรรมยูวกาชาด ผู้วิจัยดำเนินการโดยมีรายละเอียด ดังนี้

1. กำหนดจุดมุ่งหมายการสร้างแบบวัดแรงจูงใจ ดังนี้

1.1 เพื่อสร้างแบบสอบถามวัดแรงจูงใจในการเข้าร่วมกิจกรรมยูวกาชาด ตามทฤษฎีของมาสโลว์

1.2 เพื่อตรวจสอบคุณภาพของแบบสอบถามวัดแรงจูงใจในการเข้าร่วมกิจกรรมยูวกาชาด ด้าน

ความเที่ยงตรง อำนาจจำแนก และความเชื่อมั่น

2. ศึกษาทฤษฎี เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องเพื่อเป็นแนวทางในการสร้างแบบสอบถามวัด

แรงจูงใจ

3. กำหนดนิยามเชิงปฏิบัติเกี่ยวกับแรงจูงใจโดยยึดความหมาย ขอบข่ายและพฤติกรรมที่ประมวลได้ โดยใช้ทฤษฎีความต้องการของมาสโลว์ 5 ด้าน คือ ด้านความต้องการทางกาย ความต้องการความปลอดภัย ความต้องการความรัก ความต้องการได้รับการยกย่อง และความต้องการความสำเร็จในชีวิต

4. สร้างแบบสอบถามเพื่อวัดแรงจูงใจตามนิยามของแรงจูงใจที่กำหนดในแต่ละด้าน คือ ด้านความต้องการทางกาย จำนวน 11 ข้อ ความต้องการความปลอดภัย จำนวน 14 ข้อ ความต้องการความรัก จำนวน 12 ข้อ ความต้องการได้รับการยกย่อง จำนวน 12 ข้อ และความต้องการความสำเร็จในชีวิต จำนวน 12 ข้อ จำนวนทั้งสิ้น 61 ข้อ

5. นำแบบสอบถามที่สร้างไปให้ผู้เชี่ยวชาญจำนวน 5 ท่านตรวจสอบค่าความเที่ยงตรงเชิงพินิจ (Face Validity) ได้แก่ รองศาสตราจารย์วิญญา วิศาลภรณ์ ดร.วิไล ทองแผ่ อาจารย์อุดมศักดิ์ นาดีและอาจารย์ธำรงค์ศักดิ์ พลบำรุง โดยให้คะแนน 1 เมื่อแน่ใจว่าวัดได้ตรง ให้คะแนน 0 เมื่อไม่แน่ใจว่าวัดได้ตรงหรือไม่และให้คะแนน -1 เมื่อแน่ใจว่าวัดได้ไม่ตรง เพื่อพิจารณาความสอดคล้องของแบบสอบถามกับเนื้อหา โดยหาค่า IOC และคัดเลือกข้อที่มีค่า IOC มากกว่า 0.5 ซึ่งมีค่าตั้งแต่ 0.6 ถึง 1.00 แล้วปรับปรุงข้อคำถามตามคำแนะนำของผู้เชี่ยวชาญ ซึ่งได้จำนวน 58 ข้อ

6. นำแบบสอบถามที่ได้จากข้อ 5 ไปทดลองครั้งที่ 1 กับนักเรียนที่ไม่ใช่กลุ่มตัวอย่างจำนวน 100 คน ซึ่งเป็นนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 โรงเรียนวัดศาลาแดง สังกัดสำนักงานเขตบางแค กรุงเทพมหานคร เพื่อหาค่าอำนาจจำแนกรายข้อ (t) ของแบบสอบถาม โดยใช้เทคนิค 25% กลุ่มสูงกลุ่มต่ำของเอ็ดเวิร์ด (ลัวัน สายยศและอังคณา สายยศ. 2543: 216 ;อ้างอิงมาจาก Edwards. 1957) แล้วคัดเลือกข้อที่มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

ซึ่งมีค่า t ตั้งแต่ 2.11 ถึง 11.07 จำนวน 50 ข้อ

7. นำแบบสอบถามที่ได้จากข้อ 6 ไปทดลองกับนักเรียนอีกกลุ่ม ซึ่งไม่ใช่กลุ่มตัวอย่างจำนวน 100 คน ซึ่งเป็นนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 โรงเรียนวัดจันทร์ประดิษฐาราม สังกัดสำนักงานเขตภาษีเจริญ กรุงเทพมหานคร เพื่อหาค่าความเชื่อมั่นของแบบสอบถาม โดยใช้วิธีการหาสัมประสิทธิ์แอลฟาของครอนบาค (Cronbach - Coefficient) ซึ่งได้ค่าความเชื่อมั่นของแบบสอบถามเท่ากับ 0.88

8. จัดพิมพ์แบบสอบถามที่ได้เป็นฉบับ เพื่อใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูล

ตัวอย่างแบบสอบถามวัดแรงจูงใจในการเข้าร่วมกิจกรรมยูกาฮาชาดของนักเรียน

คำชี้แจง ให้นักเรียนทำเครื่องหมาย ✓ ลงในช่องระดับความคิดเห็นที่เป็นจริงของนักเรียนมากที่สุด

ข้อ ที่	ข้อความ	ระดับความคิดเห็น				
		มากที่สุด	มาก	ปานกลาง	น้อย	น้อยที่สุด
ความต้องการทางร่างกาย						
00	นักเรียนเข้าร่วมกิจกรรม เพราะความต้องการของตนเอง					
01	นักเรียนต้องการได้รับรางวัล จากการเข้าร่วมกิจกรรม					
ข้อ ที่	ข้อความ	ระดับความคิดเห็น				
		มากที่สุด	มาก	ปานกลาง	น้อย	น้อยที่สุด
ความปลอดภัย						
00	นักเรียนได้รับการดูแลเป็นอย่างดีในขณะที่เข้าร่วมกิจกรรม					
01	นักเรียนมักได้รับบาดเจ็บสม่ำเสมอเมื่อเข้าร่วมกิจกรรม					
ความรัก						
00	นักเรียนต้องการมีเพื่อนมากๆ					
01	นักเรียนต้องการให้เพื่อนสนใจตนเอง					
การได้รับการยกย่อง						
00	นักเรียนไม่ต้องการได้รับการชมเชยจากผู้เข้าร่วมกิจกรรม					
01	นักเรียนสามารถปฏิบัติกิจกรรมจนสำเร็จ					
ความสำเร็จสูงสุดในชีวิต						
00	นักเรียนต้องการนำความรู้ไปใช้ในชีวิตประจำวัน					
01	นักเรียนเข้าร่วมกิจกรรมเพราะต้องการเลื่อนชั้น					

เกณฑ์การให้คะแนน

จากข้อมูลที่ได้จากแบบสอบถาม โดยกำหนดระดับการตอบ 5 ระดับ สำหรับข้อคำถามทางบวก ดังนี้

คะแนน

5

4

ระดับความคิดเห็น

มากที่สุด

มาก

3	ปานกลาง
2	น้อย
1	น้อยที่สุด
ข้อคำถามทางลบ คือ	
<u>คะแนน</u>	<u>ระดับความคิดเห็น</u>
5	น้อยที่สุด
4	น้อย
3	ปานกลาง
2	มาก
1	มากที่สุด

3. แผนการจัดกิจกรรมยูวกาชาด

ผู้วิจัยได้ดำเนินการสร้างแผนการจัดกิจกรรมยูวกาชาดเพื่อพัฒนาความเสียสละ โดยมีขั้นตอน ดังนี้

- กำหนดจุดมุ่งหมายในการสร้างแผนการจัดกิจกรรม เพื่อให้เครื่องมือมีรูปแบบที่ชัดเจนสามารถนำไปใช้ฝึกความเสียสละได้
- ศึกษารายละเอียดเกี่ยวกับความเสียสละ และกิจกรรมพัฒนาคุณธรรม จริยธรรม จากเอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง เพื่อเป็นแนวทางในการกำหนดเนื้อหาและกิจกรรมให้เหมาะสมกับจุดมุ่งหมายการวิจัย
- สร้างแผนการจัดกิจกรรมยูวกาชาดให้สอดคล้องกับจุดมุ่งหมาย และนิยามศัพท์เฉพาะ
- นำแผนกิจกรรมที่สร้างขึ้นไปให้ผู้เชี่ยวชาญด้านการจัดกิจกรรมยูวกาชาดจำนวน 3 ท่าน ได้แก่อาจารย์ปรีวัติ บุญรัตพันธ์ อาจารย์สุภาณี สวัสดิ์มงคล และอาจารย์อัมพร พลายน้อย ตรวจสอบความสอดคล้องเกี่ยวกับความมุ่งหมาย นิยามศัพท์เฉพาะ กิจกรรม เนื้อหา วิธีดำเนินการ และการประเมินผล
- นำแผนกิจกรรมที่สร้างขึ้นไปปรับปรุงแก้ไขตามคำแนะนำของผู้เชี่ยวชาญ เพื่อให้เหมาะสมในเรื่องของเนื้อหา วิธีการ และระยะเวลาที่ใช้ในการทดลอง
- ดำเนินการทดลองใช้แผนการจัดกิจกรรมยูวกาชาดที่สร้างขึ้นกับนักเรียนจำนวน 10 คน ที่ไม่เป็นกลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการทดลอง พร้อมทั้งปรับปรุงแก้ไขความเหมาะสมในเรื่องของเนื้อหา วิธีการ และระยะเวลาที่ใช้ในการทดลอง ก่อนนำไปใช้ในการวิจัยต่อไป

7. กำหนดระยะเวลาในการพัฒนาความเสียหายของนักเรียน ซึ่งกำหนดสัปดาห์ละ 4

คาบ คาบละ

50 นาที รวมเป็นระยะเวลา 3 สัปดาห์ คือ ช่วงเดือนธันวาคม พ.ศ. 2546 – เดือนมกราคม พ.ศ. 2547 โดยแต่ละครั้งเป็นกิจกรรมเพื่อพัฒนาความเสียหายแต่ละด้าน ดังนี้

- ครั้งที่ 1 ทำความเข้าใจความหมายของความเสียหาย
- ครั้งที่ 2 ตระหนักถึงประโยชน์ของการเสียหาย
- ครั้งที่ 3 สร้างเสริมการเสียหายทรัพย์สิน
- ครั้งที่ 4 สร้างเสริมการเสียหายสิ่งของ
- ครั้งที่ 5 สร้างเสริมการเสียหายกำลังกาย
- ครั้งที่ 6 สร้างเสริมการเสียหายสติปัญญา
- ครั้งที่ 7 สร้างเสริมการเสียหายเวลา
- ครั้งที่ 8 สร้างเสริมการเสียหายความสุขสบาย
- ครั้งที่ 9 สร้างเสริมการเสียหายประโยชน์ส่วนตน
- ครั้งที่ 10 สรุป โดยเปิดโอกาสให้แสดงทัศนคติที่มีต่อความเสียหาย

ในการทดลองครั้งนี้ ผู้วิจัยดำเนินการจัดกิจกรรมและจัดทำแผนการจัดกิจกรรมยูวากาชาดเพื่อพัฒนาความเสียหายของนักเรียนด้วยตนเอง โดยมีการปรึกษาคณะผู้สอน ผู้ที่มีความเชี่ยวชาญและศึกษาจากคู่มือการจัดกิจกรรมต่างๆ เพื่อพัฒนาคุณธรรม จริยธรรม แล้วปรับให้เหมาะสมกับนักเรียนดังตัวอย่าง

แผนการจัดกิจกรรมยูวากาชาด

ชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 ปีการศึกษา 2546

โรงเรียนวัดพรหมสุวรรณสามัคคี สำนักงานเขตบางแค กรุงเทพมหานคร

ครั้งที่	จุดมุ่งหมาย	กิจกรรม	เวลา
1	- เพื่อให้ทราบความหมายและเข้าใจคำว่า “เสียหาย”	- “เสียหาย” ในความคิดของฉัน	50 นาที
2	- เพื่อให้ทราบถึงประโยชน์ของการเสียหาย	- “ประโยชน์ของการเสียหาย”	50 นาที
3	- สร้างเสริมความมีน้ำใจไม่เอาเปรียบผู้อื่น และการสละทรัพย์สิน	- เกม “แลกเงิน”	50 นาที
4	- สร้างเสริมการสละสิ่งของ	- เกม “สละตัวอักษร”	50 นาที
5	- สร้างเสริมการสละกำลังกาย	- นิทานประกอบรูปภาพเรื่อง	50 นาที

		“ช่วยกันสร้างสะพาน”	
6	- สร้างเสริมการเสียสละความคิดและสติปัญญา	- เกม “แข่งเขียนกระดาน”	50 นาที
7	- สร้างเสริมการสละเวลา	- เกม “ถ้าฉันเป็นไอ้”	50 นาที
8	- สร้างเสริมการสละความสุขสบาย	- เกม “เก็บเหรียญ”	50 นาที
9	- สร้างเสริมการสละประโยชน์ส่วนตน	- ร่วมอภิปรายในหัวข้อ “จะทำอย่างไรดี”	50 นาที
10	- เปิดโอกาสให้ยูวกาชาดแสดงทัศนคติของตนเองที่มีต่อการเสียสละ - สรุป	- สมาชิกทุกคนแสดงทัศนะของตนเองเกี่ยวกับความเสียสละ	50 นาที

การเก็บรวบรวมข้อมูล

ผู้วิจัยดำเนินการเก็บรวบรวมข้อมูล ดังนี้

1. ขออนุญาตผู้บังคับบัญชาของผู้วิจัย เพื่อดำเนินการเก็บรวบรวมข้อมูลจากกลุ่มตัวอย่าง เพื่อดำเนินการสอบวัดก่อนการทดลอง ดำเนินการทดลอง และสอบวัดหลังการทดลอง

2. ดำเนินการสอบวัดความเสียสละของนักเรียนก่อนเข้าร่วมกิจกรรม เพื่อนำมาใช้เป็นกลุ่มตัวอย่างในการ

ทดลอง คือ นักเรียนที่มีความเสียสละอยู่ในกลุ่มต่ำ โดยให้นักเรียนประเมินตนเอง (Pretest) เพื่อใช้เป็นข้อมูลในการเปรียบเทียบกับคะแนนความเสียสละหลังการเข้าร่วมกิจกรรม

3. ดำเนินการสอบวัดแรงจูงใจในการเข้าร่วมกิจกรรมยูวกาชาด เพื่อแยกกลุ่มตัวอย่างที่มีความเสียสละอยู่

ในกลุ่มต่ำออกเป็น 2 กลุ่ม คือ กลุ่มที่มีแรงจูงใจในการเข้าร่วมกิจกรรมสูงจำนวน 10 คน กับกลุ่มที่มีแรงจูงใจในการ

เข้าร่วมกิจกรรมต่ำ จำนวน 10 คน

4. กำหนดระยะเวลาในการพัฒนาความเสียสละของนักเรียน ซึ่งกำหนดสัปดาห์ละ 4 คาบ คาบละ 50 นาที

รวมเป็นระยะเวลา 3 สัปดาห์ คือ ช่วงเดือนธันวาคม พ.ศ. 2546 – เดือนมกราคม พ.ศ. 2547

5. ดำเนินการจัดกิจกรรมเพื่อพัฒนาความเสียสละของนักเรียนโดยใช้แผนการจัดกิจกรรมที่ผู้วิจัยสร้างขึ้น

ตามระยะเวลาที่กำหนด

6. ดำเนินการสอบวัดความเสี่ยสละหลังเสร็จสิ้นการเข้าร่วมกิจกรรมยูวกาชาด (Posttest) เพื่อวัด

ความเสี่ยสละ โดยให้นักเรียนกลุ่มตัวอย่างประเมินตนเองด้วยการตอบแบบสอบถามวัดความเสี่ยสละชุดเดิมอีกครั้ง

7. ตรวจสอบ และคัดเลือกแบบสอบถามที่สมบูรณ์มาตรวจให้คะแนนตามเกณฑ์ที่ตั้งไว้เพื่อใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูลต่อไป

แบบแผนการทดลอง

ในการศึกษาค้นคว้าครั้งนี้ เป็นการวิจัยเชิงทดลอง ซึ่งผู้วิจัยดำเนินการโดยใช้แบบแผนการทดลองแบบ Two – Group Pretest – posttest Design คือ สองกลุ่มสอบก่อน – สอบหลัง ซึ่งมีแบบแผนการทดลอง ดังนี้

กลุ่ม	สอบก่อน	ตัวแปรจัดกระทำ	สอบหลัง
E_1	T_1	X	T_2
E_2	T_3	X	T_4

เมื่อ T_1	แทน	การสอบก่อนการเข้าร่วมกิจกรรมของกลุ่มแรงจูงใจสูง
T_2	แทน	การสอบหลังการเข้าร่วมกิจกรรมของกลุ่มแรงจูงใจสูง
T_3	แทน	การสอบก่อนการเข้าร่วมกิจกรรมของกลุ่มแรงจูงใจต่ำ
T_4	แทน	การสอบหลังการเข้าร่วมกิจกรรมของกลุ่มแรงจูงใจต่ำ
X	แทน	ตัวแปรจัดกระทำ (แผนกิจกรรมยูวกาชาด)
E_1	แทน	กลุ่มทดลองที่เป็นกลุ่มแรงจูงใจสูง
E_2	แทน	กลุ่มทดลองที่เป็นกลุ่มแรงจูงใจต่ำ

วิธีดำเนินการทดลอง

ในการดำเนินการทดลอง ผู้วิจัยดำเนินการตามขั้นตอน 3 ขั้นตอน ดังนี้
ขั้นตอนที่ 1 ขั้นก่อนการทดลอง

1.1 ดำเนินการทดสอบวัดความเสียหายของนักเรียน เพื่อนำมาใช้เป็นกลุ่มตัวอย่างในการทดลอง

โดยเลือกนักเรียนที่มีความเสียหายอยู่ในกลุ่มต่ำ คือมีคะแนนต่ำกว่าเปอร์เซ็นต์ไทล์ที่ 25 (P_{25}) ลงมา

1.2 ดำเนินการทดสอบวัดแรงจูงใจในการเข้าร่วมกิจกรรมยูวกาชาด กับนักเรียนกลุ่มที่มี

ความเสียหายอยู่ในกลุ่มต่ำ เพื่อแยกกลุ่มตัวอย่างออกเป็น 2 กลุ่ม คือ กลุ่มที่มีแรงจูงใจในการเข้าร่วมกิจกรรมสูงจำนวน 10 คน กับกลุ่มที่มีแรงจูงใจในการเข้าร่วมกิจกรรมต่ำ จำนวน 10 คน

ขั้นตอนที่ 2 ขั้นตอนการทดลอง

2.1 กำหนดวัน เวลา และระยะเวลาในการจัดกิจกรรมการทดลอง ซึ่งจัดในช่วงหลังเลิกเรียน

คือช่วงเวลา 15.40 – 16.30 ทุกวันจันทร์-วันพฤหัสบดี เป็นเวลา 3 สัปดาห์ ในจำนวนกิจกรรมทั้งสิ้น 10 กิจกรรม

2.2 ดำเนินการจัดกิจกรรมเพื่อพัฒนาความเสียหายของนักเรียน ตามแผนการจัดกิจกรรมและ

วัน และเวลาที่ผู้วิจัยสร้างขึ้น พร้อมทั้งประเมินกิจกรรมทุกกิจกรรมที่จัดขึ้นทุกครั้งหลังจากเสร็จสิ้นกิจกรรม

ขั้นตอนที่ 3 ขั้นตอนหลังการทดลอง

3.1 ดำเนินการสอบวัดความเสียหาย หลังเสร็จสิ้นการเข้าร่วมกิจกรรมยูวกาชาด (Posttest)

เพื่อวัดความเสียหาย โดยให้นักเรียนกลุ่มตัวอย่างตอบแบบสอบถามวัดความเสียหายชุดเดิมอีกครั้ง

3.2 นำแบบสอบถามที่ได้มาตรวจให้คะแนนตามเกณฑ์ที่ตั้งไว้เพื่อใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูลต่อไป

การวิเคราะห์ข้อมูล

ในการวิเคราะห์ข้อมูล หลังจากตรวจสอบความสมบูรณ์ของแบบสอบถามทั้งหมดแล้ว ผู้วิจัยดำเนินการโดยใช้โปรแกรม SPSS (Statistical Package the Social Sciences) for Windows ตามขั้นตอน ดังนี้

1. วิเคราะห์โดยหาค่าเฉลี่ย (\bar{X}) ความเบี่ยงเบนมาตรฐาน ($S.$) และค่าสัมประสิทธิ์ความผันแปร ($C.V.$)

2. เปรียบเทียบความแตกต่างค่าเฉลี่ย (\bar{X}) ของความเสียหายของนักเรียนก่อนและหลังเข้าร่วมกิจกรรมยูวกาชาด โดยใช้การวิเคราะห์ความแตกต่างของค่าเฉลี่ยของกลุ่มตัวอย่าง 2 กลุ่มที่ไม่เป็นอิสระต่อกัน โดยใช้ t - test for Dependent sample (ชูศรี วงศ์รัตน์. 2541 : 192 - 193)

3. เปรียบเทียบความแตกต่างค่าเฉลี่ย (\bar{X}) ความเสถียรหลังการเข้าร่วมกิจกรรม ของนักเรียนที่มีแรงจูงใจแตกต่างกัน โดยใช้การวิเคราะห์ความแตกต่างของค่าเฉลี่ยของกลุ่มตัวอย่าง 2 กลุ่มที่เป็นอิสระต่อกัน โดยใช้ t – test for Independent sample (ชูศรี วงศ์รัตนะ. 2541 : 167)

สถิติที่ใช้ในการศึกษาค้นคว้า

ในการวิจัยครั้งนี้ มีสถิติที่ใช้ในการศึกษาค้นคว้า ดังนี้

1. สถิติพื้นฐาน

- 1.1 ค่าเฉลี่ย (\bar{X})
- 1.2 ค่าความเบี่ยงเบนมาตรฐาน ($S.$)
- 1.3 สัมประสิทธิ์ความผันแปร ($CV.$)

2. สถิติที่ใช้ในการตรวจสอบคุณภาพเครื่องมือ

- 2.1 หาค่าความเที่ยงตรงเชิงพินิจ (Face Validity) ของแบบสอบถาม กำหนดหาดัชนีความสอดคล้อง

คล่อง (IOC : Index of Consistency) โดยใช้สูตรของโรวินเนลลีและแฮมเบิลตัน (ล้วน สายยศและ อังคณา สายยศ. 2543 : 249 ; อ้างอิงจาก Rovinelli and Hambleton.1977) ดังนี้

$$IOC = \frac{\sum R}{N}$$

เมื่อ	IOC	แทน	ดัชนีความสอดคล้อง
	R	แทน	ผลรวมของการพิจารณาจากผู้เชี่ยวชาญ
	N	แทน	จำนวนผู้เชี่ยวชาญ

- 2.2 วิเคราะห์ข้อความเป็นรายข้อ (Item Analysis) เพื่อตรวจสอบค่าอำนาจจำแนกโดยใช้ t – test

แบบเทคนิค 25% กลุ่มสูงกลุ่มต่ำของเอ็ดเวิร์ด (ล้วน สายยศ และอังคณา สายยศ. 2543 : 216 ; อ้างอิงมาจาก Edwards. 1957) ดังนี้

$$t = \frac{\bar{X}_H - \bar{X}_L}{\sqrt{\frac{S_H^2}{n_H} + \frac{S_L^2}{n_L}}}$$

เมื่อ	t	แทน	ค่าอำนาจจำแนกของข้อความ
	\bar{X}_H	แทน	คะแนนเฉลี่ยของกลุ่มสูง

\bar{X}_L แทน คะแนนเฉลี่ยของกลุ่มต่ำ
 S_H^2 แทน ความแปรปรวนของคะแนนกลุ่มสูง
 S_L^2 แทน ความแปรปรวนของคะแนนกลุ่มต่ำ

n_H แทน จำนวนผู้ตอบในกลุ่มสูง

n_L แทน จำนวนผู้ตอบในกลุ่มต่ำ

2.3 หาความเชื่อมั่นของแบบสอบถาม โดยวิธีหาค่าสัมประสิทธิ์แอลฟา (Alpha Coefficient) ของ Cronbach (ล้วน สายยศ และอังคณา สายยศ. 2538 : 200)

$$\alpha = \frac{n}{n-1} \left(1 - \frac{\sum S_i^2}{S_t^2} \right)$$

เมื่อ แทน ค่าความเชื่อมั่นของแบบสอบถาม

n แทน จำนวนข้อของแบบทดสอบ

S_i^2 แทน ความแปรปรวนรายข้อ

S_t^2 แทน ความแปรปรวนทั้งฉบับ

3. สถิติที่ใช้ในการทดสอบสมมุติฐาน

3.1 เปรียบเทียบความแตกต่างของค่าเฉลี่ย (\bar{X}) ของความเสียหายของผู้เข้าร่วมกิจกรรมซึ่งเปรียบเทียบระหว่างก่อนทดลอง - หลังทดลอง โดยใช้ t - test for Dependent (ชูศรี วงศ์รัตนะ. 2541 : 192 - 193)

$$t = \frac{\sum D}{\sqrt{\frac{n \sum D^2 - (\sum D)^2}{n-1}}}$$

$$df = n - 1$$

เมื่อ t แทน ค่าที่ใช้พิจารณาการแจกแจงแบบ t

$$\begin{array}{l} \sum D \text{ แทน ความแตกต่างระหว่างคะแนนแต่ละคู่} \\ \sum D^2 \text{ แทน ความแตกต่างระหว่างคะแนนแต่ละคู่ ยกกำลังสอง} \\ n \text{ แทน จำนวนนักเรียนกลุ่มตัวอย่าง} \end{array}$$

3.2 เปรียบเทียบความแตกต่างค่าเฉลี่ย (X) คะแนนความเสียสละ

หลังการเข้าร่วมกิจกรรม ของนักเรียนที่มีแรงจูงใจแตกต่างกัน โดยใช้การวิเคราะห์ความแตกต่างของค่าเฉลี่ยของกลุ่มตัวอย่าง 2 กลุ่มที่เป็นอิสระต่อกัน โดยใช้ t - test for Independent sample (ชูศรี วงศ์รัตน์. 2541 : 167)

$$t = \frac{\bar{X}_1 - \bar{X}_2}{\sqrt{\frac{n_1 - 1 S_1^2 + n_2 - 1 S_2^2}{n_1 + n_2} \left(\frac{1}{n_1} + \frac{1}{n_2} \right)}}$$

$$df = n_1 + n_2 - 2$$

เมื่อ	t	แทน	ค่าที่ใช้พิจารณาการแจกแจงแบบ t
	$\sum D$	แทน	ความแตกต่างระหว่างคะแนนแต่ละคู่
	$\sum D^2$	แทน	ความแตกต่างระหว่างคะแนนแต่ละคู่ ยกกำลังสอง
	n	แทน	จำนวนนักเรียนกลุ่มตัวอย่าง
	\bar{X}_1	แทน	คะแนนเฉลี่ยผลต่างของกลุ่ม 1
	\bar{X}_2	แทน	คะแนนเฉลี่ยผลต่างของกลุ่ม 2
	S_1^2	แทน	ความแปรปรวนผลต่างของกลุ่ม 1
	S_2^2	แทน	ความแปรปรวนผลต่างของกลุ่ม 2

บทที่ 4

ผลการวิเคราะห์ข้อมูล

สัญลักษณ์ที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล

ในการวิเคราะห์ข้อมูลและการแปลความหมายผลการวิเคราะห์ข้อมูล ผู้วิจัยได้กำหนดสัญลักษณ์ต่างๆ ดังนี้

N	แทน	จำนวนนักเรียนในกลุ่มตัวอย่าง
k	แทน	จำนวนข้อคำถาม
\bar{X}	แทน	คะแนนเฉลี่ย
S	แทน	ความเบี่ยงเบนมาตรฐาน
$C.V.$	แทน	สัมประสิทธิ์ความผันแปร
t	แทน	ค่าที่ใช้พิจารณาใน t-distribution
\bar{X}_{diff}	แทน	ผลต่างของคะแนนเฉลี่ย
S_{diff}	แทน	ผลต่างของความเบี่ยงเบนมาตรฐาน
$\sum D$	แทน	ผลรวมของคะแนนความแตกต่างจากการสอบวัดก่อนทดลองและหลังทดลอง
D^2	แทน	ผลรวมของคะแนนความแตกต่างจากการสอบวัดก่อนทดลองและหลังทดลอง
		แต่ละตัวยกกำลังสอง

ผลการวิเคราะห์ข้อมูล

1. ค่าสถิติพื้นฐานจากผลการตอบแบบสอบถามวัดความเสี่ยสละของกลุ่มตัวอย่าง หลังจากทีกลุ่มตัวอย่างได้เข้ารับการทดลอง โดยใช้แผนกิจกรรมยูกาชาดเพื่อพัฒนาความเสี่ยสละ

แล้ว ผู้วิจัยได้ดำเนินการเก็บรวบรวมข้อมูลความเสี่ยสละ โดยให้กลุ่มตัวอย่างตอบแบบสอบถามความเสี่ยสละ จากนั้นผู้วิจัยได้นำแบบสอบถามมาตรวจให้คะแนนตามเกณฑ์ที่กำหนด แล้วนำผลที่ได้มาวิเคราะห์หาค่าสถิติพื้นฐาน ได้ผลดังแสดงในตาราง 1

ตาราง 1 ค่าสถิติพื้นฐานจากผลการตอบแบบสอบถามวัดความเสียหายของกลุ่มตัวอย่าง

กลุ่มทดลอง	ก่อนทดลอง					หลังทดลอง						
	N	k	\bar{X}	$S.$	$C.V.$	ควา ม ห ม ย	N	k	\bar{X}	$S.$	$C.V.$	ควา ม ห ม ย
กลุ่ม แรงจูงใจสูง	10	50	127.0	14.7	0.1	ปาน กลาง	10	50	151.3	11.2	0.0	สูง
			0	1	1				0	8	7	
กลุ่ม แรงจูงใจต่ำ	10	50	126.2	15.0	0.1	ปาน กลาง	10	50	144.0	16.5	0.1	ปาน กลาง
			0	2	2				0	6	2	
รวม	20	50	126.6	14.4	0.1	ปาน กลาง	20	50	147.6	14.2	0.0	ปาน กลาง
			0	7	1				5	9	9	

จากตาราง 1 พบว่าคะแนนเฉลี่ยความเสียหายของกลุ่มที่มีแรงจูงใจสูงก่อนทดลอง มีค่าเป็น 127.00 และหลังทดลอง มีค่าเป็น 151.30 ซึ่งพบว่ามีค่าความเสียหายหลังเข้าร่วมกิจกรรมเพิ่มขึ้นจากระดับปานกลางเป็นระดับสูง

และพบว่าคะแนนเฉลี่ยความเสียหายของกลุ่มที่มีแรงจูงใจต่ำก่อนทดลอง มีค่าเป็น 126.20 และหลังทดลอง มีค่าเป็น 144.00 ซึ่งพบว่ามีคะแนนเฉลี่ยความเสียหายหลังเข้าร่วมกิจกรรมสูงขึ้น แต่ยังคงอยู่ในระดับปานกลาง

สรุปได้ว่า การจัดกิจกรรมยูวาทาชาตเพื่อพัฒนาความเสียหาย พบว่าค่าเฉลี่ยคะแนนความเสียหายของกลุ่มทดลองก่อนเข้าร่วมกิจกรรม มีค่าเป็น 126.60 และหลังเข้าร่วมกิจกรรม มีค่าเป็น 147.65 ซึ่งจะเห็นได้ว่านักเรียนมีคะแนนเฉลี่ยความเสียหายหลังเข้าร่วมกิจกรรมสูงขึ้น แต่ยังคงอยู่ในระดับปานกลาง

2. เปรียบเทียบคะแนนเฉลี่ยความเสียหายของกลุ่มทดลอง ก่อนและหลังการเข้าร่วมกิจกรรม ได้ผลดังแสดงในตาราง 2

ตาราง 2 ผลการเปรียบเทียบคะแนนเฉลี่ยความเสียหายของกลุ่มทดลอง ก่อนและหลังการเข้าร่วมกิจกรรม

กลุ่มทดลอง	N	\bar{X}	$S.$	D	D^2	t
ก่อนทดลอง	20	126.60	14.47			
				427	9866	14.81*
หลังทดลอง	20	147.65	14.29			

* มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

จากตาราง 2 พบว่า ค่าเฉลี่ยของคะแนนเฉลี่ยความเสียหายของนักเรียนกลุ่มทดลอง หลังการทดลองสูงกว่าก่อนการทดลองอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 แสดงว่า การใช้แผนกิจกรรม युวกาชาดทำให้นักเรียนมีความเสียหายสูงขึ้น

3. เปรียบเทียบคะแนนเฉลี่ยความเสียหายของกลุ่มแรงจูงใจสูง ก่อนและหลังการเข้าร่วมกิจกรรม ได้ผลดังแสดงในตาราง 3

ตาราง 3 ผลการเปรียบเทียบคะแนนเฉลี่ยความเสียหายของกลุ่มแรงจูงใจสูง ก่อนและหลังการเข้าร่วมกิจกรรม

กลุ่มทดลอง	N	\bar{X}	$S.$	D	D^2	t
ก่อนทดลอง	10	127.00	14.71			
				249	6542	11.52*

หลังทดลอง 10 151.30 11.28

* มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

จากตาราง 3 พบว่า ค่าเฉลี่ยของคะแนนเฉลี่ยความเสียหายของนักเรียนกลุ่มทดลอง หลังการทดลองสูงกว่าก่อนการทดลองอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 แสดงว่า การใช้แผนกิจกรรมยวภาษาชาติทำให้นักเรียนมีความเสียหายสูงขึ้น

4. เปรียบเทียบคะแนนเฉลี่ยความเสียหายของกลุ่มแรงจูงใจต่ำ ก่อนและหลังการเข้าร่วมกิจกรรม ได้ผลดังแสดงในตาราง 4

ตาราง 4 ผลการเปรียบเทียบคะแนนเฉลี่ยความเสียหายของกลุ่มแรงจูงใจต่ำ ก่อนและหลังการเข้าร่วมกิจกรรม

กลุ่มทดลอง	N	\bar{X}	$S.$	D	D^2	t
ก่อนทดลอง	10	126.20	15.02			
				178	3324	13.53*
หลังทดลอง	10	144.20	16.56			

* มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

จากตาราง 4 พบว่า ค่าเฉลี่ยของคะแนนเฉลี่ยความเสียหายของนักเรียนกลุ่มทดลอง หลังการทดลองสูงกว่าก่อนการทดลอง อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 แสดงว่า การใช้แผนกิจกรรมยวภาษาชาติทำให้นักเรียนมีความเสียหายสูงขึ้น

5. เปรียบเทียบผลต่างคะแนนความเสียหาย จากการเข้าร่วมกิจกรรมของนักเรียนกลุ่ม
แรงจูงใจสูงและกลุ่มแรงจูงใจต่ำ ได้ผลดังแสดงในตาราง 5

ตาราง 5 ผลการเปรียบเทียบผลต่างคะแนนความเสียหาย จากการเข้าร่วมกิจกรรมของนักเรียนกลุ่ม
แรงจูงใจสูงและ กลุ่มแรงจูงใจต่ำ

	N	\bar{X}	$S.$	\bar{X}_{diff}	S_{diff}	t
กลุ่มทดลอง						
กลุ่มแรงจูงใจสูง	10	24.90	5.19			
				7.10	2.04	3.01*
กลุ่มแรงจูงใจต่ำ	10	17.80	4.15			

* มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

จากตาราง 5 พบว่า ผลต่างคะแนนความเสียหายของนักเรียนกลุ่มแรงจูงใจสูง สูงกว่าผลต่าง
คะแนนความเสียหายของนักเรียนกลุ่มแรงจูงใจต่ำ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 แสดงว่า
ระดับแรงจูงใจมีผลต่อการพัฒนาความเสียหายของนักเรียน

บทที่ 5

สรุป อภิปรายผล และข้อเสนอแนะ

ความมุ่งหมายของการศึกษาค้นคว้า

การศึกษาค้นคว้าครั้งนี้ ผู้วิจัยกำหนดความมุ่งหมาย ดังนี้

1. เพื่อเปรียบเทียบความเสียหายของนักเรียนก่อนและหลังการเข้าร่วมกิจกรรมยุวกาชาด
2. เพื่อเปรียบเทียบความเสียหายของนักเรียนก่อนและหลังการเข้าร่วมกิจกรรม ของนักเรียน

กลุ่มแรงจูงใจสูง

3. เพื่อเปรียบเทียบความเสียหายของนักเรียนก่อนและหลังการเข้าร่วมกิจกรรม ของนักเรียน

กลุ่มแรงจูงใจต่ำ

4. เพื่อเปรียบเทียบความเสียหายจากการเข้าร่วมกิจกรรม ของนักเรียนที่มีแรงจูงใจต่างกัน

สมมุติฐานการศึกษาค้นคว้า

ในการศึกษาค้นคว้าครั้งนี้มีสมมุติฐาน ดังนี้

1. นักเรียนที่เข้าร่วมกิจกรรมยุวกาชาดมีความเสียหายหลังเข้าร่วมกิจกรรมสูงกว่าก่อนเข้าร่วมกิจกรรม
2. นักเรียนกลุ่มแรงจูงใจสูงที่เข้าร่วมกิจกรรมยุวกาชาดมีความเสียหายหลังเข้าร่วมกิจกรรม สูงกว่า

ก่อนเข้าร่วมกิจกรรม

3. นักเรียนกลุ่มแรงจูงใจต่ำที่เข้าร่วมกิจกรรมยุวกาชาดมีความเสียหายหลังเข้าร่วมกิจกรรม สูงกว่า

ก่อนเข้าร่วมกิจกรรม

4. นักเรียนกลุ่มแรงจูงใจสูงมีความเสียหายจากการเข้าร่วมกิจกรรม สูงกว่านักเรียนกลุ่มแรงจูงใจต่ำ

ขอบเขตของการศึกษาค้นคว้า

ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

1. ประชากร

ประชากรที่ใช้ในการศึกษาค้นคว้าครั้งนี้เป็นนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 โรงเรียนวัดพรหมสุวรรณ

สามัคคี สำนักงานเขตบางแค สังกัดกรุงเทพมหานคร ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2546 ที่เข้าร่วมกิจกรรมยุวกาชาด มีจำนวนทั้งสิ้น 107 คน

2. กลุ่มตัวอย่าง

กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการศึกษาค้นคว้า เป็นนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 โรงเรียนวัดพรหมสุวรรณ

สามัคคี สำนักงานเขตบางแค สังกัดกรุงเทพมหานคร ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2546 ที่เข้าร่วมกิจกรรมยุวกาชาด

และมีความเสียสละอยู่ในกลุ่มต่ำ จำนวน 20 คน แล้วแบ่งออกเป็น 2 กลุ่ม คือ กลุ่มที่มีแรงจูงใจในการเข้าร่วมกิจกรรมยุวกาชาดระดับสูง จำนวน 10 คน และกลุ่มที่มีแรงจูงใจในการเข้าร่วมกิจกรรมยุวกาชาดระดับต่ำ จำนวน 10 คน โดยมีขั้นตอน ดังนี้

2.1 ดำเนินการสอบวัดความเสียสละของนักเรียนจำนวน 107 คน

2.2 นำคะแนนที่ได้มาเรียงลำดับจากต่ำไปหาสูง แล้วเลือกนักเรียนที่มีความเสียสละอยู่ใน

กลุ่มต่ำ คือ นักเรียนที่มีคะแนนต่ำกว่าเปอร์เซ็นต์ไทล์ที่ 25 (P_{25}) ซึ่งมีจำนวน 28 คน

2.3 ดำเนินการสอบวัดแรงจูงใจในการเข้าร่วมกิจกรรมยุวกาชาดของนักเรียนจำนวน 28 คน

เพื่อนำคะแนนที่ได้มาเรียงลำดับจากต่ำไปหาสูง โดยนักเรียนที่มีคะแนนในช่วงกลาง จำนวน 8 คน คัดออกแล้วเลือกนักเรียนที่มีคะแนนสูง จำนวน 10 คน เป็นกลุ่มที่มีแรงจูงใจระดับสูง และเลือกนักเรียนที่มีคะแนนต่ำ จำนวน 10 คน เป็นกลุ่มที่มีแรงจูงใจระดับต่ำ

3. ตัวแปรที่ศึกษา

3.1 ตัวแปรจัดกระทำ คือ แผนการจัดกิจกรรมยุวกาชาด

3.2 ตัวแปรตาม คือ ความเสียสละ

3.3 ตัวแปรที่ใช้ในการจัดกลุ่ม คือ แรงจูงใจในการเข้าร่วมกิจกรรม

4. ระยะเวลาที่ใช้ในการศึกษาค้นคว้า

กำหนดระยะเวลาในการพัฒนาความเสียสละของนักเรียน ซึ่งกำหนดระยะเวลาในการพัฒนา

ความเสียสละสัปดาห์ละ 4 คาบ คาบละ 50 นาที รวมเป็นระยะเวลา 3 สัปดาห์ คือ ช่วงเดือนธันวาคม พ.ศ. 2546 ถึงเดือนมกราคม พ.ศ. 2547

เครื่องมือที่ใช้ในการศึกษาค้นคว้า

ในการศึกษาค้นคว้าครั้งนี้ ได้สร้างเครื่องมือเพื่อใช้ในการศึกษา 3 ชนิด คือ

1. แบบสอบถามวัดความเสียสละ
2. แบบสอบถามวัดแรงจูงใจในการเข้าร่วมกิจกรรมยุวกาชาด
3. แผนการจัดกิจกรรมยุวกาชาด

การเก็บรวบรวมข้อมูล

ผู้วิจัยดำเนินการเก็บรวบรวมข้อมูล ดังนี้

1. ขออนุญาตผู้บังคับบัญชาของผู้วิจัย เพื่อดำเนินการเก็บรวบรวมข้อมูลจากกลุ่มตัวอย่าง โดยขอความร่วมมืออาจารย์ประจำชั้นของกลุ่มตัวอย่าง เพื่อดำเนินการสอบก่อนการทดลองและสอบหลังการทดลอง

2. ดำเนินการสอบวัดความเสียสละของนักเรียน เพื่อนำมาใช้เป็นกลุ่มตัวอย่างในการทดลอง คือ นักเรียน

ที่มีความเสียสละอยู่ในกลุ่มต่ำ โดยให้นักเรียนประเมินตนเอง (Pretest) เพื่อใช้เป็นข้อมูลในการเปรียบเทียบกับคะแนนความเสียสละหลังการเข้าร่วมกิจกรรม

3. ดำเนินการสอบวัดแรงจูงใจในการเข้าร่วมกิจกรรมยุวกาชาด เพื่อแยกกลุ่มตัวอย่างที่มีความเสียสละ อยู่ในกลุ่มต่ำออกเป็น 2 กลุ่ม คือ กลุ่มที่มีแรงจูงใจในการเข้าร่วมกิจกรรมสูงจำนวน 10 คน กับกลุ่มที่มีแรงจูงใจในการเข้าร่วมกิจกรรมต่ำ จำนวน 10 คน

4. กำหนดระยะเวลาในการพัฒนาความเสียสละของนักเรียน ซึ่งกำหนดสัปดาห์ละ 4 คาบ คาบละ 50 นาที

รวมเป็นระยะเวลา 3 สัปดาห์ คือ ช่วงเดือนธันวาคม พ.ศ. 2546 – เดือนมกราคม พ.ศ. 2547

5. ดำเนินการจัดกิจกรรมเพื่อพัฒนาความเสียสละของนักเรียนโดยใช้แผนการจัดกิจกรรมที่ผู้วิจัยสร้างขึ้น ตามระยะเวลาที่กำหนด

6. ดำเนินการสอบวัดความเสียสละ หลังเสร็จสิ้นการเข้าร่วมกิจกรรมยุวกาชาด (Posttest) เพื่อวัดความเสียสละ โดยให้นักเรียนกลุ่มตัวอย่างประเมินตนเองด้วยการตอบแบบสอบถามวัดความเสียสละชุดเดิมอีกครั้ง

7. ตรวจสอบและคัดเลือกแบบสอบถามที่สมบูรณ์มาตรวจให้คะแนนตามเกณฑ์ที่ตั้งไว้ เพื่อใช้ในการ

วิเคราะห์ข้อมูลต่อไป

วิธีดำเนินการทดลอง

ในการดำเนินการทดลอง ผู้วิจัยดำเนินการตามขั้นตอน 3 ขั้นตอน ดังนี้
ขั้นตอนที่ 1 ขั้นก่อนการทดลอง

1.1 ดำเนินการทดสอบวัดความเสียหายของนักเรียน เพื่อนำมาใช้เป็นกลุ่มตัวอย่างในการทดลอง

โดยเลือกนักเรียนที่มีความเสียหายอยู่ในกลุ่มต่ำ คือมีคะแนนต่ำกว่าเปอร์เซ็นต์ไทล์ที่ 25 (P_{25}) ลงมา

1.2 ดำเนินการทดสอบวัดแรงจูงใจในการเข้าร่วมกิจกรรมยุวกาชาด กับนักเรียนกลุ่มที่มี

ความเสียหายอยู่ในกลุ่มต่ำ เพื่อแยกกลุ่มตัวอย่างออกเป็น 2 กลุ่ม คือ กลุ่มที่มีแรงจูงใจในการเข้าร่วมกิจกรรมสูงจำนวน 10 คน กับกลุ่มที่มีแรงจูงใจในการเข้าร่วมกิจกรรมต่ำ จำนวน 10 คน

ขั้นตอนที่ 2 ขั้นการทดลอง

2.1 กำหนดวัน เวลา และระยะเวลาในการจัดกิจกรรมการทดลอง ซึ่งจัดในช่วงหลังเลิกเรียน

คือช่วงเวลา 15.40 – 16.30 ทุกวันจันทร์ – วันพฤหัสบดี เป็นเวลา 3 สัปดาห์ ในจำนวนกิจกรรมทั้งสิ้น 10 กิจกรรม

2.2 ดำเนินการจัดกิจกรรมเพื่อพัฒนาความเสียหายของนักเรียน ตามแผนการจัดกิจกรรมและ

วัน และเวลาที่ผู้วิจัยสร้างขึ้น พร้อมทั้งประเมินกิจกรรมทุกกิจกรรมที่จัดขึ้นทุกครั้งหลังจากเสร็จสิ้นกิจกรรม

ขั้นตอนที่ 3 ขั้นหลังการทดลอง

3.1 ดำเนินการสอบวัดความเสียหาย หลังเสร็จสิ้นการเข้าร่วมกิจกรรมยุวกาชาด (Posttest)

เพื่อวัดความเสียหาย โดยให้นักเรียนกลุ่มตัวอย่างตอบแบบสอบถามวัดความเสียหายชุดเดิมอีกครั้ง

3.2 นำแบบสอบถามที่ได้มาตรวจให้คะแนนตามเกณฑ์ที่ตั้งไว้เพื่อใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูลต่อไป

การวิเคราะห์ข้อมูล

ในการวิเคราะห์ข้อมูล หลังจากตรวจสอบความสมบูรณ์ของแบบสอบถามทั้งหมดแล้ว ผู้วิจัยดำเนินการโดยใช้โปรแกรม SPSS ตามขั้นตอน ดังนี้

1. วิเคราะห์โดยหาค่าเฉลี่ย (\bar{X}) ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ($S.$) และสัมประสิทธิ์ความผันแปร ($C.V.$)

2. เปรียบเทียบความแตกต่างค่าเฉลี่ย (\bar{X}) ความเสียหายของนักเรียน ก่อนและหลังเข้าร่วมกิจกรรมยุวกาชาด โดยใช้การวิเคราะห์ความแตกต่างของค่าเฉลี่ยของกลุ่ม ตัวอย่าง 2 กลุ่มที่ไม่เป็นอิสระต่อกัน โดยใช้ t – test for Dependent sample (ชูศรี วงศ์รัตน์. 2541 : 192 – 193)

3 เปรียบเทียบความแตกต่างของค่าเฉลี่ย (\bar{X}) ความเสียหายของนักเรียนที่มีแรงจูงใจแตกต่างกัน โดยใช้การวิเคราะห์ความแตกต่างของค่าเฉลี่ยของกลุ่มตัวอย่าง 2 กลุ่มที่เป็นอิสระต่อกัน โดยใช้

t – test for Independent sample (ชูศรี วงศ์รัตน์. 2541 : 167)

สรุปผลการวิเคราะห์ข้อมูล

ในการวิเคราะห์ข้อมูล ผู้วิจัยดำเนินการสรุปผลการวิเคราะห์ข้อมูล มีรายละเอียดดังนี้

1. นักเรียนที่เข้าร่วมกิจกรรมยุวกาชาดมีความเสียหายหลังเข้าร่วมกิจกรรม สูงกว่าก่อนเข้าร่วมกิจกรรม

อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

2. นักเรียนกลุ่มแรงจูงใจสูงที่เข้าร่วมกิจกรรมยุวกาชาดมีความเสียหายหลังเข้าร่วมกิจกรรม สูงกว่าก่อนเข้าร่วมกิจกรรม อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

3. นักเรียนกลุ่มแรงจูงใจต่ำที่เข้าร่วมกิจกรรมยุวกาชาดมีความเสียหายหลังเข้าร่วมกิจกรรม สูงกว่าก่อน

เข้าร่วมกิจกรรม อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

4. นักเรียนกลุ่มแรงจูงใจสูงมีความเสียหายจากการเข้าร่วมกิจกรรมยุวกาชาด สูงกว่านักเรียน

กลุ่มแรงจูงใจต่ำ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

การอภิปรายผล

การวิจัยครั้งนี้เป็นการวิจัยเพื่อศึกษาผลการใช้แผนกิจกรรมยุวกาชาดในการพัฒนาความเสียหายของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 โรงเรียนวัดพรหมสุวรรณสามัคคี สังกัดสำนักงานเขตบางแค กรุงเทพมหานคร ปรากฏผลการวิจัย ดังนี้

1. ความเสียหายก่อนและหลังเข้าร่วมกิจกรรมยุวกาชาด โดยใช้แผนกิจกรรมยุวกาชาด

นักเรียนกลุ่มทดลองที่ได้รับการพัฒนาความเสียหายด้วยแผนกิจกรรมยุวกาชาดมีความเสียหาย

หลังเข้าร่วมกิจกรรมยุวกาชาดสูงกว่าก่อนเข้าร่วมกิจกรรมยุวกาชาดอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ

.05 ซึ่งเป็นไปตามสมมุติฐานข้อที่กล่าวว่า "นักเรียนที่เข้าร่วมกิจกรรมยุวกาชาด มีความเสียหายหลังเข้าร่วมกิจกรรมสูงกว่าก่อนเข้าร่วมกิจกรรม" จะเห็นได้ว่า การใช้แผนกิจกรรมยุวกาชาดเป็นวิธีหนึ่ง

จะทำให้นักเรียนมีการพัฒนาความเสียสละได้สูงขึ้นกว่าเดิม เพราะเป็นการให้ข้อมูลเกี่ยวกับความเสียสละ และเปิดโอกาสให้นักเรียนศึกษาด้วยตนเอง จึงทำให้เกิดความเสียสละมากขึ้นจนสามารถนำไปใช้ต่อไปได้ ซึ่งผลการวิจัยครั้งนี้สอดคล้องกับผลการวิจัยของสุรเดช

พระลัทธิรักษา (2542) ได้ศึกษากิจกรรมการเรียนการสอนยุวกาชาดเสริมสร้างความรู้คู่คุณธรรม สอดคล้องกับความมุ่งหมายและหลักการในพระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. 2541 พบว่า กิจกรรมการเรียนการสอนยุวกาชาดในสถานศึกษาสามารถทำให้เยาวชนปรับเปลี่ยนพฤติกรรมไปในทางที่ดีขึ้น กล่าวได้ว่าเป็นกิจกรรมที่เน้นความรู้คู่คุณธรรม โดยเฉพาะสมาชิกยุวกาชาด มีการเปลี่ยนแปลงพฤติกรรมทางด้านคุณธรรมมากกว่าเด็กอื่นในวัยเดียวกัน สรุปได้ว่า ความมุ่งหมาย หลักการ นโยบาย แนวทาง กระบวนการ และกิจกรรมระหว่างพระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. 2542 กับกิจกรรมการเรียนมีความสอดคล้องกันทุกประการ ฉะนั้น ผลการวิจัยแสดงให้เห็นถึง ขบวนการยุวกาชาดที่มีต่อผลการเปลี่ยนแปลงพฤติกรรมของเยาวชนไปในทางที่พึงประสงค์ของสังคม สมควรที่สถานศึกษาจะนำไปพิจารณาในการส่งเสริมให้นักเรียนเข้าร่วมกิจกรรมยุวกาชาด โดยจัดการเรียนการสอนให้สอดคล้องกับความต้องการ ความสนใจของผู้เรียนรวมถึงการที่เปิดโอกาสให้ทำกิจกรรมร่วมกับองค์กรภายนอกทั้งภาครัฐและเอกชนโดยเฉพาะอย่างยิ่งกับเหล่ากาชาดจังหวัด สิ่งต่างๆ เหล่านี้จะทำให้สมาชิกยุวกาชาดเป็นเยาวชนที่มีคุณค่า ทั้งในการพัฒนาคุณภาพชีวิตของตนเอง และส่วนรวมต่อไปในอนาคต

จากผลการวิจัยครั้งนี้แสดงให้เห็นว่า การใช้แผนกิจกรรมยุวกาชาดเป็นวิธีหนึ่งที่สามารถช่วยพัฒนาผู้เรียนให้มีความเสียสละสูงขึ้น ทั้งนี้เพราะทำให้นักเรียนได้มีการเรียนรู้โดยมีส่วนร่วมในการแสดงความคิดเห็นอย่างอิสระ มีส่วนร่วมในการแสดงบทบาทสมมติ ทำให้เข้าใจเรื่องราวได้เป็นอย่างดี อีกทั้งยังเป็นการฝึกให้นักเรียนได้รู้จักการแก้ปัญหา การตัดสินใจและสามารถนำไปใช้ใน ชีวิตประจำวันได้

2. ความเสียสละของกลุ่มแรงจูงใจสูง ก่อนและหลังเข้าร่วมกิจกรรมยุวกาชาด โดยใช้แผนกิจกรรม

ยุวกาชาด

นักเรียนกลุ่มแรงจูงใจสูงที่ได้รับการพัฒนาความเสียสละด้วยแผนกิจกรรมยุวกาชาดมีความเสียสละ

หลังเข้าร่วมกิจกรรมยุวกาชาดสูงกว่าก่อนเข้าร่วมกิจกรรมยุวกาชาดอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ซึ่งเป็นไปตามสมมุติฐานข้อที่กล่าวว่า "นักเรียนกลุ่มแรงจูงใจสูงที่เข้าร่วมกิจกรรมยุวกาชาด มีความเสียสละหลังเข้าร่วมกิจกรรมสูงกว่าก่อนเข้าร่วมกิจกรรม" จะเห็นได้ว่า การใช้แผนกิจกรรมยุวกาชาดเป็นวิธีหนึ่งที่จะทำให้ให้นักเรียนกลุ่มแรงจูงใจสูง

มีการพัฒนาความเสียสละได้สูงขึ้นกว่าเดิม เพราะเป็นการให้ข้อมูลเกี่ยวกับความเสียสละ และเปิดโอกาสให้นักเรียนศึกษาด้วยตนเอง จึงทำให้เกิดความเสียสละมากขึ้นจนสามารถนำไปใช้ต่อไปได้ ซึ่งผลการวิจัยครั้งนี้สอดคล้องกับผลการวิจัยของของกรองแก้ว สาธุสนธิ์ (2529) ได้ศึกษาผลการใช้กิจกรรมกลุ่มเพื่อพัฒนาความเสียสละของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 โรงเรียนวมกพลวิทยาคม

จังหวัดสระบุรี ปีการศึกษา 2528 ผลการวิจัยพบว่า นักเรียนกลุ่มทดลองมีความเสียสละสูงกว่า ก่อนการฝึกอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 และสอดคล้องกับงานวิจัยของ

วัชรพร จับเกตุ (2534) ได้ศึกษาผลของสถานการณ์จำลองที่มีต่อความเสียสละ โดยมีนักเรียนชั้น ประถมศึกษาปีที่ 5

โรงเรียนอินทรมพรรยอนุสรณ์ จังหวัดสมุทรปราการ ปีการศึกษา 2533 ผลการวิจัยพบว่า นักเรียน กลุ่มทดลอง

มีความเสียสละสูงขึ้นกว่าเดิม อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

จากผลการวิจัยครั้งนี้แสดงให้เห็นว่า การใช้แผนกิจกรรมยูวกาชาดเป็นวิธีหนึ่งที่สามารถพัฒนา

ผู้เรียนกลุ่มแรงจูงใจสูงให้มีความเสียสละสูงขึ้น หลังเข้าร่วมกิจกรรมยูวกาชาด

3. ความเสียสละของกลุ่มแรงจูงใจต่ำ ก่อนและหลังเข้าร่วมกิจกรรมยูวกาชาด โดยใช้แผน กิจกรรม

ยูวกาชาด

นักเรียนกลุ่มแรงจูงใจต่ำที่ได้รับการพัฒนาความเสียสละด้วยแผนกิจกรรมยูวกาชาดมีความเสียสละ

หลังเข้าร่วมกิจกรรมยูวกาชาดสูงกว่าก่อนเข้าร่วมกิจกรรมยูวกาชาดอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ

.05 ซึ่งเป็นไปตามสมมุติฐานข้อที่กล่าวว่า "นักเรียนกลุ่มแรงจูงใจต่ำที่เข้าร่วมกิจกรรมยูวกาชาด มีความเสียสละหลังเข้าร่วมกิจกรรม

สูงกว่าก่อนเข้าร่วมกิจกรรม" จะเห็นได้ว่า การใช้แผนกิจกรรมยูวกาชาดสามารถทำให้นักเรียนกลุ่ม แรงจูงใจต่ำ

มีการพัฒนาความเสียสละได้สูงขึ้นกว่าเดิม เพราะเป็นการให้ข้อมูลเกี่ยวกับความเสียสละ และเปิด โอกาสให้นักเรียนศึกษาด้วยตนเอง จึงทำให้เกิดความเสียสละมากขึ้นจนสามารถนำไปใช้ได้ ซึ่ง ผลการวิจัยครั้งนี้สอดคล้องกับ

ผลการวิจัยของ กาญจนนา เลิศธีระวิวัฒน์ (2533 : 69) ที่ได้ศึกษาผลการใช้บทบาทสมมุติที่มีต่อการ ฟังตนเองของ

นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 โรงเรียนเทศบาลสวนสนุก อำเภอเมือง จังหวัดขอนแก่น ผลการ ทดลองปรากฏว่า การให้ข้อเสนอเทศทำให้นักเรียนมีการฟังตนเองสูงขึ้นกว่าเดิมอย่างมีนัยสำคัญทาง สถิติที่ระดับ .01

จากผลการวิจัยครั้งนี้แสดงให้เห็นว่า การใช้แผนกิจกรรมยูวกาชาดเป็นวิธีหนึ่งที่สามารถพัฒนา

ผู้เรียนกลุ่มแรงจูงใจต่ำให้มีความเสียสละสูงขึ้น หลังเข้าร่วมกิจกรรมยูวกาชาด

4. ความเสียสละจากการเข้าร่วมกิจกรรม ของนักเรียนที่มีแรงจูงใจสูงและนักเรียนที่มี แรงจูงใจต่ำ

นักเรียนที่มีแรงจูงใจในการเข้าร่วมกิจกรรมสูงมีความเสียสละหลังเข้าร่วมกิจกรรม สูงกว่านักเรียนที่มีแรงจูงใจในการเข้าร่วมกิจกรรมยุคกาชาดต่ำ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ซึ่งเป็นไปตามสมมติฐานข้อที่กล่าวว่า “ นักเรียนที่มีแรงจูงใจในการเข้าร่วมกิจกรรมยุคกาชาดสูง มีความเสียสละหลังเข้าร่วมกิจกรรมสูงกว่า

นักเรียนที่มีแรงจูงใจในการเข้าร่วมกิจกรรมยุคกาชาดต่ำ ” จะเห็นได้ว่า แรงจูงใจในการเข้าร่วมกิจกรรมยุคกาชาด

มีผลต่อการพัฒนาความเสียสละ ซึ่งผลการวิจัยครั้งนี้สอดคล้องกับงานวิจัยของ โสภนา แจ่มยวง (2538) ได้ศึกษาการเปรียบเทียบความสามารถในการอ่านและเขียนภาษาไทยของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 ที่มีระดับแรงจูงใจในการเข้าร่วมกิจกรรมการเรียนต่างกัน และได้รับการสอนตามแนวทฤษฎีอรรถฐานกับการสอนตามคู่มือครู ผลการวิจัยพบว่า นักเรียนที่มีระดับแรงจูงใจในการเรียนภาษาไทยต่างกัน มีความสามารถในการอ่านและการเขียนภาษาไทยแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ .01 และสอดคล้องกับคำกล่าวของนวลฉวี วิศาลศิริกุล (2538) กล่าวว่า แรงจูงใจเป็นสิ่งที่ทำให้บุคคลเกิดพลังที่จะแสดงพฤติกรรมต่าง ๆ อันที่จะทำให้เกิดการกระทำหรือไม่กระทำการใด และทำให้เกิดความพร้อมในการเรียนได้เป็นอย่างดี นอกจากนี้แรงจูงใจทำให้บุคคลหรือผู้เรียนสามารถไปสู่จุดมุ่งหมายปลายทางตามที่คาดหวังไว้

ผลการวิจัยครั้งนี้แสดงให้เห็นว่า แรงจูงใจมีผลต่อการเรียนพัฒนาความเสียสละของนักเรียนเป็น

อันมาก เพราะการที่มีแรงจูงใจในการเข้าร่วมกิจกรรมสูงย่อมส่งผลให้มีความเสียสละสูงกว่า

ดังนั้นการศึกษาค้นคว้าครั้งนี้ แสดงให้เห็นว่าการพัฒนาความเสียสละโดยใช้แผนกิจกรรมยุคกาชาด

ทำให้นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 มีความเสียสละเพิ่มขึ้น และแรงจูงใจในการเข้าร่วมกิจกรรมสูง มีผลต่อการพัฒนาความเสียสละให้สูงขึ้นมากกว่าแรงจูงใจในการเข้าร่วมกิจกรรมต่ำ

ข้อเสนอแนะ

1. ข้อเสนอแนะทั่วไป

1.1 การศึกษาวิจัยในครั้งนี้ แสดงให้เห็นว่าการใช้แผนกิจกรรมยุคกาชาดสามารถพัฒนาความเสียสละของนักเรียนได้ จึงเป็นแนวทางสำหรับครูผู้สอน ครูแนะแนวและผู้ที่มีส่วนเกี่ยวข้องสามารถนำวิธีการใช้แผนกิจกรรมยุคกาชาดไปพัฒนาความเสียสละของนักเรียน

1.2 ควรมีการฝึกอบรมให้ความรู้เกี่ยวกับการใช้แผนการจัดกิจกรรมยุคกาชาดแก่ครูและผู้ที่มีส่วนเกี่ยวข้องกับนักเรียน เพื่อให้รู้จักนำไปใช้ประยุกต์ใช้เพื่อพัฒนาคุณธรรม จริยธรรมและพฤติกรรมด้านอื่น ๆ ต่อไป

2. ข้อเสนอแนะในการวิจัย

2.1 ควรมีการนำการใช้แผนการจัดกิจกรรมพัฒนาความเสี่ยสละไปดัดแปลง เพื่อทดลองใช้กับนักเรียนในระดับชั้นอื่นๆ บ้าง เพื่อที่จะได้พัฒนาความเสี่ยสละในทุกๆระดับชั้น อันจะทำให้ นักเรียนมีจริยธรรมด้านความเสี่ยสละสูงขึ้น ซึ่งทำให้บรรยากาศการปรับตัวของการอยู่ร่วมกันในสังคม ทั้งในและนอกโรงเรียนดีขึ้น

2.2 ควรทดลองใช้แผนกิจกรรมยูวกาชาดกับการพัฒนาความเสี่ยสละของนักเรียนที่มีระดับสติปัญญาต่างกัน หรือตัวแปรอื่นๆ ทางจิตวิทยาอื่นๆ เช่น ความรับผิดชอบ ความเชื่อมั่นในตนเอง การตัดสินใจแก้ปัญหา และพฤติกรรมประชาธิปไตย เป็นต้น

2.3 ควรทดลองใช้วิธีการอื่นๆ เช่น เทคนิคแม่แบบ วิดีทัศน์ เป็นต้น ว่าสามารถพัฒนาความเสี่ยสละได้หรือไม่ นอกจากการใช้แผนกิจกรรมยูวกาชาด

2.4 ควรใช้เครื่องมือที่หลากหลาย ควบคู่กันในการวัดคุณธรรม จริยธรรมด้านความเสี่ยสละ เช่น แบบสังเกต แบบรายงานตนเอง แบบสัมภาษณ์ การใช้เทคนิคสังคมมิติ และแบบทดสอบชนิดสถานการณ์ เป็นต้น

บรรณานุกรม

บรรณานุกรม

- กาญจนา เลิศธีระวิวัฒน์ (2533). ผลการใช้บทบาทสมมุติที่มีต่อการพึ่งตนเองของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 โรงเรียนเทศบาลสวนสนุก อำเภอเมือง จังหวัดขอนแก่น. ปรินญาณิพนธ์ กศ.ม. (จิตวิทยาแนะแนว).
- กรุงเทพฯ : บัณฑิตวิทยาลัย. มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร. ถ่ายเอกสาร.
- กมลรัตน์ หล้าสว่างษ์. (2529). การศึกษารายบุคคลเป็นรายกรณี. กรุงเทพฯ : ศูนย์หนังสือมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒประสานมิตร ประสานมิตร.
- กรมวิชาการ. (2544). หลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐาน พ.ศ. 2544. กรุงเทพฯ .พิมพ์ครั้งที่ 1 : โรงพิมพ์องค์การรับส่งสินค้าและพัสดุภัณฑ์.
- กรมวิชาการ. (2545). การจัดกิจกรรมพัฒนาผู้เรียน. กรุงเทพฯ .พิมพ์ครั้งที่ 1 : โรงพิมพ์องค์การรับส่งสินค้าและพัสดุภัณฑ์.
- กรมวิชาการ. (2546). การบริหารงานบุคลากรในโรงเรียน สังกัดกรุงเทพมหานคร. กรุงเทพฯ. ฝ่ายลูกเสือและบุคลากร กองโรงเรียน สำนักการศึกษา กรุงเทพมหานคร.
- กรองแก้ว สาธุสนธิ์. (2529). ผลการใช้กิจกรรมกลุ่มเพื่อพัฒนาความเสียสละของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 โรงเรียนมวกเหล็กวิทยา จังหวัดสระบุรี. ปรินญาณิพนธ์ กศ.ม. กรุงเทพฯ : บัณฑิตวิทยาลัย. มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร. ถ่ายเอกสาร.
- กรมพลศึกษา กองยุวกาชาด. (2530). คู่มือผู้บริหารงานยุวกาชาด. กรุงเทพฯ : ชุรสภา ลาดพร้าว.
- กองยุวกาชาด. (2538ก). คู่มืออบรมยุวกาชาด. กรุงเทพฯ : เทคนิค 19.
- กองยุวกาชาด. (2538ข). คู่มืออบรมอาสายุวกาชาด. กรุงเทพฯ
- เจือจันทร์ จงสถิตอยู่. (2525). "ความต้องการทางการศึกษา : โอกาสและทางเลือก". วารสารการศึกษาแห่งชาติ. 2 :17 – 26 ; ธันวาคม 2524 - มกราคม 2525.
- ชูศรี วงศ์รัตนะ. (2541). เทคนิคการใช้สถิติเพื่อการวิจัย. พิมพ์ครั้งที่ 7. กรุงเทพฯ : เทพเนรมิตการพิมพ์.
- ตรีพร ชุมศรี. (2545). การศึกษาแรงจูงใจในการพัฒนาตนเองของพยาบาล จังหวัดสุราษฎร์ธานี. ปรินญาณิพนธ์ กศ.ม. (จิตวิทยาแนะแนว). กรุงเทพฯ : บัณฑิตวิทยาลัย. มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร. ถ่ายเอกสาร.
- ทองพูล เพิ่มดี. (2542). การศึกษาแรงจูงใจของพนักงานห้างสรรพสินค้าในการเข้าเรียนหลักสูตรการศึกษาสายสามัญวิธีเรียนทางไกลของศูนย์การศึกษานอกโรงเรียน กรุงเทพมหานคร 1. ปรินญาณิพนธ์ กศ.ม. (การศึกษาผู้ใหญ่). กรุงเทพฯ : บัณฑิตวิทยาลัย. มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร. ถ่ายเอกสาร.
- ทวี ท่อแก้วและอภรณ์ สินภิบาล. (2517). จิตวิทยาการศึกษา . กรุงเทพฯ : โอเดียนสโตร์.
- ธ.ธรรมศรี. (2513). ชาวพุทธควรรู้. กรุงเทพฯ : โรงพิมพ์เลื่องเชียงจงเจริญ.
- นวลฉวี วิศาลศิริกุล.(2538). แรงจูงใจในการมาเรียนของนักศึกษาโรงเรียนฝึกอาชีพกรุงเทพมหานคร. ปรินญาณิพนธ์ กศ.ม. (การศึกษาผู้ใหญ่). กรุงเทพฯ : บัณฑิตวิทยาลัย. มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร. ถ่ายเอกสาร.
- นันทา ศรีสงทรัพย์. (2545). แรงจูงใจในการตัดสินใจเรียนวิชาเอกธุรกิจศึกษาของนิสิตปริญญาโท มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร. ปรินญาณิพนธ์ ศศ.ม. (ธุรกิจศึกษา). กรุงเทพฯ : บัณฑิตวิทยาลัย. มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ. ถ่ายเอกสาร.
- บรรทม มณีโชติ. (2530). รูปแบบของข้อคำถามวัดลักษณะนิสัยด้านความเสียสละชนิดข้อความและชนิดสถานการณ์ที่มีต่อคุณภาพของแบบทดสอบ. ปรินญาณิพนธ์. กศ.ม. (การวัดผลการศึกษา). กรุงเทพฯ : บัณฑิตวิทยาลัย. มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ.

- บรรพต วีระสัย. (2517 : 304 -309). *รัฐศาสตร์ทั่วไป*. กรุงเทพฯ. ฝ่ายตำราและอุปกรณ์การศึกษา.
มหาวิทยาลัยรามคำแหง.
- บุญชม ศรีสะอาด. (2528) . *การวัดและการประเมินผลทางการศึกษา* . มหาสารคาม : คณะศึกษาศาสตร์
มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร.
- เบญจมาภรณ์ มะวิญชร. (2545). *แรงจูงใจในการปฏิบัติงานของพนักงานสายงานโรงงานรังสิต บริษัทไทยน้ำทิพย์ จำกัด*.
ปริญญาณิพนธ์ กศ.ม. (การจัดการ). กรุงเทพฯ : บัณฑิตวิทยาลัย. มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร.
ถ่ายเอกสาร.
- เบญจวรรณ สหวัชรินทร์. (2533). *การศึกษาความต้องการนิเทศการสอนของครูผู้สอนกิจกรรมยุวกาชาดในโรงเรียน
มัธยมศึกษา สังกัดกรมสามัญศึกษา*. เขตการศึกษา 1. วิทยานิพนธ์ ค.ม. (วิชาเอกบริหารศึกษา) . กรุงเทพฯ :
บัณฑิตวิทยาลัย. จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย. ถ่ายเอกสาร.
- ประหยัด ทองมาก. (2529). *ความวิตกกังวล นิสัยในการเรียนและแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ของนักเรียนที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการ
เรียนสูงและต่ำกว่าระดับความสามารถ*. กรุงเทพฯ วิทยานิพนธ์ (ค.ม.). กรุงเทพฯ: บัณฑิตวิทยาลัย.
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย. ถ่ายเอกสาร.
- ปรีชา วิหคโต. (2524). *การศึกษาประชากรในการประยุกต์หลักพฤติกรรมเพื่อสร้างและรักษาพฤติกรรมที่อยู่ใน
ระเบียบวินัยของนักเรียนในชั้นเรียน*. กรุงเทพฯ. วิทยานิพนธ์ (ค.ด.).จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- พระเทพวิมลโมลี. (2528). *จิตวิทยาความมั่นคง* . กรุงเทพมหานคร
- พจน์ สะเพียรชัย. (2525). "การศึกษากับการพัฒนาเยาวชน". *วารสารการศึกษาแห่งชาติ*. 2 : 7 – 35 ;ธันวาคม 2525 –
มกราคม 2526.
- พงษ์พันธ์ พงษ์โสภา. (2542). *จิตวิทยาการศึกษา*. กรุงเทพฯ : โรงพิมพ์พัฒนาศึกษา.
- มลวิภา ทรงวุฒิศิลป์. (2532). *จิตวิทยาเด็กและวัยรุ่น*. กรุงเทพฯ : มหาวิทยาลัยรามคำแหง.
- มลวัลย์ บำรุงการ. (2531). *การสร้างแบบทดสอบวัดคุณธรรม 4 ประการ ตามพระบรมราโชวาทของรัชกาลที่ 9 สำหรับ
นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3*. ปริญญาณิพนธ์ กศ.ม. (การวัดผลการศึกษา). กรุงเทพฯ: บัณฑิตวิทยาลัย.
มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร. ถ่ายเอกสาร.
- รัตนภรณ์ โพธิ์ทอง. (2544). *กิจกรรมค่ายภาษาอังกฤษเพื่อสร้างแรงจูงใจในการเรียนวิชาภาษาอังกฤษ สำหรับนักเรียนชั้นต้น
ปีที่ 1 วิทยาลัยนาฏศิลปสุพรรณบุรี*. ปริญญาณิพนธ์ ศศ.ม. (การสอนภาษาอังกฤษในฐานะภาษาต่างประเทศ).
กรุงเทพฯ: บัณฑิตวิทยาลัย. มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร. ถ่ายเอกสาร.
- ล้วน สายยศและอังคณา สายยศ. (2538). *เทคนิคการวิจัยทางการศึกษา*. พิมพ์ครั้งที่ 4 กรุงเทพฯ:
โรงพิมพ์สุวีริยาสาส์น.
- ล้วน สายยศและอังคณา สายยศ. (2543). *สถิติที่ใช้ในการวิจัย* . กรุงเทพฯ : โรงพิมพ์สุวีริยาสาส์น.
- ล้วน สายยศและอังคณา สายยศ. (2543). *การวัดด้านจิตพิสัย*. กรุงเทพฯ : โรงพิมพ์สุวีริยาสาส์น.
- วสัน ปุณผล. (2542). *การพัฒนาความมีวินัยในตนเอง ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 โรงเรียนบางไทรวิทยา
จังหวัดพระนครศรีอยุธยา*. สารนิพนธ์. กศ.ม. (การวัดผลการศึกษา). กรุงเทพฯ : บัณฑิตวิทยาลัย.
มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร.
- วารินทร์ ม่วงสุวรรณ.(2517). *ความสัมพันธ์ระหว่างการอบรมเลี้ยงดูรูปแบบให้ความรักและแบบควบคุมความ
เอื้อเพื่อและวินัยทางสังคม*. ปริญญาณิพนธ์. กศ.ม. (การวัดผลการศึกษา). กรุงเทพฯ : บัณฑิตวิทยาลัย.
มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร.

- ศุวิมล ควเรเจริญ. (2535). การศึกษาแรงจูงใจในการเลือกประกอบอาชีพของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 เขตการศึกษา 11 . ปรินญาณิพนธ์ กศ.ม. (จิตวิทยาแนะแนว). กรุงเทพฯ : บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร. ถ่ายเอกสาร.
- สว่างจิตร์ พัชรมณีปกรณ์. (2541). แรงจูงใจในการเลือกเรียนวิชาเอกคอมพิวเตอร์ของนักศึกษา สถาบันเทคโนโลยีราชมงคลในเขตกรุงเทพมหานคร. ปรินญาณิพนธ์. กศ.ม.(คอมพิวเตอร์ศึกษา). กรุงเทพฯ : มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร. ถ่ายเอกสาร.
- สิริ เกิดไฟโรจน์. (2529). การศึกษาการใช้หลักสูตรยวภูษาตราระดับประถมศึกษา พุทธศักราช 2528 ในโรงเรียนประถมศึกษา สังกัดสำนักงานคณะกรรมการการประถมศึกษาแห่งชาติ เขตการศึกษา 1. วิทยานิพนธ์ ค.ม. (วิชาเอกประถมศึกษา). กรุงเทพฯ : บัณฑิตวิทยาลัย จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย. ถ่ายเอกสาร.
- สุดา ตนะวรรณสมบัติ. (2538). การศึกษาสถานภาพและความต้องการในการใช้สื่อการสอนกิจกรรมยวภูษาตราของครูประถมศึกษา สังกัดกรุงเทพมหานคร. ปรินญาณิพนธ์. กศ.ม.(การศึกษาผู้ใหญ่). กรุงเทพฯ : มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร. ถ่ายเอกสาร.
- สุพรรณิ เสาวดี (2543 : บทคัดย่อ). ศึกษาเรื่องมูลเหตุจูงใจในการเลือกเรียนกลุ่มวิชาการบัญชีของนักเรียนระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ วิทยาลัยพาณิชยการธนบุรี. ปรินญาณิพนธ์. ศศ.ม. (การบัญชี). กรุงเทพฯ : มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร. ถ่ายเอกสาร.
- สุรเดช พระลัภรักษา. (2542. พฤษภาคม - มิถุนายน). การจัดกิจกรรมการเรียนการสอนยวภูษาตราเสริมสร้างความรู้คู่คุณธรรมสอดคล้องกับความมุ่งหมายและหลักการในพระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. 2541. วารสารยวภูษาตรา. (292) : 33.
- โสภณา แจ่มยวง. (2528). การเปรียบเทียบความสามารถในการอ่านและการเขียนภาษาไทยของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 ที่มีระดับแรงจูงใจในการเรียนต่างกัน และได้รับการสอนตามแนวทฤษฎีอรรถฐานกับการสอนตามคู่มือครู. ปรินญาณิพนธ์. กศ.ม.(การมัธยมศึกษา). กรุงเทพฯ : มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร. ถ่ายเอกสาร.
- สำนักการศึกษา. (2542). คู่มือการบริหารงานยวภูษาตราในโรงเรียน สังกัดกรุงเทพมหานคร. กรุงเทพฯ : งานผลิตสื่อการเรียนการสอน ฝ่ายนวัตกรรมและเทคโนโลยี กองวิชาการ สำนักการศึกษา.
- สำเร็จ บุญเรืองรัตน์. (2528). ลักษณะหลากหลาย – วิธีหลาย : การประยุกต์ใช้วิเคราะห์ความเที่ยงตรงของแบบทดสอบ. กรุงเทพฯ : โรงพิมพ์สยามศึกษา.
- สำนักงานเขตบางแค. (2544). คู่มืออบรมข้าราชการครู สำนักงานเขตบางแค กรุงเทพมหานคร.
- อภิรักษ์ วงษ์ศิริ. (2530). หลักสูตรยวภูษาตรา. กรุงเทพฯ : ถ่ายเอกสาร.
- อัญชลี พวงสมบัติ.(2540: บทคัดย่อ). ศึกษาเรื่องแรงจูงใจในการเข้าเรียนของนักศึกษาหลักสูตรระยะสั้น คณะวิชาคหกรรม ในวิทยาลัยสารพัดช่างสมุทรปราการ. ปรินญาณิพนธ์. กศ.ม.(คหกรรมศึกษา). กรุงเทพฯ : มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร. ถ่ายเอกสาร.
- Boshier, Roger W. (1971) "Motivation Orientations of Adult Education Participants : A Factor Analytic Exploration of Houle's Typology,"
- Moratain, Barry R. and John C. Smart. (1970) "Reasons for Participation in Adult Education Courses : A Multivariate Analysis of Group Differences,"

ภาคผนวก

ภาคผนวก ก

รายชื่อผู้เชี่ยวชาญ

ผู้เชี่ยวชาญในการตรวจแบบสอบถามวัดความเสียสละและแบบสอบถามวัดแรงจูงใจในการเข้าร่วม กิจกรรมยุวภาษา

- 1 รองศาสตราจารย์วิญญา วิศาลาภรณ์ ภาควิชาการวัดผลและวิจัยการศึกษา
คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ
- 2 ดร. วิไล ทองแผ่ ผู้อำนวยการสำนักวัฒนธรรม
สถาบันราชภัฏเทพสตรี จังหวัดลพบุรี
- 3 ดร. ศิริเชษฐ สัมพะมาน พัฒนา นักวิชาการ ระดับ 7 อาจารย์ประจำสาขา
มนุษยและสังคม จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย
- 4 อาจารย์ธีรศักดิ์ศักดิ์ พลบำรุง นักวิชาการ
กองการอาหารสัตว์ กรมปศุสัตว์
- 5 อาจารย์อุดมศักดิ์ นาคี หัวหน้าฝ่ายทดสอบและประเมินผล
กองวิชาการ สำนักการศึกษา

ผู้เชี่ยวชาญในการตรวจแผนการจัดกิจกรรมยุวภาษา

- 1 อาจารย์สุภาณี สวัสดิ์มงคล อาจารย์ 2 ระดับ 7
โรงเรียนวัดพรหมสุวรรณสามัคคี
- 2 อาจารย์อัมพร พลายน้อย อาจารย์ 2 ระดับ 7
โรงเรียนวัดพรหมสุวรรณสามัคคี
- 3 อาจารย์ปรีวีติ บุญรัตพันธ์ อาจารย์ 2 ระดับ 7
โรงเรียนบ้านนายเหรียญ

ภาคผนวก ข

ชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 ปีการศึกษา 2546

โรงเรียนวัดพรหมสุวรรณสามัคคี สำนักงานเขตบางแค กรุงเทพมหานคร

ครั้งที่	จุดมุ่งหมาย	กิจกรรม	วัน / เวลา / สถานที่
1	- เพื่อให้ทราบความหมายและเข้าใจคำว่า “เสียสละ”	“เสียสละในความคิดของฉัน”	วัน จันทร์ ที่ 22 ธันวาคม 2546 เวลา 15.30 – 16.20 น. ห้องป.4/3
2	- เพื่อให้ทราบถึงประโยชน์ของการเสียสละ	“ประโยชน์ของการเสียสละ”	วัน อังคาร ที่ 23 ธันวาคม 2546 เวลา 15.30 – 16.20 น. ห้องป.4/3
3	- สร้างเสริมความมีน้ำใจไม่เอาเปรียบผู้อื่นและการสละทรัพย์	- เกม “แลกเงิน”	วัน พุธ ที่ 24 ธันวาคม 2546 เวลา 15.30 – 16.20 น. ห้องป.4/3
4	- สร้างเสริมการสละสิ่งของ	- เกม “สละตัวอักษร”	วัน พฤหัสบดี ที่ 25 ธันวาคม 2546 เวลา 15.30 – 16.20 น. ห้องป.4/3
5	- สร้างเสริมการสละกำลังกาย	- นิทานประกอบรูปภาพเรื่อง “ช่วยกันสร้างสะพาน”	วัน อังคาร ที่ 30 ธันวาคม 2546 เวลา 15.30 – 16.20 น. ห้องป.4/3
6	- สร้างเสริมการเสียสละความคิดและสติปัญญา	- เกม “แข่งเขียนกระดาน”	วันจันทร์ ที่ 5 มกราคม 2547 เวลา 15.30 – 16.20 น. ห้องป.4/3
7	- สร้างเสริมการสละเวลา	- เกม “ถ้าฉันเป็นไอ้”	วันอังคาร ที่ 6 มกราคม 2547 เวลา 15.30 – 16.20 น. ห้องป.4/3
8	- สร้างเสริมการสละความสุขสบาย	- เกม “เก็บเหรียญ”	วันพุธ ที่ 7 มกราคม 2547 เวลา 15.30 – 16.20 น. ห้องป.4/3
9	- สร้างเสริมการสละประโยชน์ส่วนตน	- ร่วมอภิปรายในหัวข้อ “จะทำอย่างไรดี”	วันพฤหัสบดี ที่ 8 มกราคม 2547 เวลา 15.30 – 16.20 น. ห้องป.4/3
10	- เปิดโอกาสให้ยูวากาชาดแสดงทัศนคติของตนเองที่มีต่อการเสียสละ - สรุป	- สมาชิกทุกคนแสดงทัศนะของตนเกี่ยวกับความเสียสละ	วันจันทร์ ที่ 12 มกราคม 2547 เวลา 15.30 – 16.20 น. ห้องป.4/3

*ในการจัดกิจกรรมแต่ละครั้งใช้เวลา 50 นาที

แผนการจัดกิจกรรมยุวกาชาด

ชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 ปีการศึกษา 2546
โรงเรียนวัดพรหมสุวรรณสามัคคี สำนักงานเขตบางแค กรุงเทพมหานคร

ครั้งที่	จุดมุ่งหมาย	กิจกรรม	วิธีดำเนินการ	อุปกรณ์	เวลา
1	- เพื่อให้ทราบ ความหมายและ เข้าใจคำว่า “ เสียสละ”	“ เสียสละ ” ในความคิด ของฉันทัน	แจกกระดาษให้สมาชิกทุกคน 1. “เสียสละ” ในความคิดของฉัน 1.1 ให้สมาชิกแต่ละคนเขียน เกี่ยวกับความหมายของคำว่า “ เสียสละ” ตามความคิดของ ตนเองและพฤติกรรมใดบ้างที่ตน คิดว่าคนกระทำแล้วเป็นความ เสียสละ ลงในกระดาษ 1.2 สมาชิกแต่ละคน นำเสนอ ความคิดที่ตนเขียนไว้ให้เพื่อน ได้รับรู้ 2. “ เสียสละ ”ในความคิด ของกลุ่ม 2.1 ให้สมาชิกแต่ละกลุ่มส่ง ตัวแทนหน่วยมาพูดให้เพื่อนฟัง สมาชิกทั้งหมดช่วยกันอภิปรายหา ข้อยุติของกลุ่มใหญ่ในเรื่องของ ความเสียสละ 2.2 สมาชิกทั้งหมดช่วยกัน อภิปรายหาข้อยุติของกลุ่มใหญ่ใน เรื่องของความเสียสละ	กระดาษ เปล่า	50 นาที

2	- เพื่อให้ทราบถึง ประโยชน์ของ การ เสียสละ	“ ประโยชน์ ของการ เสียสละ ”	แจกกระดาษให้สมาชิกทุกคน 1. ประโยชน์ของการเสียสละ(15 นาที) 1.1 ให้สมาชิกแต่ละกลุ่มระดม พลัง สมองของตนเอง บอก ถึงประโยชน์ของการเสียสละ ให้ได้ มากที่สุดในเวลา 10 นาที 1.2 กลุ่มใดได้มากที่สุด ถือว่า กลุ่มนั้นชนะ 1.3 ให้แต่ละหน่วยส่งตัวแทน ออกมานำเสนอให้เพื่อน ๆ ฟัง	กระดาษ เปล่า	50 นาที
ครั้งที่	จุดมุ่งหมาย	กิจกรรม	วิธีดำเนินการ	อุปกรณ์	เวลา
			1.4 ผู้ดำเนินการและสมาชิก ช่วยกันอภิปรายและสรุปถึง ประโยชน์ของ การเสียสละ		

3	- สร้างเสริม ความมีน้ำใจไม่ เอาเปรียบผู้อื่น และการสละ ทรัพย์	- เกมแลกเงิน	1. ขอสมาชิกในหน่วยเป็น อาสาสมัครสังเกตการณ์ 2 คน เป็นคนชายของ 3 คน 2. ผู้นำแจกสมุดธนาคาร พร้อมเช็คให้สมาชิกซึ่งภายในสมุด ธนาคารบางคนจะมีเงินจำนวนมาก บางคนจะมีเงินจำนวนน้อย 3. เปิดโอกาสให้สมาชิกได้แลก เช็คกับเพื่อน 1 ครั้ง 4. สมาชิกทั้งหมดไปเลือกซื้อ ของจากคนขาย ตามจำนวนที่ ต้องการ โดยถ้าเงินของใครไม่พอ ซื้อให้รวมกันแก้ปัญหา กับเพื่อน ๆ 5. เมื่อจบเกมให้ผู้สังเกตการณ์ พูดถึงพฤติกรรมของสมาชิกแต่ละ คนที่สังเกตได้ 6. ผู้ดำเนินการและสมาชิก ช่วยกันสรุปถึงความรู้สึกตอนที่ตน แลกเช็คกับเพื่อนและซื้อของใน หัวข้อ 6.1 เมื่อได้เงินน้อยกว่าที่เรา จ่ายให้เพื่อนรู้สึกอย่างไร ? 6.2 เมื่อได้เงินมากกว่าที่เรา จ่ายให้เพื่อนรู้สึกอย่างไร 6.3 เมื่อไปซื้อของกับเพื่อน แล้วเงินไม่พอรู้สึกอย่างไร ? 6.4 เมื่อเพื่อนแบ่งเงินให้ซื้อ ของอีก รู้สึกอย่างไร ?		

ครั้งที่	จุดมุ่งหมาย	กิจกรรม	วิธีดำเนินการ	อุปกรณ์	เวลา
			7. สมาชิกและผู้ดำเนินการ ช่วยกันสรุป อีกครั้งหนึ่ง		
4	- สร้างเสริม การสละสิ่งของ	- เกม “ สละ ตัวอักษร ”	1. ผู้ดำเนินการแจกตัวอักษรที่ เตรียมมาให้สมาชิกแต่ละหน่วย 2. ผู้ดำเนินการกำหนดค่าให้ครั้ง ละ 1 คำ ให้สมาชิกแต่ละหน่วย หาวิธีที่จะทำให้กลุ่มของตนมีคำ เหมือนกับผู้ดำเนินการได้เร็วที่สุด 3. หน่วยใดประกอบคำได้เร็วใน แต่ละครั้งถือว่าชนะ 4. ให้สมาชิกบอกถึงความรู้สึก ของตนเอง 5. ผู้ดำเนินการและสมาชิก ร่วมกันสรุป	กระดาษ ตัดเป็น รูป ตัวอักษร ต่าง ๆ	50 นาที

5	- สร้างเสริมการสละกำลังกาย	- นิทานเรื่อง “ช่วยกันสร้างสะพาน”	1. ให้สมาชิกแต่ละหน่วยนั่งล้อมเป็นวงกลม 2. ผู้ดำเนินการเล่านิทาน เรื่อง “ช่วยกันสร้างสะพาน” ให้สมาชิกฟัง 3. สมาชิกร่วมกันอภิปรายถึงนิสัยต่าง ๆ ของตัวละคร 4. สมาชิกบอกถึงตัวละครที่สมาชิกอยากที่จะเป็นหรือชอบเพราะเหตุใด 5. ผู้ดำเนินการและสมาชิกช่วยกันสรุป 6. ให้โอกาสสมาชิกได้เล่าถึงสิ่งที่ตนกระทำ เพื่อส่วนรวมในลักษณะนี้บ้าง <u>หมายเหตุ</u> เสือ ช้าง หมี สิงโต และลิงเป็นเพื่อนกัน สัตว์ทั้งหมดอาศัยอยู่ในป่าแห่งหนึ่ง เวลาเช้าทุกวัน สัตว์เหล่านี้จะต้องชักชวนกันไปหาอาหารกิน ซึ่งต้องข้ามแม่น้ำใหญ่ชายป่าไปเพื่อที่จะ	รูปภาพ	50 นาที
ครั้งที่	จุดมุ่งหมาย	กิจกรรม	วิธีดำเนินการ	อุปกรณ์	เวลา

			ไปสู่แหล่งอาหารที่อุดมสมบูรณ์อยู่ อย่างนี้มาเป็นเวลานาน วันหนึ่งเกิดพายุฝนตกอย่าง หนัก ลมและฝนพัดพาเอาสะพาน ข้ามแม่น้ำพังทลายลง ผงสัตว์ ทั้งหลายจึงอดที่จะพากันไปหา อาหารได้ จนผงสัตว์เหล่านี้ผอม โช่ ลิงซึ่งเป็นสัตว์ที่มีกำลังน้อย อยากจะช่องแซ่หสะพานแต่ก็จน ปัญญา เพราะไม่มีกำลัง จึงไป ขอร้องเพื่อนสัตว์ให้มาช่วย เสือ ช้าง หมี และสิงโต ต่างปฏิเสธ ว่าตนไม่ว่าง ไม่มีเวลาและไม่มี แรงเพราะมีอาหารไม่สมบูรณ์ ลิง จึงเที่ยวขอร้องสัตว์อื่น ๆ ในป่า ซึ่งสัตว์อื่น ๆ ก็มาช่วยเหลือดี ทั้งที่พวกมันไม่มีกำลังแต่ก็ พยายามจะทำสะพานจนสำเร็จ สัตว์เหล่านั้นก็รักกันและพากันไป หาอาหารกินเหมือนเดิม ซึ่งต่างก็ ภูมิใจที่ตนได้มีโอกาสใช้ร่างกาย ของตนทำประโยชน์ เพื่อ ส่วนรวม		

6	- สร้างเสริม การเสียสละ ความคิดและ สติปัญญา	- เกม“ แข่ง เขียน กระดาน ”	1. ให้สมาชิกแต่ละหน่วยยืนเรียง หน้ากระดาน โดยคนแรกถือ ชอล์กไว้ เมื่อได้รับสัญญาณเริ่ม ให้สมาชิกคนแรกของหน่วยวิ่งไปที่ กระดานดำ แล้วเขียนคำขึ้น 1 คำ วิ่งกลับมาที่แถวส่งชอล์กให้คน ต่อไปวิ่งไปเขียนคำต่อจากคำแรก จะเขียนข้างหน้าหรือหลังคำของ คนแรกก็ได้ แล้วกลับมาส่งชอล์ก ให้คนต่อไปอีก ทำแบบนี้จนครบ (ผู้เล่นแต่ละคนไม่มีการปรึกษากัน)	กระดาน ดำ, ชอล์ก	50 นาที
ครั้งที่	จุดมุ่งหมาย	กิจกรรม	วิธีดำเนินการ	อุปกรณ์	เวลา
			2. หน่วยใดเขียนได้ครบจำนวน คนก่อน และคำที่เขียนต่อกันนั้น เป็นรูปประโยคหรือข้อความที่มี ความหมายเป็นหน่วยที่ชนะ 3. ให้สมาชิกบอกถึงสิ่งที่ได้จาก เกมนี้ 4. ผู้ดำเนินการและสมาชิก ร่วมกันสรุป		

7	- สร้างเสริม การสละเวลา	- เกม “ ถ้ำฉัน เป็นไอ้”	1. ผู้ดำเนินการเล่าเรื่องของไอ้ให้ สมาชิกฟัง 2. ให้เวลาสมาชิกแต่ละคนคิด เรื่องของไอ้ว่า ถ้าเป็นนักเรียนจะ ทำอย่างไรต่อไป เพราะเหตุใด 3. ให้สมาชิกในหน่วยช่วยกัน สรุปข้อคิดที่ได้จากการเหตุผลของ แต่ละคน 4. ให้สมาชิกช่วยกันสรุปถึง ข้อคิดที่ได้จากเกมนี้ <u>หมายเหตุ</u> : ทุกเย็นหลังกลับ จากโรงเรียน ไอ้จะต้องรับทำ การบ้านให้เสร็จจึงจะได้ดูหนัง การ์ตูนทางโทรทัศน์ เพราะถูก ยื่นคำขาดจากคุณแม่ว่า ถ้าวัน ไหนทำการบ้านไม่เสร็จก็จะอดดู วันนี้หนังการ์ตูนถึงตอนที่น่าสนใจ ตอนหนึ่ง ไอ้จึงรีบทำการบ้าน ของตน แต่ในขณะที่ไอ้กำลังทำ การบ้านอยู่นั้น ลุงแมนเพื่อนบ้าน ได้มาขอให้ไอ้ไปช่วยเฝ้า บ้านและดูแลหลานชายของแกสัก ประเดี๋ยว เพราะลุงแมนต้องไป ซื้อข้าวสารที่ตลาด ไอ้คิดว่า ถ้า ไอ้ไป ตามคำขอร้องของลุงแมน ไอ้ก็จะ ทำการบ้านไม่เสร็จทันดูหนัง การ์ตูนแน่ ๆ	กระดาศ , ปากกา (ดินสอ)	50 นาที
ครั้งที่	จุดมุ่งหมาย	กิจกรรม	วิธีดำเนินการ	อุปกรณ์	เวลา
		-	<u>คำถาม</u> ถ้านักเรียนเป็นไอ้ นักเรียนจะ.....		

8	- สร้างเสริมการ สละความสุข สบาย	- เกม “ เก็บ เหรียญ ”	1. ขีดวงกลมรัศมีประมาณ 2 เมตร 1 วง แล้วนำสตางค์เหรียญที่เตรียมไว้ไปรยลงในวงกลมนั้น 2. ผู้ดำเนินการชี้แจงกติกาให้สมาชิกทราบ 2.1 สมาชิกที่จะเข้ามาเก็บเหรียญในวงกลมนี้จะต้องถูกปิดตาด้วยผ้า 2.2 การเข้ามาเก็บเหรียญนี้จะต้องใช้วิธีการคลานเก็บเท่านั้น 2.3 การเก็บเหรียญ 1 ครั้งอนุญาตให้แต่ละหน่วยส่งตัวแทนมาหน่วยละ 1 คน เท่านั้น 2.4 การเก็บเหรียญครั้งต่อไปในแต่ละหน่วยให้หาอาสาสมัครที่จะเป็นตัวแทนอาจเป็นคนเดิมหรือเปลี่ยนคนก็ได้ 2.5 การตัดสินแพ้-ชนะ เมื่อสมาชิกแต่ละกลุ่มลงเก็บเหรียญได้ 4 ครั้งแล้ว ให้นำสตางค์รวมกันทั้งหมด กลุ่มใดได้มากถือเป็นฝ่ายชนะ	เหรียญ 5 บาท ,1 บาท , 50 สตางค์ ,25 สตางค์ และผ้า ปิดตา 3 ผืน	50 นาที
9	- สร้างเสริมการ สละประโยชน์ ส่วนตน	- ร่วม อภิปรายใน หัวข้อ“ จะ ทำอย่างไรดี ”	1. ผู้ดำเนินการสมมติสถานการณ์ให้สมาชิกเลือกว่าตนจะเลือกทำอะไร ในสิ่งที่กำหนดให้นี้ และเพราะเหตุใดจึงเลือกสิ่งนั้น <u>สถานการณ์</u> คือ ให้สมาชิกเลือกระหว่างการมาช่วยพัฒนาห้องเรียน , ไปดูหนังเรื่องที่คอยมานานและนอนพักผ่อนอยู่กับบ้านในวันหยุดที่จะถึงนี้	-	50 นาที

ครั้งที่	จุดมุ่งหมาย	กิจกรรม	วิธีดำเนินการ	อุปกรณ์	เวลา
			2. ผู้ดำเนินการและสมาชิก ช่วยกันสรุป โดยการเปรียบเทียบ ประโยชน์ที่จะส่งผลกระทบต่อส่วนรวมที่เราควรจะทำชี้แจงกติกามาให้สมาชิกทราบ		
10	- เปิดโอกาสให้ ยุวภาษาแสดง ทัศนคติของ ตนเองที่มีต่อการ เสียดสี - สรุป	- สมาชิกทุก คนแสดง ทัศนะของตน เกี่ยวกับ ความเสียดสี	1. ผู้ดำเนินการให้สมาชิกกล่าว ทบทวนถึงการร่วมกิจกรรมที่ผ่านมา 2. ให้สมาชิกแต่ละหน่วยส่ง ตัวแทนออกมากล่าวถึง “ความ เสียดสีในทัศนะของฉัน” โดย กำหนดเวลาให้พูดคนละไม่เกิน 5 นาที 3. ให้สมาชิกและผู้ดำเนินการ ร่วมกันสรุปถึงผลที่ได้รับ จาก การเข้าร่วมกิจกรรมครั้งนี้	กระดาษ	50 นาที

รายละเอียดของแผนการจัดกิจกรรมยวกาชาติ เพื่อพัฒนาความเสี่ยสละ
ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4

แบบสอบถามเพื่อประเมินความเข้าใจเกี่ยวกับความหมายของความ เสียสละ

ครั้งที่ 1 กิจกรรม “เสียสละ ในความคิดของฉัน ชื่อ..... วัน

.....

คำชี้แจง ขอให้นักเรียนตอบคำถามต่อไปนี้ตามความเข้าใจของนักเรียนเอง เพื่อเป็นประโยชน์ในการวิจัย

1. ความเสียสละ หมายถึงอะไร จงอธิบาย

.....
.....
.....
.....
.....

2. คนที่มีความเสียสละ จะมีพฤติกรรมเป็นอย่างไร

.....
.....
.....
.....
.....

3. “ ชลัชชอบมาช่วยครูทำงานในวันหยุด เพื่อครูจะได้ให้คะแนนช่วยเขามากๆ ”
แสดงว่า ชลัชเป็นคนที่มีความเสียสละหรือไม่ จงอธิบาย

.....
.....
.....

ครั้งที่ 2

- จุดมุ่งหมาย : เพื่อให้สมาชิการู้ถึงประโยชน์ของการเสียสละ
 เวลา : 50 นาที
 สถานที่ : ห้องเรียน
 อุปกรณ์ : กระดาษเปล่า
 กิจกรรม : ประโยชน์ของการเสียสละ
 วิธีการ : แจกกระดาษให้สมาชิกทุกคน

1. ประโยชน์ของการเสียสละ (15 นาที)

1.1 ให้สมาชิกแต่ละกลุ่มระดมพลังสมองของตนเอง บอกถึงประโยชน์ของการ

เสียสละให้ได้มากที่สุดในเวลา 10 นาที

1.2 กลุ่มใดได้มากที่สุด ถือว่ากลุ่มนั้นชนะ

1.3 ให้แต่ละหน่วยส่งตัวแทนออกมานำเสนอให้เพื่อน ๆ ฟัง

1.4 ผู้ดำเนินการและสมาชิกช่วยกันอภิปรายและสรุปถึงประโยชน์ของ

การเสียสละ

การประเมินผล : สังเกตจากการแสดงความคิดเห็นของนักเรียน ในแบบสอบถามเพื่อประเมินความเข้าใจ

ในประโยชน์ของความเสียสละ

แบบสอบถามเพื่อประเมินความเข้าใจเกี่ยวกับประโยชน์ของความ เสียสละ

ครั้งที่ 2 กิจกรรม ประโยชน์ของการเสียสละในความคิดของกลุ่ม ชื่อ..... วัน
.....

คำชี้แจง ขอให้นักเรียนตอบคำถามต่อไปนี้ตามความเข้าใจของนักเรียนเอง เพื่อเป็นประโยชน์ใน
การวิจัย

1. ความเสียสละ มีประโยชน์ต่อเราอย่างไรบ้าง จงอธิบาย

.....
.....
.....
.....
.....

2. ถ้าทุกคนมีความเสียสละให้กัน จะทำให้สังคมเป็นอย่างไร จงอธิบาย

.....
.....
.....
.....
.....

3. ถ้าทุกคน*ไม่มี*ความเสียสละให้กัน จะทำให้สังคมเป็นอย่างไร จงอธิบาย

.....
.....
.....

ครั้งที่ 3

- จุดมุ่งหมาย : 1. เพื่อสร้างความเห็นอกเห็นใจ ไม่เอาเปรียบผู้อื่น
2. เพื่อสร้างความมีน้ำใจ
3. เพื่อสร้างเสริมการสละทรัพย์
- เวลา : 50 นาที
- สถานที่ : ห้องเรียน
- อุปกรณ์ : กระดาษเช็ด/เงิน , สมุดธนาคาร ของต่าง ๆ ที่เตรียมไว้ขาย
- กิจกรรม : แลกเงิน
- วิธีการ : 1. ขอสมาชิกในหน่วยเป็นอาสาสมัครสังเกตการณ์ 2 คน เป็นคนขายของ 3 คน
2. ผู้นำแจกสมุดธนาคาร พร้อมเช็คให้สมาชิกซึ่งภายในสมุดธนาคารบางคน จะมีเงินจำนวนมาก บางคนจะมีเงินจำนวนน้อย
3. เปิดโอกาสให้สมาชิกได้แลกเช็คกับเพื่อน 1 ครั้ง
4. สมาชิกทั้งหมดไปเลือกซื้อของจากคนขาย ตามจำนวนที่ต้องการ โดยถ้าเงินของใคร
- ไม่พอซื้อให้รวมกันแก้ปัญหา กับเพื่อน ๆ
5. เมื่อจบเกมให้ผู้สังเกตการณ์พูดถึงพฤติกรรมของสมาชิกแต่ละคนที่สังเกตได้ ผู้ดำเนินการและสมาชิกช่วยกันสรุปถึงความรู้สึกตอนที่ตนแลกเช็คกับเพื่อน
6. สมาชิกและผู้ดำเนินการช่วยกันสรุปอีกครั้งหนึ่ง
- การประเมินผล : สังเกตพฤติกรรมด้านการเสียสละทรัพย์ของนักเรียน และการร่วมตอบคำถามของนักเรียน

ในหัวข้อต่อไปนี้

คำถาม

1. เมื่อได้เงินในเช็คน้อยกว่าที่เราจ่ายให้เพื่อนรู้สึกอย่างไร ?
2. เมื่อได้เงินในเช็คมากกว่าที่เราจ่ายให้เพื่อนรู้สึกอย่างไร ?
3. เมื่อไปซื้อของกับเพื่อนแล้วเงินไม่พอรู้สึกอย่างไร ?
4. เมื่อเพื่อนแบ่งเงินให้อีกเพื่อซื้อของรู้สึกอย่างไร ?
5. คนที่แบ่งให้ทำไมจึงให้และรู้สึกอย่างไร ?

แบบสังเกตพฤติกรรมของนักเรียน

ครั้งที่ 3 กิจกรรม แลกเงิน วัน เวลา

คำชี้แจง ให้ท่านทำเครื่องหมาย ✓ ลงในช่องที่ตรงกับความเป็นจริงของนักเรียนในการปฏิบัติพฤติกรรม ตามรายการที่ระบุ

ที่	ชื่อ - สกุล	พฤติกรรมที่สังเกต										สรุป	
		แบ่งเงินให้เพื่อน เมื่อเขามีเงินไม่พอซื้ออุปกรณ์บางอย่าง		บริจาคเงินเพื่อร่วมทำบุญ		บริจาคเงิน เพื่อซื้ออุปกรณ์บางอย่าง		บริจาคเงินให้แก่คนขอทาน		บริจาคเงิน เพื่อช่วยเหลือที่กำลังเดือดร้อน		ผ่าน	ไม่ผ่าน
		1	0	1	0	1	0	1	0	1	0		

เกณฑ์การให้คะแนน

- 1 หมายถึง ปฏิบัติพฤติกรรมตามที่ระบุ
0 หมายถึง ไม่ปฏิบัติพฤติกรรมตามที่ระบุ

เกณฑ์การพิจารณาการร่วมกิจกรรม

- ผ่าน เมื่อ มีการปฏิบัติพฤติกรรมตามรายการที่กำหนด 3 รายการขึ้นไป
ไม่ผ่าน เมื่อ มีการปฏิบัติพฤติกรรมตามรายการที่กำหนดน้อยกว่า 3 รายการ

ลงชื่อ

.....ผู้สังเกต

(.....)

แบบรายงานตนเอง
การสละทรัพย์สิน

ชื่อ ชั้น เลขที่

.....

คำชี้แจง ให้นักเรียนเขียนรายงานเกี่ยวกับพฤติกรรมการเสียสละทรัพย์สินที่นักเรียนปฏิบัติ หลังจากที่ได้เข้าร่วม

กิจกรรมแล้ว ตามความเป็นจริงของนักเรียนเพื่อเป็นประโยชน์ต่อการวิจัยครั้งนี้

.....
.....

.....
.....

.....
.....

.....
.....

.....
.....

.....
.....

.....
.....

.....
.....

.....
.....

.....
.....

ลงชื่อ

ผู้รายงาน

(.....)

ครั้งที่ 4

- จุดมุ่งหมาย : เพื่อสร้างเสริมความเสียสละสิ่งของ
- เวลา : 50 นาที
- สถานที่ : ห้องเรียน
- อุปกรณ์ : กระดาษตัดเป็นรูปตัวอักษรต่าง ๆ
- กิจกรรม : เกมสละตัวอักษร
- วิธีการ : 1. ผู้ดำเนินการแจกตัวอักษรที่เตรียมมาให้สมาชิกแต่ละหน่วย
 2. ผู้ดำเนินการกำหนดคำให้ครั้งละ 1 คำ ให้สมาชิกแต่ละหน่วยหาวิธีที่จะทำให้กลุ่มของตนมีคำเหมือนกับผู้ดำเนินการได้เร็วที่สุด
 3. หน่วยใดประกอบคำได้เร็วในแต่ละครั้งถือว่าชนะ
 4. ให้สมาชิกบอกถึงความรู้สึกของตนเอง
 5. ผู้ดำเนินการและสมาชิกร่วมกันสรุป
- การประเมินผล : สังเกตพฤติกรรมด้านการเสียสละสิ่งของของนักเรียน และการร่วมตอบคำถามของนักเรียน

ในหัวข้อต่อไปนี้

คำถาม

1. ใครในกลุ่มที่เสนอว่าควรสละตัวอักษรให้อีกกลุ่มหนึ่ง ?
2. นักเรียนรู้สึกอย่างไร เมื่อสละตัวอักษรให้เพื่อนแล้วกลุ่มเราต้องเป็นฝ่ายแพ้ ?
3. ถ้าทั้งสองกลุ่มไม่ยอมสละตัวอักษรให้อีกฝ่ายหนึ่ง จะเป็นอย่างไร ?
4. นักเรียนรู้สึกอย่างไร เมื่อได้รับตัวอักษรที่เพื่อนสละมาให้แล้วเราเป็นฝ่ายชนะ ?

แบบสังเกตพฤติกรรมของนักเรียน

ครั้งที่ 4 กิจกรรม เกมสละตัวอักษร วัน เวลา

คำชี้แจง ให้ท่านทำเครื่องหมาย ✓ ลงในช่องที่ตรงกับความเป็นจริงของนักเรียนในการปฏิบัติพฤติกรรม ตามรายการที่ระบุ

ที่	ชื่อ - สกุล	พฤติกรรมที่สังเกต										สรุป	
		แบ่งอุปกรณ์การเรียนให้เพื่อน ใช้		บริจาคสิ่งของให้ผู้อื่นที่ เดือดร้อน		แบ่งขนมให้เพื่อนฯ รับประทาน		บริจาคสิ่งของเครื่องใช้ ให้ ห้องเรียน		บริจาคสิ่งของที่ไม่ใช้แล้ว ให้ผู้อื่น		ผ่าน	ไม่ ผ่าน
		1	0	1	0	1	0	1	0	1	0		

เกณฑ์การให้คะแนน

- 1 หมายถึง ปฏิบัติพฤติกรรมตามที่ระบุ
- 0 หมายถึง ไม่ปฏิบัติพฤติกรรมตามที่ระบุ

เกณฑ์การพิจารณาการร่วมกิจกรรม

- ผ่าน เมื่อ มีการปฏิบัติพฤติกรรมตามรายการที่กำหนด 3 รายการขึ้นไป
- ไม่ผ่าน เมื่อ มีการปฏิบัติพฤติกรรมตามรายการที่กำหนดน้อยกว่า 3 รายการ

ลงชื่อ

.....ผู้สังเกต

(.....)

ครั้งที่ 5

- จุดมุ่งหมาย : เพื่อสร้างเสริมการสละกำลังกาย
- เวลา : 50 นาที
- สถานที่ : ห้องเรียน
- อุปกรณ์ : รูปภาพ
- กิจกรรม : นิทานเรื่อง “ช่วยกันสร้างสะพาน”
- วิธีการ : 1. ให้สมาชิกแต่ละหน่วยนั่งล้อมเป็นวงกลม
2. ผู้ดำเนินการเล่านิทานประกอบรูปภาพ เรื่อง “ช่วยกันสร้างสะพาน” ให้สมาชิกฟัง
3. สมาชิกร่วมกันอภิปรายถึงนิสัยต่าง ๆ ของตัวละคร
4. สมาชิกบอกถึงตัวละครที่สมาชิกอยากที่จะเป็นหรือชอบ เพราะเหตุใด
5. ผู้ดำเนินการและสมาชิกช่วยกันสรุป
6. ให้โอกาสสมาชิกได้เล่าถึงสิ่งที่ตนกระทำ เพื่อส่วนรวมในลักษณะนี้บ้าง

หมายเหตุ

เสือ ช้าง หมี สิงโต และลิงเป็นเพื่อนกัน สัตว์ทั้งหมดอาศัยอยู่ในป่าแห่งหนึ่ง เวลาเช้าทุกวันสัตว์เหล่านั้นจะต้องชักชวนกันไปหาอาหารกิน ซึ่งต้องข้ามแม่น้ำใหญ่ชายป่าไป เพื่อที่จะไปสู่แหล่งอาหารที่อุดมสมบูรณ์อยู่อย่างนี้มาเป็นเวลานาน

วันหนึ่งเกิดพายุฝนตกอย่างหนัก ลมและฝนพัดพาเอาสะพานข้ามแม่น้ำพังทลายลง ฝูงสัตว์ทั้งหลายจึงอดที่จะพากันไปหาอาหารได้ จนฝูงสัตว์เหล่านี้ผอมโซ ลิงซึ่งเป็นสัตว์ที่มีกำลังน้อย อยากจะช่องแซมสะพานแต่ก็จนปัญญา เพราะไม่มีกำลัง จึงไปขอร้องเพื่อนสัตว์ให้มาช่วย เสือ ช้าง หมี และสิงโต ต่างปฏิเสธว่าตนไม่ว่าง ไม่มีเวลาและไม่มีแรงเพราะมีอาหารไม่สมบูรณ์ ลิงจึงเที่ยวขอร้องสัตว์อื่น ๆ ในป่า ซึ่งสัตว์อื่น ๆ ก็มาช่วยเหลือดี ทั้งที่พวกมันไม่มีกำลังแต่ก็พยายามจะทำสะพานจนสำเร็จ สัตว์เหล่านั้นก็รักกันและพากันไปหาอาหารกินเหมือนเดิม ซึ่งต่างก็ภูมิใจที่ตนได้มีโอกาสใช้ร่างกายของตนทำประโยชน์ เพื่อส่วนรวม

การประเมินผล : สังเกตพฤติกรรมการเสียสละทางกายและการแสดงความคิดเห็นของนักเรียน ในหัวข้อต่อไปนี้

คำถาม

1. ในเรื่องนี้ นักเรียนจะเลือกเป็นใคร ?
2. ถ้านักเรียนเป็นเพื่อนกับลิง จะทำอย่างไร เพราะเหตุใด ?
3. ถ้าทุกคนมีนิสัยเหมือนเสือ ช้าง หมีและสิงโต จะเป็นอย่างไร ?
4. ถ้าทุกคนมีนิสัยเหมือนสัตว์อื่นๆ ที่มาช่วยลิงจะเป็นอย่างไร ?

ครั้งที่ 5 กิจกรรม นิทานเรื่อง “ช่วยกันสร้างสะพาน” ชื่อ

..... เวลา

คำชี้แจง ให้ท่านทำเครื่องหมาย ✓ ลงในช่องที่ตรงกับความเป็นจริงของนักเรียนในการปฏิบัติ
พฤติกรรม ตามรายการที่ระบุ

ที่	ชื่อ - สกุล	พฤติกรรมที่สังเกต										สรุป	
		ช่วยเพื่อนทำความสะอาด ห้องเรียน		ช่วยเก็บขยะภายในโรงเรียน		ช่วยรักษาความสะอาดในชุมชน		ช่วยครูหรือผู้ดูแลของ		ช่วยเก็บอุปกรณ์หลังทำกิจกรรม		ผ่าน	ไม่ ผ่าน
		1	0	1	0	1	0	1	0	1	0		

เกณฑ์การให้คะแนน

- 1 หมายถึง ปฏิบัติพฤติกรรมตามที่ระบุ
0 หมายถึง ไม่ปฏิบัติพฤติกรรมตามที่ระบุ

เกณฑ์การพิจารณาการร่วมกิจกรรม

- ผ่าน เมื่อ มีการปฏิบัติพฤติกรรมตามรายการที่กำหนด 3 รายการขึ้นไป
ไม่ผ่าน เมื่อ มีการปฏิบัติพฤติกรรมตามรายการที่กำหนดน้อยกว่า 3 รายการ

ลงชื่อ

.....ผู้สังเกต

(.....)

แบบรายงานตนเอง

การสละกำลังกาย

ชื่อ ชั้น เลขที่

คำชี้แจง ให้นักเรียนเขียนรายงานเกี่ยวกับพฤติกรรมการสละกำลังกายที่นักเรียนปฏิบัติ หลังจากที่ได้เข้าร่วม

กิจกรรมแล้ว ตามความเป็นจริงของนักเรียนเพื่อเป็นประโยชน์ต่อการวิจัยครั้งนี้

ลงชื่อ

ผู้รายงาน

(.....)

ครั้งที่ 6

- จุดมุ่งหมาย : เพื่อสร้างเสริมการสะก่าลังสติปัญญาและความคิด
- เวลา : 50 นาที
- สถานที่ : ห้องเรียน
- อุปกรณ์ : กระดานดำ , ชอล์ก
- กิจกรรม : เกม “ช่วยเพื่อนคิด”
- วิธีการ : 1. ให้สมาชิกแต่ละหน่วยยืนเรียงหน้ากระดาน โดยคนแรกถือชอล์กไว้ เมื่อได้รับสัญญาณเริ่ม ให้สมาชิกคนแรกของหน่วยวิ่งไปที่กระดานดำ แล้วเขียนคำขึ้น 1 คำ วิ่งกลับมาที่แถวส่งชอล์กให้คนต่อไปวิ่งไปเขียนคำต่อจากคำแรก จะเขียนข้างหน้าหรือหลังคำของคนแรกก็ได้ แล้วกลับมาส่งชอล์กให้คนต่อไปอีก ทำแบบนี้จนครบ (ผู้เล่นแต่ละคนไม่มีการปรึกษากัน)
2. หน่วยใดเขียนได้ครบจำนวนคนก่อน และคำที่เขียนต่อกันนั้นเป็นรูปประโยคหรือข้อความที่มีความหมายเป็นหน่วยที่ชนะ
3. ให้สมาชิกบอกถึงสิ่งที่ได้จากเกมนี้
4. ผู้ดำเนินการและสมาชิกร่วมกันสรุป
- การประเมินผล : สังเกตจากพฤติกรรมการเสียสละทางสติปัญญาและการแสดงความคิดเห็นของนักเรียน

ในหัวข้อต่อไปนี้

คำถาม

1. ในการเล่นเกมนี้นักเรียนต้องทำอะไรจึงจะชนะ ?
2. ถ้านักเรียนไม่ช่วยเพื่อนคิด หน่วยของนักเรียนจะเป็นอย่างไร ?
3. ถ้าทุกคนในหน่วยพยายามช่วยเพื่อนคิด หน่วยของนักเรียนจะเป็นอย่างไร ?

แบบสังเกตพฤติกรรมของนักเรียน

ครั้งที่ 6 กิจกรรม เกม “ช่วยเพื่อนคิด” วัน เวลา

คำชี้แจง ให้ท่านทำเครื่องหมาย ✓ ลงในช่องที่ตรงกับความเป็นจริงของนักเรียนในการปฏิบัติพฤติกรรม ตามรายการที่ระบุ

ที่	ชื่อ - สกุล	พฤติกรรมที่สังเกต										สรุป	
		ช่วยอธิบายเนื้อหา ที่ผู้อื่นไม่ทราบ		ร่วมมือกับเพื่อนๆ คิดแก้ปัญหา จนสำเร็จ		อธิบายการบ้าน ที่ผู้อื่นยังไม่เข้าใจ		ร่วมแสดงความคิดเห็นกับเพื่อนๆ ในการทำงานกลุ่ม		ช่วยเพื่อนคิดแก้ปัญหา เมื่อเกิดปัญหา		ผ่าน	ไม่ผ่าน
		1	0	1	0	1	0	1	0	1	0		

เกณฑ์การให้คะแนน

- 1 หมายถึง ปฏิบัติพฤติกรรมตามทีระบุ
0 หมายถึง ไม่ปฏิบัติพฤติกรรมตามทีระบุ

เกณฑ์การพิจารณาการร่วมกิจกรรม

- ผ่าน เมื่อ มีการปฏิบัติพฤติกรรมตามรายการที่กำหนด 3 รายการขึ้นไป
ไม่ผ่าน เมื่อ มีการปฏิบัติพฤติกรรมตามรายการที่กำหนดน้อยกว่า 3 รายการ

ลงชื่อ

.....ผู้สังเกต
(.....)

แบบรายงานตนเอง

การสละสิทธิปัญญา

ชื่อ ชั้น เลขที่

คำชี้แจง ให้นักเรียนเขียนรายงานเกี่ยวกับพฤติกรรม การเสียสิทธิปัญญาที่นักเรียนปฏิบัติ หลังจากที่ได้เข้าร่วม

กิจกรรมแล้ว ตามความเป็นจริงของนักเรียนเพื่อเป็นประโยชน์ต่อการวิจัยครั้งนี้

ลงชื่อ

ผู้รายงาน

(.....)

ครั้งที่ 7

- จุดมุ่งหมาย : เพื่อสร้างเสริมการสละเวลา
 เวลา : 50 นาที
 สถานที่ : ห้องเรียน
 อุปกรณ์ : กระดาษ , ปากกา (ดินสอ)
 กิจกรรม : เกม “ถ้าฉันเป็นไอ้”
 วิธีการ : 1. ผู้ดำเนินการเล่าเรื่องของไอ้ให้สมาชิกฟัง
 2. ให้เวลาสมาชิกแต่ละคนคิดเรื่องของไอ้ว่า ถ้าเป็นนักเรียนจะอย่างไรต่อไป
 เพราะเหตุใด
 3. ให้สมาชิกในหน่วยช่วยกันสรุปข้อคิดที่ได้จากการเหตุผลของแต่ละคน
 4. ให้สมาชิกช่วยกันสรุปถึงข้อคิดที่ได้จากเกมนี้

หมายเหตุ

ทุกเย็นหลังกลับจากโรงเรียน ไอ้จะต้องรับทำการบ้านให้เสร็จจึงจะได้ดูหนังการ์ตูนทางโทรทัศน์ เพราะถูกยื่นคำขาดจากคุณแม่ว่า ถ้าวันไหนทำการบ้านไม่เสร็จก็จะอดดู วันนี้หนังการ์ตูนถึงตอนที่น่าสนใจตอนหนึ่ง ไอ้จึงรีบทำการบ้านของตน แต่ในขณะที่ไอ้กำลังทำการบ้านอยู่นั้น ลุงแมนเพื่อนบ้านได้มาขอให้ไอ้ไปช่วยเฝ้าบ้านและดูแลหลานชายของแกสักประเดี๋ยวนั้น เพราะลุงแมนต้องไปซื้อข้าวสารที่ตลาด ไอ้คิดว่า ถ้าไอ้ไปตามคำขอร้องของลุงแมน ไอ้ก็จะทำการบ้านไม่เสร็จทันดูหนังการ์ตูนแน่ ๆ

คำถาม ถ้านักเรียนเป็นไอ้ นักเรียนจะ.....

การประเมินผล : สังเกตพฤติกรรมการเสียสละเวลาและการตอบคำถามของนักเรียน ในหัวข้อต่อไป

คำถาม

1. ถ้านักเรียนเป็นไอ้ จะอย่างไร ?
2. ถ้านักเรียนไม่ช่วยเฝ้าบ้านให้ลุง จะเป็นอย่างไร ?
3. ถ้านักเรียนช่วยลุง จะทำให้นักเรียนเป็นอย่างไร ?
4. นักเรียนรู้สึกอย่างไร เมื่อไม่ได้ดูการ์ตูนที่ชอบ ?
5. ถ้าทุกคนในหน่วยพยายามช่วยเพื่อนคิด หน่วยของนักเรียนจะเป็นอย่างไร ?
6. ถ้าเพื่อนบ้านมีน้ำใจให้กัน จะทำให้เกิดอะไรขึ้น ?

แบบสังเกตพฤติกรรมของนักเรียน

ครั้งที่ 7 กิจกรรม เกม “ถ้ำฉันเป็นไอ” วัน เวลา

คำชี้แจง ให้ท่านทำเครื่องหมาย ✓ ลงในช่องที่ตรงกับความเป็นจริงของนักเรียนในการปฏิบัติ

พฤติกรรมตามรายการที่ระบุ

ที่	ชื่อ - สกุล	พฤติกรรมที่สังเกต										สรุป	
		อาสาช่วยครูทำงานในวันหยุด		ช่วยทำงานบ้านจนเสร็จก่อนแล้วจึงทำการบ้าน		ร่วมมือกับผู้อื่นมาทำงานในวันหยุด		ช่วยเพื่อนทำในสิ่งที่รีบเร่งก่อนสิ่งอื่น		ช่วยเพื่อนทำเรื่องส่วนรวมก่อนเรื่องส่วนตัว		ผ่าน	ไม่ผ่าน
		1	0	1	0	1	0	1	0	1	0		

เกณฑ์การให้คะแนน

- 1 หมายถึง ปฏิบัติพฤติกรรมตามที่ระบุ
0 หมายถึง ไม่ปฏิบัติพฤติกรรมตามที่ระบุ

เกณฑ์การพิจารณาการร่วมกิจกรรม

- ผ่าน เมื่อ มีการปฏิบัติพฤติกรรมตามรายการที่กำหนด 3 รายการขึ้นไป
ไม่ผ่าน เมื่อ มีการปฏิบัติพฤติกรรมตามรายการที่กำหนดน้อยกว่า 3 รายการ

ลงชื่อ

.....ผู้สังเกต
(.....)

ครั้งที่ 8

- จุดมุ่งหมาย : เพื่อสร้างเสริมการลดความทุกข์สบาย
 เวลา : 50 นาที
 สถานที่ : ห้องเรียน
 อุปกรณ์ : เหรียญ 5 บาท , 1 บาท , 50 สตางค์ , 25 สตางค์ และผ้าปิดตา 3 ผืน
 กิจกรรม : เกม “เก็บเหรียญ”
 วิธีการ : 1. ชีตวงกลมรัศมีประมาณ 2 เมตร 1 วง แล้วนำสตางค์เหรียญที่เตรียมไว้ไปรยลง
 ในวงกลมนั้น

2. ผู้ดำเนินการชี้แจงกติกาให้สมาชิกทราบ

- 2.1 สมาชิกที่จะเข้ามาเก็บเหรียญในวงกลมนี้จะต้องถูกปิดตาด้วยผ้า
- 2.2 การเข้ามาเก็บเหรียญนี้จะต้องใช้วิธีการคลานเก็บเท่านั้น
- 2.3 การเก็บเหรียญ 1 ครั้ง อนุญาตให้แต่ละหน่วยส่งตัวแทนมาหน่วยละ 1 คน เท่านั้น

2.4 การเก็บเหรียญครั้งต่อไป ในแต่ละหน่วยให้หาอาสาสมัครที่จะเป็นตัวแทนอาจเป็น

คนเดิมหรือเปลี่ยนคนก็ได้

2.5 การตัดสินแพ้-ชนะ เมื่อสมาชิกแต่ละกลุ่มลงเก็บเหรียญได้ 4 ครั้งแล้วให้นับสตางค์

รวมกันทั้งหมด กลุ่มใดได้มากที่สุดถือเป็นฝ่ายชนะ

การประเมินผล : สังเกตพฤติกรรมด้านความเสียสละความสุขสบายและการตอบคำถามของนักเรียน
 ในหัวข้อต่อไปนี้

คำถาม

1. นักเรียนจะอาสาเป็นคนเก็บเหรียญโดยต้องถูกปิดตาด้วยหรือไม่ เพราะเหตุใด ?
2. นักเรียนรู้สึกอย่างไรกับการให้คลานเก็บเหรียญ และนักเรียนจะอาสาเก็บเหรียญหรือไม่ เพราะเหตุใด ?
3. ถ้าทุกคนในกลุ่มไม่อาสาเป็นคนเก็บเหรียญ จะเป็นอย่างไร จงอธิบาย ?
4. ถ้าทุกคนแย่งกันเป็นคนเก็บเหรียญ จะเป็นอย่างไร จงอธิบาย ?
5. ทำอย่างไรกลุ่มของเราจึงจะชนะ เพราะเหตุใด จงอธิบาย ?

แบบสังเกตพฤติกรรมของนักเรียน

ครั้งที่ 8 กิจกรรม เกม “เก็บเหรียญ” วัน เวลา
 คำชี้แจง ให้ท่านทำเครื่องหมาย ✓ ลงในช่องที่ตรงกับความเป็นจริงของนักเรียนในการปฏิบัติ พฤติกรรมตามรายการที่ระบุ

ที่	ชื่อ - สกุล	พฤติกรรมที่สังเกต										สรุป	
		รับอาสาไปทิ้งขยะ		แม่ไม่ใช้หน้าทีของตน		อาสาช่วยผู้อื่นทำงานในเวลาพักสอน		ร่วมเดินขบวนเพื่อรณรงค์เรื่องใดเรื่องหนึ่ง		อาสาความช่วยเหลือหรือบุคคลอื่นทำงานในวันหยุดพักสอน		ผ่าน	ไม่ผ่าน
		1	0	1	0	1	0	1	0	1	0		

เกณฑ์การให้คะแนน

- 1 หมายถึง ปฏิบัติพฤติกรรมตามที่ระบุ
 0 หมายถึง ไม่ปฏิบัติพฤติกรรมตามที่ระบุ

เกณฑ์การพิจารณาการร่วมกิจกรรม

- ผ่าน เมื่อ มีการปฏิบัติพฤติกรรมตามรายการที่กำหนด 3 รายการขึ้นไป
 ไม่ผ่าน เมื่อ มีการปฏิบัติพฤติกรรมตามรายการที่กำหนดน้อยกว่า 3 รายการ

ลงชื่อ

.....ผู้สังเกต

(.....)

ครั้งที่ 9

- จุดมุ่งหมาย : เพื่อสร้างเสริมการสละประโยชน์ส่วนตนเพื่อประโยชน์ส่วนรวม
- เวลา : 50 นาที
- สถานที่ : ห้องเรียน
- อุปกรณ์ : -
- กิจกรรม : ร่วมกันอภิปรายในหัวข้อ “ จะทำอะไรดี ”
- วิธีการ : 1. ผู้ดำเนินการสมมติสถานการณ์ให้สมาชิกเลือกว่าตนจะเลือกทำอะไร ในสิ่งที่กำหนดให้นี้ และเพราะเหตุใดจึงเลือกสิ่งนั้น

สถานการณ์ คือ ให้สมาชิกเลือกระหว่างการมาช่วยพัฒนาห้องเรียน , ไปดูหนังเรื่องที่คอยมานานและนอนพักผ่อนอยู่กับบ้านในวันหยุดที่จะถึงนี้

2. ผู้ดำเนินการและสมาชิกช่วยกันสรุป โดยการเปรียบเทียบประโยชน์ที่จะส่งผลต่อส่วนรวมที่เราควรจะกระทำชี้แจงกติกาให้สมาชิกทราบ

การประเมินผล : สังเกตจากการร่วมอภิปรายและตอบคำถามของนักเรียน ในแบบสอบถาม เพื่อประเมินพฤติกรรมการสละประโยชน์ส่วนตนเพื่อประโยชน์ส่วนรวม

แบบสอบถามเพื่อประเมินพฤติกรรมการเสียสละประโยชน์ส่วนตนเพื่อประโยชน์ส่วนรวม

ครั้งที่ 9 กิจกรรม ร่วมกันอภิปรายในหัวข้อ “จะทำอะไรดี” ชื่อ วัน

.....

คำชี้แจง ขอให้นักเรียนตอบคำถามต่อไปนี้ตามความเป็นจริงของนักเรียนเอง เพื่อเป็นประโยชน์ในการวิจัย

1. ในวันหยุดที่จะถึงนี้ นักเรียนจะเลือกทำกิจกรรมใด เพราะเหตุใด จงอธิบาย

.....

2. นักเรียนจะเลือกการมาช่วยพัฒนาโรงเรียนหรือไม่ เพราะเหตุใด จงอธิบาย

.....

3. นักเรียนจะเลือกการไปดูหนังเรื่องที่ชอบมานานหรือไม่ เพราะเหตุใด จงอธิบาย

.....

4. นักเรียนจะเลือกการนอนพักผ่อนอยู่กับบ้านหรือไม่ เพราะเหตุใด จงอธิบาย

.....

ครั้งที่ 10

- จุดมุ่งหมาย : 1. เพื่อเปิดโอกาสให้สมาชิกแสดงทัศนคติของตนเองที่มีต่อความเสียสละ
2. สรุปผลที่ได้จากการเข้าร่วมกิจกรรม
3. เพื่อสร้างความประทับใจ และสร้างความสัมพันธ์อันดีต่อกันระหว่างสมาชิกต่อไป
- เวลา : 50 นาที
- สถานที่ : ห้องเรียน
- อุปกรณ์ : กระดาษ
- กิจกรรม : “ ความเสียสละในทัศนะของฉัน ”
- วิธีการ : 1. ผู้ดำเนินการให้สมาชิกกล่าวทบทวนถึงการร่วมกิจกรรมที่ผ่านมา
2. ให้สมาชิกแต่ละหน่วยส่งตัวแทนออกมากล่าวถึง “ความเสียสละในทัศนะของ
ฉัน”
โดยกำหนดเวลาให้พูดคนละไม่เกิน 5 นาที
3. ให้สมาชิกและผู้ดำเนินการร่วมกันสรุปถึงผลที่ได้รับ จากการเข้าร่วมกิจกรรม
ครั้งนี้
- การประเมินผล : สังเกตจากการปฏิบัติเกี่ยวกับความเสียสละและแสดงความคิดเห็นของนักเรียน ใน
หัวข้อต่อไปนี้

คำถาม

1. นักเรียนคิดว่าคนที่คนเรามีความเสียสละ ดีหรือไม่ดีอย่างไร จงอธิบาย ?
2. นักเรียนจะเสียสละให้ผู้อื่นหรือไม่ เพราะเหตุใด ?
3. นักเรียนคิดว่าคนที่มีความเสียสละมีผลดีหรือผลเสียมากกว่ากัน เพราะเหตุใด ?

แบบสังเกตพฤติกรรมของนักเรียน

ครั้งที่ 10 กิจกรรม “ความเสียสละในทัศนะของฉัน”

คำชี้แจง ให้ท่านสังเกตพฤติกรรมความเสียสละที่นักเรียนปฏิบัติหลังจากที่ได้เข้าร่วมกิจกรรม โดยทำเครื่องหมาย ✓ ลงในช่องที่ตรงกับความเป็นจริงในการปฏิบัติพฤติกรรมตามรายการที่ระบุ

ที่	ชื่อ - สกุล	พฤติกรรมที่สังเกต															คะแนนรวม	สรุป	
		การเสียสละกำลังกาย			การเสียสละทรัพย์สินของ			การเสียสละสติปัญญา			การเสียสละเวลา			การเสียสละความสุภาพ				ผ่าน	ไม่ผ่าน
		2	1	0	2	1	0	2	1	0	2	1	0	2	1	0			
																	10		

เกณฑ์การให้คะแนน

ระดับคะแนน 2 หมายถึง นักเรียนปฏิบัติพฤติกรรมนี้เป็นประจำ

ระดับคะแนน 1 หมายถึง นักเรียนปฏิบัติพฤติกรรมนี้นานๆ ครั้ง

ระดับคะแนน 0 หมายถึง นักเรียนไม่เคยปฏิบัติพฤติกรรมนี้เลย

เกณฑ์การพิจารณาการร่วมกิจกรรม

ผ่าน เมื่อ ได้คะแนนรวม 5 คะแนนขึ้นไป

ไม่ผ่าน เมื่อ ได้คะแนนรวมน้อยกว่า 5 คะแนน

ลงชื่อ

..... ผู้สังเกต

(.....)

ภาคผนวก ค

- แบบสอบถามวัดความเสียสละ
- แบบสอบถามวัดแรงจูงใจในการเข้าร่วมกิจกรรมยุวกาชาด

แบบสอบถามวัดความเสี่ยสละของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 ที่ให้ นักเรียนประเมินตนเอง

คำชี้แจง ให้นักเรียนอ่านข้อความที่กำหนดให้ข้างล่างนี้ให้เข้าใจ เพื่อเป็นประโยชน์ต่อทุกฝ่าย

1. แบบสอบถามฉบับนี้เป็นแบบสอบถามวัดความเสี่ยสละของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4
2. คำตอบของนักเรียนไม่มีผลต่อคะแนนในการสอบ หรือการเรียนใด ๆ ของนักเรียนทั้งสิ้น ผลจากข้อมูลที่ได้ในครั้งนี้จะนำไปใช้เพื่อการวิจัยทางการศึกษา ซึ่งจะเป็นประโยชน์ต่อไป
3. ให้นักเรียนทำเครื่องหมาย ✓ ลงในช่องระดับการปฏิบัติที่ตรงกับความเป็นจริงของนักเรียน มากที่สุดเกี่ยวกับพฤติกรรมความเสี่ยสละของนักเรียน

ข้อ ที่	ข้อความ	ระดับการปฏิบัติ				
		มาก ที่สุด	มาก	ปาน กลาง	น้อย	น้อย ที่สุด
1	ข้าพเจ้าให้สิ่งของเครื่องใช้ต่าง ๆ เพื่อช่วยเหลือผู้อื่น					
2	ข้าพเจ้าแบ่งหนังสือให้เพื่อนอ่านด้วยกัน เมื่อเพื่อนลืมนำมา					
3	ข้าพเจ้าบริจาคทรัพย์สินของตนเอง เพื่อช่วยเหลือผู้อื่น					
4	ข้าพเจ้าบริจาคทรัพย์สินเพื่อช่วยเหลือผู้อื่นที่เดือดร้อน					
5	ข้าพเจ้ามักจะสละขนมให้เพื่อนเสมอถึงแม้ว่าจะเหลือชิ้นเดียว					
6	ข้าพเจ้าให้อาหารและขนมแก่เพื่อนเสมอ ๆ					
7	ข้าพเจ้าบริจาคทรัพย์สินสิ่งของเป็นกำลังใจแก่ผู้อื่นที่ทำความดี					
8	ข้าพเจ้าให้ผู้อื่นยืมอุปกรณ์ เครื่องใช้ในการเรียน					
9	ข้าพเจ้าบริจาคหนังสือที่ใช้แล้วให้ผู้อื่นได้อ่าน					
10	ข้าพเจ้าช่วยผู้อื่นทำงานเสมอ					
11	ข้าพเจ้ามักจะรับอาสาทำงานเองเมื่อแบ่งงานทำแล้วมีงานเหลือ					
12	ข้าพเจ้าจะอาสาลบกระดานให้สะอาดเสมอ เมื่อครูสอนจบแล้ว					
13	ข้าพเจ้าจะต้องทำงานเท่า ๆ กับเพื่อนคนอื่น ถึงแม้ว่าตัวเล็กกว่า					
14	ข้าพเจ้ารับอาสาช่วยครูทำงาน ในเวลาว่าง					
15	ข้าพเจ้าจะทำงานแทนเพื่อนร่วมกลุ่ม หากเขาไม่ยอมทำงาน					
16	ข้าพเจ้าช่วยผู้อื่นทำงานเสมอ					
17	ข้าพเจ้าจะทำความสะอาดห้องเรียนให้สะอาด โดยไม่รอเพื่อนที่มาสาย					
18	ข้าพเจ้าเก็บเศษกระดาษ หรือวัสดุอื่น ๆ เสมอ เมื่อเห็นว่าทำให้โรงเรียนหรือห้องเรียนดูสกปรก					
19	ข้าพเจ้ารู้สึกพอใจ เมื่อได้ทำงานน้อยกว่าเพื่อนคนอื่น					
20	ข้าพเจ้าช่วยเพื่อนกลุ่มอื่นคิด ถึงแม้จะเป็นการแข่งขัน					

ข้อ ที่	ข้อความ	ระดับการปฏิบัติ				
		มาก ที่สุด	มาก	ปาน กลาง	น้อย	น้อย ที่สุด
21	ข้าพเจ้าอธิบายเนื้อหาที่เพื่อนไม่เข้าใจเพื่อ让她เกิดความเข้าใจ					
22	ข้าพเจ้าอธิบายการบ้านให้รุ่นน้องฟังเสมอ เมื่อเขาไม่เข้าใจ					
23	ข้าพเจ้ามักช่วยเพื่อนคิดแก้ปัญหา เมื่อเกิดปัญหาขึ้นกับเขา					
24	ข้าพเจ้าจะร่วมแสดงความคิดเห็นกับเพื่อนๆ ในการทำงานกลุ่ม					
25	ข้าพเจ้ามักแนะนำวิธีแก้ปัญหาให้เพื่อนเสมอเมื่อเพื่อนมีเรื่องไม่สบายใจ					
26	ข้าพเจ้าจะจดวิชาแทนเพื่อน เมื่อเขาไม่สบาย					
27	ข้าพเจ้าจะรับอาสาในการคิดวางแผน เมื่อเพื่อน อย่งคิดไม่ออก					
28	ข้าพเจ้าช่วยอธิบายความรู้ให้เพื่อนฟัง เมื่อเพื่อนเข้าใจผิด					
29	ข้าพเจ้ามักอุทิศเวลาเพื่อเข้าร่วมกิจกรรมต่างๆ ของโรงเรียน					
30	ข้าพเจ้าทำงานกลุ่มร่วมกับเพื่อนจนเสร็จ แล้วจึงกลับมาทำงานของตนเองที่บ้าน					
31	ข้าพเจ้ามักอาสาช่วยผู้อื่นทำงานในวันหยุด					
32	ข้าพเจ้าร่วมมือในการจัดกิจกรรมของส่วนรวม					
33	ข้าพเจ้าช่วยทำความสะอาดห้องเรียนในช่วงพักกลางวัน					
34	ข้าพเจ้าจะช่วยเพื่อทำความสะอาดห้องเรียนก่อนทำสิ่งอื่นแม้ว่าข้าพเจ้าจะรีบ					
35	ข้าพเจ้าเข้าร่วมกิจกรรมของส่วนรวม เช่น เดิน วิ่ง ร้องเพลง					
36	ยินดีกับผู้อื่นโดยเขียนบัตรแสดงความยินดีที่ทำขึ้นเอง					
37	ข้าพเจ้าสละเวลาอธิบายการบ้านให้เพื่อนฟังในวันหยุด					
38	ข้าพเจ้ารับอาสาดูแลต้นไม้ในวันหยุด					
39	ข้าพเจ้ามาร่วมเรียนซ่อมเสริมตามที่ครูจัดขึ้น ในวันหยุด					
40	ข้าพเจ้าอาสาพัฒนาห้องเรียนในวันหยุด					
41	ข้าพเจ้าชักชวนผู้อื่นให้ทำประโยชน์เพื่อสังคม					
42	ข้าพเจ้าช่วยบำรุงรักษาและพัฒนาสาธารณะประโยชน์					
43	ข้าพเจ้าทำงานด้วยตนเอง โดยไม่ขอให้ผู้อื่นทำแทน					
44	ข้าพเจ้าช่วยเพื่อนทำงาน แม้ว่างานของตนจะเสร็จแล้วก็ตาม					
45	ข้าพเจ้าให้ความช่วยเหลืองานของหมู่คณะ					
46	ข้าพเจ้าสละที่นั่งบนรถเมล์ให้ผู้อื่นเสมอ					
47	ข้าพเจ้ารับอาสาจัดบันทึก ทำใบงาน ในการทำงานกลุ่ม					
48	ข้าพเจ้านักเรียนมักจะตักเตือนเพื่อนที่ไม่สนใจเรียนเสมอ					

ข้อ ที่	ข้อความ	ระดับการปฏิบัติ				
		มาก ที่สุด	มาก	ปาน กลาง	น้อย	น้อย ที่สุด
49	ข้าพเจ้าเข้าร่วมกิจกรรมของทางโรงเรียน ถึงแม้ว่าสถานที่จัดกิจกรรมจะร้อนก็ตาม					
50	ข้าพเจ้าช่วยครูเก็บอุปกรณ์การสอนทุกครั้ง หลังเรียนจบ ชั่วโมง					

ชื่อ ชั้น เลขที่

แบบสอบถามวัดแรงจูงใจในการเข้าร่วมกิจกรรมยูวากาชาด ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4

คำชี้แจง ให้นักเรียนอ่านข้อความที่กำหนดให้ข้างล่างนี้ให้เข้าใจ เพื่อเป็นประโยชน์ต่อทุกฝ่าย

1. แบบสอบถามฉบับนี้เป็นแบบสอบถามแรงจูงใจในการเข้าร่วมกิจกรรมยูวากาชาดของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4
2. คำตอบของนักเรียนไม่มีผลต่อคะแนนในการสอบ หรือการเรียนใด ๆ ของนักเรียนทั้งสิ้น ผลจากข้อมูลที่ได้ในครั้งนี้จะนำไปใช้เพื่อการวิจัยทางการศึกษา ซึ่งจะเป็นประโยชน์ต่อไปต่อการจัดกิจกรรมยูวากาชาดของโรงเรียน
3. ให้นักเรียนทำเครื่องหมาย ✓ ลงในช่องระดับความคิดเห็นที่เป็นจริงของนักเรียนมากที่สุด

ข้อ ที่	ข้อความ	ระดับความคิดเห็น				
		มากที่สุด	มาก	ปานกลาง	น้อย	น้อยที่สุด
1	นักเรียนมีความสุข เมื่อได้เข้าร่วมกิจกรรม					
2	นักเรียนเข้าร่วมกิจกรรม เพราะต้องการมีเพื่อนต่างเพศ					
3	นักเรียนไม่ชอบเข้าร่วมกิจกรรมกับคนจำนวนมาก					
4	นักเรียนได้รับความสนุกสนานกับการเข้าร่วมกิจกรรม					
5	นักเรียนเข้าร่วมกิจกรรม เพราะเป็นความต้องการของตัวเอง					
6	นักเรียนได้รับการดูแลเป็นอย่างดี ในขณะที่เข้าร่วมกิจกรรม					
7	นักเรียนเข้าร่วมกิจกรรม เพราะเป็นระเบียบที่โรงเรียนบังคับ					
8	นักเรียนมักได้รับบาดเจ็บสม่ำเสมอเมื่อเข้าร่วมกิจกรรม					
9	นักเรียนเสี่ยงต่อการได้รับบาดเจ็บจากการเข้าร่วมกิจกรรม					
10	นักเรียนคิดว่ากิจกรรมที่จัดพิจารณาแล้วว่าไม่เป็นอันตราย					
11	นักเรียนไม่เกิดความวิตกในการเข้าร่วมกิจกรรม					
12	นักเรียนเข้าร่วมกิจกรรม เพื่อจะได้ไม่ถูกลงโทษ					
13	นักเรียนคิดว่ากิจกรรมที่จัดทำให้ผู้เรียนรู้จักช่วยเหลือผู้อื่น					
14	นักเรียนคิดว่ากิจกรรมที่จัดช่วยให้เกิดความห่วงใยผู้อื่น					
15	นักเรียนคิดว่ากิจกรรมที่จัดกระตุ้นให้เกิดความไว้วางใจผู้อื่น					
16	นักเรียนมักรู้สึกไม่ปลอดภัย เมื่อเข้าร่วมกิจกรรม					
17	นักเรียนรู้สึกว่าเป็นกันเองกับนักเรียนในการร่วมกิจกรรม					
18	นักเรียนต้องการได้รับมิตรภาพจากเพื่อนๆ ที่เข้าร่วมกิจกรรม					
19	นักเรียนคิดว่ากิจกรรมที่จัดสร้างความสัมพันธ์ที่ดีกับผู้อื่น					
20	นักเรียนต้องการได้รับมิตรภาพจากเพื่อนๆ ที่เข้าร่วมกิจกรรม					

ข้อ ที่	ข้อความ	ระดับความคิดเห็น				
		มาก ที่สุด	มาก	ปาน กลาง	น้อย	น้อย ที่สุด
21	นักเรียนจะได้รับการดูแลจากอาจารย์ที่ควบคุมในเรื่องยา และอุปกรณ์รักษาความปลอดภัย					
22	นักเรียนรู้สึกอบอุ่นเมื่อได้ทำกิจกรรมร่วมกับเพื่อน ๆ					
23	นักเรียนต้องการเป็นส่วนหนึ่งของสังคมใหญ่					
24	นักเรียนต้องการให้ผู้อื่นรู้จักและเป็นที่ยอมรับของเพื่อน ๆ					
25	นักเรียนรู้สึกภูมิใจเมื่อได้ทำกิจกรรมร่วมกับผู้อื่น					
26	นักเรียนรู้สึกว่าการที่นักเรียนมีความสามารถและน่ายอมรับ					
27	นักเรียนมีความมั่นใจยิ่งขึ้น หลังจากเข้าร่วมกิจกรรม					
28	นักเรียนสามารถปฏิบัติกิจกรรมจนสำเร็จ จนมีผลงานปรากฏ					
29	นักเรียนได้รับการชมเชยในการเข้าร่วมกิจกรรม					
30	นักเรียนมักได้รับเลือกให้เป็นผู้นำในกิจกรรมหนึ่ง ๆ เสมอ					
31	นักเรียนรู้สึกว่าการที่เพื่อน ๆ มักมีท่าทางไม่ชอบเมื่อนักเรียนแสดงความสามารถ					
32	นักเรียนต้องการให้ผู้อื่นเห็นว่านักเรียนสามารถเรียนได้					
33	นักเรียนภูมิใจในการมีส่วนร่วมในกิจกรรม					
34	นักเรียนได้รับประสบการณ์ และสามารถนำไปใช้ในชีวิตประจำวัน					
35	นักเรียนเข้าร่วมกิจกรรมมีส่วนทำให้นักเรียนสำเร็จการศึกษา					
36	นักเรียนต้องการใช้เวลาว่างให้เกิดประโยชน์					
37	นักเรียนต้องการนำความรู้ที่ได้ไปใช้แก้ปัญหาในอนาคต					
38	นักเรียนมักจะปฏิบัติงานไม่สำเร็จตามเวลาที่กำหนด					
39	นักเรียนได้รับความรู้ / ประสบการณ์จากการเข้าร่วมกิจกรรม					
40	นักเรียนได้รับความรู้เพิ่มขึ้นจากการเข้าร่วมกิจกรรม					
41	นักเรียนเข้าร่วมกิจกรรมเพราะต้องการเลื่อนระดับชั้นเรียน					
42	นักเรียนต้องการประสบการณ์ จากการปฏิบัติจริง					
43	นักเรียนคิดว่ากิจกรรมที่จัดกระตุ้นให้นักเรียนปฏิบัติจนพบความถนัดของตน					
44	นักเรียนสามารถเลือกปฏิบัติด้วยตนเอง หลังจากเข้าร่วมกิจกรรม					
45	นักเรียนต้องการความรู้จากกิจกรรมยูวากาซาด					
46	นักเรียนคิดว่ากิจกรรมที่จัดส่งเสริมการทำงานเป็นกลุ่ม					

	ข้อความ	ระดับความคิดเห็น				
		มากที่สุด	มาก	ปานกลาง	น้อย	น้อยที่สุด
47	นักเรียนได้รับการสอดแทรกคุณธรรม จริยธรรมไว้ในกิจกรรม					
48	นักเรียนคิดว่านักเรียนประสบผลสำเร็จจากการเข้าร่วมกิจกรรม					
49	นักเรียนได้รับการกระตุ้นให้นำความรู้ไปใช้ในชีวิตประจำวัน					
50	นักเรียนได้รับการปลูกฝังและสร้างจิตสำนึกต่อสังคม					

ชื่อ ชั้น เลขที่

ภาคผนวก ง

- ผลการวิเคราะห์ค่าความสอดคล้อง (IOC) ของแบบสอบถาม
- การวิเคราะห์ค่าอำนาจจำแนกรายข้อ (t) ของแบบสอบถาม

ตาราง 6 แสดงผลการวิเคราะห์ค่าความสอดคล้อง (IOC) ของแบบสอบถามวัดความเสียสละ

ข้อที่	IOC	ผลการคัดเลือก	ข้อที่	IOC	ผลการคัดเลือก
1	0.2	ตัดทิ้ง	30	1.00	นำไปใช้
2	0.6	นำไปใช้	31	1.00	นำไปใช้
3	1.00	นำไปใช้	32	0.6	นำไปใช้
4	0.8	นำไปใช้	33	1.00	นำไปใช้
5	0.8	นำไปใช้	34	1.00	นำไปใช้
6	0.6	นำไปใช้	35	1.00	นำไปใช้
7	0.8	นำไปใช้	36	0.8	นำไปใช้
8	0.4	ตัดทิ้ง	37	0.8	นำไปใช้
9	0.6	นำไปใช้	38	0.6	นำไปใช้
10	0.6	นำไปใช้	39	1.00	นำไปใช้
11	1.00	นำไปใช้	40	1.00	นำไปใช้
12	1.00	นำไปใช้	41	0.2	ตัดทิ้ง
13	1.00	นำไปใช้	42	0.6	นำไปใช้
14	1.00	นำไปใช้	43	1.00	นำไปใช้
15	1.00	นำไปใช้	44	1.00	นำไปใช้
16	0.2	ตัดทิ้ง	45	1.00	นำไปใช้
17	1.00	นำไปใช้	46	1.00	นำไปใช้
18	0.8	นำไปใช้	47	0.8	นำไปใช้
19	1.00	นำไปใช้	48	0.8	นำไปใช้
20	1.00	นำไปใช้	49	1.00	นำไปใช้
21	0.8	นำไปใช้	50	0.6	นำไปใช้
22	0.8	นำไปใช้	51	0.8	นำไปใช้
23	1.00	นำไปใช้	52	0.6	นำไปใช้
24	1.00	นำไปใช้	53	0.4	ตัดทิ้ง
25	1.00	นำไปใช้	54	0.6	นำไปใช้
26	1.00	นำไปใช้	55	1.00	นำไปใช้
27	1.00	นำไปใช้	56	0.6	นำไปใช้
28	0.2	ตัดทิ้ง	57	0.8	นำไปใช้
29	0.8	นำไปใช้	58	1.00	นำไปใช้

ตาราง 5 (ต่อ)

ข้อที่	IOC	ผลการคัดเลือก	ข้อที่	IOC	ผลการคัดเลือก
59	0.4	ตัดทิ้ง	68	0.4	ตัดทิ้ง
60	0.8	นำไปใช้	69	0.4	ตัดทิ้ง
61	0.4	ตัดทิ้ง	70	0.4	ตัดทิ้ง
62	0.6	นำไปใช้	71	0.4	ตัดทิ้ง
63	1.00	นำไปใช้	72	0.6	นำไปใช้
64	1.00	นำไปใช้	73	0.6	นำไปใช้
65	1.00	นำไปใช้	74	0.6	นำไปใช้
66	0.6	นำไปใช้	75	0.6	นำไปใช้
67	0.8	นำไปใช้			

ตาราง 7 แสดงผลการวิเคราะห์ค่าความสอดคล้อง (IOC) ของแบบสอบถามวัดแรงจูงใจ

ข้อที่	IOC	ผลการคัดเลือก	ข้อที่	IOC	ผลการคัดเลือก
1	0.6	นำไปใช้	30	0.8	นำไปใช้
2	0.6	นำไปใช้	31	1.00	นำไปใช้
3	0.8	นำไปใช้	32	1.00	นำไปใช้
4	0.4	ตัดทิ้ง	33	1.00	นำไปใช้
5	0.6	นำไปใช้	34	1.00	นำไปใช้
6	0.6	นำไปใช้	35	1.00	นำไปใช้
7	0.4	ตัดทิ้ง	36	0.6	นำไปใช้
8	0.6	นำไปใช้	37	0.8	นำไปใช้
9	0.8	นำไปใช้	38	0.6	นำไปใช้
10	0.8	นำไปใช้	39	0.6	นำไปใช้
11	0.6	นำไปใช้	40	0.8	นำไปใช้
12	1.00	นำไปใช้	41	0.8	นำไปใช้
13	0.6	นำไปใช้	42	1.00	นำไปใช้
14	0.6	นำไปใช้	43	0.8	นำไปใช้
15	1.00	นำไปใช้	44	0.8	นำไปใช้
16	0.6	นำไปใช้	45	0.6	นำไปใช้
17	0.6	นำไปใช้	46	0.6	นำไปใช้
18	0.8	นำไปใช้	47	0.6	นำไปใช้
19	0.6	นำไปใช้	48	0.6	นำไปใช้
20	1.00	นำไปใช้	49	0.8	นำไปใช้
21	0.8	นำไปใช้	50	1.00	นำไปใช้
22	0.6	นำไปใช้	51	0.8	นำไปใช้
23	0.6	นำไปใช้	52	0.6	นำไปใช้
24	0.6	นำไปใช้	53	0.6	นำไปใช้
25	1.00	นำไปใช้	54	0.8	นำไปใช้
26	1.00	นำไปใช้	55	0.6	นำไปใช้
27	1.00	นำไปใช้	56	0.4	ตัดทิ้ง
28	0.6	นำไปใช้	57	1.00	นำไปใช้
29	0.8	นำไปใช้	58	0.2	ตัดทิ้ง

ตาราง 5 (ต่อ)

ข้อที่	IOC	ผลการคัดเลือก	ข้อที่	IOC	ผลการคัดเลือก
59	0.8	นำไปใช้	61	1.00	นำไปใช้
60	1.00	นำไปใช้			

ตาราง 8 แสดงผลการวิเคราะห์ค่าอำนาจจำแนก (t) ของแบบสอบถามวัดความเสียสละ

ข้อที่	t	ผลการคัดเลือก	ข้อที่	t	ผลการคัดเลือก
1	4.26*	นำไปใช้	30	0.78	ตัดทิ้ง
2	5.37*	นำไปใช้	31	3.85*	นำไปใช้
3	5.23*	นำไปใช้	32	5.08*	นำไปใช้
4	5.07*	นำไปใช้	33	3.59*	นำไปใช้
5	3.96*	นำไปใช้	34	4.85*	นำไปใช้
6	5.30*	นำไปใช้	35	4.81*	นำไปใช้
7	2.18*	ตัดทิ้ง	36	5.20*	นำไปใช้
8	4.86*	นำไปใช้	37	4.46*	นำไปใช้
9	2.26*	ตัดทิ้ง	38	4.77*	นำไปใช้
10	-0.03	ตัดทิ้ง	39	4.46*	นำไปใช้
11	4.01*	นำไปใช้	40	5.60*	นำไปใช้
12	5.23*	นำไปใช้	41	1.67	ตัดทิ้ง
13	3.19*	ตัดทิ้ง	42	0.56	ตัดทิ้ง
14	3.18*	นำไปใช้	43	2.82*	ตัดทิ้ง
15	5.92*	นำไปใช้	44	5.42*	นำไปใช้
16	3.31*	ตัดทิ้ง	45	2.67*	ตัดทิ้ง
17	1.35	ตัดทิ้ง	46	8.82*	นำไปใช้
18	-0.22	ตัดทิ้ง	47	3.43*	นำไปใช้
19	0.13	ตัดทิ้ง	48	3.04*	ตัดทิ้ง
20	1.19	ตัดทิ้ง	49	5.77*	นำไปใช้
21	4.49*	นำไปใช้	50	7.13*	นำไปใช้
22	3.84*	นำไปใช้	51	4.30*	นำไปใช้
23	5.37*	นำไปใช้	52	7.52*	นำไปใช้
24	4.20*	นำไปใช้	53	4.09*	นำไปใช้
25	4.57*	นำไปใช้	54	4.87*	นำไปใช้
26	1.71	ตัดทิ้ง	55	2.69*	นำไปใช้
27	5.01*	นำไปใช้	56	5.81*	นำไปใช้
28	4.37*	นำไปใช้	57	2.92*	นำไปใช้
29	-0.66	ตัดทิ้ง	58	4.12*	นำไปใช้

ตาราง 6 (ต่อ)

ข้อที่	t	ผลการคัดเลือก	ข้อที่	t	ผลการคัดเลือก
59	5.96*	นำไปใช้	64	5.53*	นำไปใช้
60	3.27*	นำไปใช้	65	6.76*	นำไปใช้
61	6.37*	นำไปใช้	66	6.62*	นำไปใช้
62	6.45*	นำไปใช้	67	4.39*	นำไปใช้
63	3.93*	นำไปใช้			

* มีนัยสำคัญที่ระดับ .05

ค่าความเชื่อมั่นของแบบสอบถามทั้งฉบับ .93

ตาราง 9 แสดงผลการวิเคราะห์ค่าอำนาจจำแนก (t) ของแบบสอบถามวัดแรงจูงใจ

ข้อที่	t	ผลการคัดเลือก	ข้อที่	t	ผลการคัดเลือก
1	4.54*	นำไปใช้	30	1.16	ตัดทิ้ง
2	1.85	นำไปใช้	31	-1.62	ตัดทิ้ง
3	0.82	ตัดทิ้ง	32	2.34*	นำไปใช้
4	2.11*	นำไปใช้	33	2.62*	นำไปใช้
5	4.66*	นำไปใช้	34	4.93*	นำไปใช้
6	2.81*	นำไปใช้	35	3.13*	นำไปใช้
7	1.35	ตัดทิ้ง	36	2.77*	นำไปใช้
8	2.95*	นำไปใช้	37	1.66	ตัดทิ้ง
9	2.99*	นำไปใช้	38	0.83	ตัดทิ้ง
10	2.61*	นำไปใช้	39	-3.21*	นำไปใช้
11	2.17*	นำไปใช้	40	2.50*	นำไปใช้
12	3.60*	นำไปใช้	41	8.18*	นำไปใช้
13	2.53*	นำไปใช้	42	9.24*	นำไปใช้
14	3.54*	นำไปใช้	43	5.81*	นำไปใช้
15	2.66*	นำไปใช้	44	5.83*	นำไปใช้
16	6.44*	นำไปใช้	45	7.05*	นำไปใช้
17	4.41*	นำไปใช้	46	4.17*	นำไปใช้
18	2.95*	นำไปใช้	47	7.06*	นำไปใช้
19	4.58*	นำไปใช้	48	6.85*	นำไปใช้
20	5.27*	นำไปใช้	49	2.52*	นำไปใช้
21	4.57*	นำไปใช้	50	9.84*	นำไปใช้
22	2.26*	นำไปใช้	51	6.88*	นำไปใช้
23	2.98*	นำไปใช้	52	6.17*	นำไปใช้
24	3.97*	นำไปใช้	53	5.25*	นำไปใช้
25	1.18	ตัดทิ้ง	54	3.87*	นำไปใช้
26	0.00	ตัดทิ้ง	55	11.07*	นำไปใช้
27	4.04*	นำไปใช้	56	4.43*	นำไปใช้
28	5.33*	นำไปใช้	57	10.18*	นำไปใช้
29	5.57*	นำไปใช้	58	5.85*	นำไปใช้

* มีนัยสำคัญที่ระดับ .05

ค่าความเชื่อมั่นของแบบสอบถามทั้งฉบับ .88

ภาคผนวก จ

- การวิเคราะห์ข้อมูล

ตาราง 10 แสดงคะแนนความเสี่ยสละของนักเรียนกลุ่มทดลอง ก่อนและหลังการเข้าร่วมกิจกรรม
ยวกาชาด

คนที่	คะแนนความเสี่ยสละ			
	ก่อนทดลอง	หลังทดลอง	ผลต่าง (D)	ผลต่างยกกำลังสอง (D^2)
1	94	109	15	225
2	115	131	16	256
3	130	154	24	576
4	143	154	11	121
5	123	138	15	225
6	142	164	22	484
7	130	146	16	256
8	120	141	21	441
9	142	164	22	484
10	123	139	16	256
11	123	143	20	400
12	130	146	16	256
13	143	160	23	529
14	143	166	23	529
15	138	164	26	676
16	133	161	28	784
17	93	132	39	1521
18	123	144	21	441
19	126	154	28	784
20	118	143	25	625
	126.60	147.65	427	9866
$S.$	14.47	14.29		

$$X_{diff} = -21.05$$

$$S_{diff} = 0.18$$

ตาราง 11 แสดงคะแนนความเสี่ยสละของนักเรียนกลุ่มแรงจูงใจสูง ก่อนและหลังการเข้าร่วมกิจกรรม
ยวกาชาด

คนที่	คะแนนความเสี่ยสละ			
	ก่อนทดลอง	หลังทดลอง	ผลต่าง (D)	ผลต่างยกกำลังสอง (D^2)
1	123	143	20	400
2	130	146	16	256
3	143	160	23	529
4	143	166	23	529
5	138	164	26	676
6	133	161	28	784
7	93	132	39	1521
8	123	144	21	441
9	126	154	28	784
10	118	143	25	625
	127.00	151.30	249	6542
$S.$	14.71	3.56		

$$X_{diff} = -24.30$$

$$S_{diff} = 11.15$$

ตาราง 12 แสดงคะแนนความเสียหายของนักเรียนกลุ่มแรงจูงใจต่ำ ก่อนและหลังการเข้าร่วมกิจกรรมยุวกาชาด

คนที่	คะแนนความเสียหาย			
	ก่อนทดลอง	หลังทดลอง	ผลต่าง (D)	ผลต่างยกกำลังสอง (D^2)
1	94	109	15	225
2	115	131	16	256
3	130	154	24	576
4	143	154	11	121
5	123	138	15	225
6	142	164	22	484
7	130	146	16	256
8	120	141	21	441
9	142	164	22	484
10	123	139	16	256
	126.20	144.00	178	3324
$S.$	15.02	16.56		

$$\bar{X}_{diff} = -17.80$$

$$S_{diff} = -1.54$$

ตาราง 13 แสดงคะแนนแรงจูงใจในการเข้าร่วมกิจกรรมยุวกาชาด ของนักเรียนจำนวน 28 คน

คนที่	ชื่อ	คะแนน	การคัดเลือก
1	สิทธิณี เพชรต่อม 4/3	218	กลุ่มแรงจูงใจสูง
2	สมจิตร เปரியบสม 4/4	215	กลุ่มแรงจูงใจสูง
3	วรรณภรณ์ เนติวงศ์ 4/5	205	กลุ่มแรงจูงใจสูง
4	ไอลดา พาสิงห์ 4/6	204	กลุ่มแรงจูงใจสูง
5	นฤมล กองสิน 4/5	198	กลุ่มแรงจูงใจสูง
6	ธิดารัตน์ ชูจิตต์ 4/3	193	กลุ่มแรงจูงใจสูง
7	ศศิธร ทับเงิน 4/5	186	กลุ่มแรงจูงใจสูง
8	สุชาดา สุขประเสริฐ 4/5	184	กลุ่มแรงจูงใจสูง
9	กุลนารถ คงสายทองคำ 4/5	183	กลุ่มแรงจูงใจสูง
10	ลลิตา กรอบทอง 4/2	181	กลุ่มแรงจูงใจสูง
11	พนิดา สุขศิริพจน์ 4/3	180	คัดออก
12	วาสนา ด้วงสุทธิ 4/3	177	คัดออก
13	กนกวรรณ มธุรส 4/5	175	คัดออก
14	ศุภลักษณ์ ไชยรา 4/4	168	คัดออก
15	วิมลวรรณ อัครนิบุตร 4/6	158	คัดออก
16	ชลนิชา ทองน่วม	158	คัดออก

	4/3		
17	เมธาภรณ์ ชุ่มอารมณ์ 4/4	156	คัดออก
18	นิตยา พูพานี 4/1	154	คัดออก
19	นุชจิรา ไชย양ค์ 4/2	153	กลุ่มแรงจูงใจต่ำ
20	รุ่งนิภา อ่อนลา 4/4	151	กลุ่มแรงจูงใจต่ำ
21	ลดาวัลย์ ฉิมภู 4/2	149	กลุ่มแรงจูงใจต่ำ
22	ภรทิพย์ เพ็ชรชมพู 4/5	148	กลุ่มแรงจูงใจต่ำ
23	พจนารถ พุทธิพัฒน์พงษ์ 4/3	144	กลุ่มแรงจูงใจต่ำ
24	อลิษา สุทธิประภา 4/2	137	กลุ่มแรงจูงใจต่ำ
25	เบญจวรรณ พุระหงส์ 4/2	133	กลุ่มแรงจูงใจต่ำ
26	สุชาดา สามขุนทด 4/1	126	กลุ่มแรงจูงใจต่ำ
27	อิสรา มั่งอุดม 4/1	125	กลุ่มแรงจูงใจต่ำ
28	วรัญญา คงวัฒน์ 4/4	121	กลุ่มแรงจูงใจต่ำ

ประวัติย่อผู้วิจัย

ประวัติย่อผู้วิจัย

ชื่อ ชื่อสกุล	นางสาวพัชรีย์ ศักดิ์
วันเดือนปีเกิด	31 กรกฎาคม 2520
สถานที่เกิด	จังหวัดลพบุรี
สถานที่อยู่ปัจจุบัน	แฟลตกองบังคับการตำรวจนครบาล 9 แขวงบางมด เขตจอมทอง กรุงเทพมหานคร
ตำแหน่งหน้าที่การงานในปัจจุบัน	ข้าราชการครูกรุงเทพมหานคร ตำแหน่งอาจารย์ 1 ระดับ 4
สถานที่ทำงานในปัจจุบัน	43/2 หมู่ 4 ซ.อัสสัมชัญ 13 ถ.หมู่บ้านเศรษฐกิจ โรงเรียนวัดพรหมสุวรรณสามัคคี แขวงบางไผ่ เขต บางแค กรุงเทพมหานคร 10160
ประวัติการศึกษา	
พ.ศ. 2538	มัธยมศึกษาตอนปลาย จากโรงเรียนโคกสำโรงวิทยา จังหวัดลพบุรี
พ.ศ. 2542	คบ. (คณิตศาสตร์) จากสถาบันราชภัฏเทพสตรี จังหวัดลพบุรี
พ.ศ. 2546	กศม. (การวัดผลการศึกษา) จากมหาลัยศรีนครินทรวิ โรฒ กรุงเทพมหานคร